

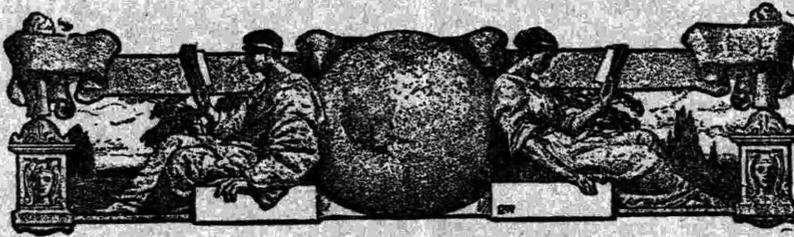
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΤΟΣ Δ'. ΤΕΥΧΟΣ 38
ΑΘΗΝΑΙ, Δεκέμβριος 1910.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ —

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Από τὰς ἐκτυπώσεις τοῦ Λονδίνου: ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.— Ρώσοι Συγγραφεῖς κρινόμενοι ὑπὸ Ἑλλήνων: ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΔΟΣ.— Ἡ θέσις τῆς Γυναικὸς ἐν ταῖς Ὀρθοδόξοις: ΔΗΜ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ.— Ἐκ τοῦ σημειωματοῦ μου. Πάφος: ΜΗ-ΜΥΣ.— Ἡ Φιλάρμοκος (Comédie ἐπὶ πράξεις τρεῖς): ΜΙΑ. ΙΩΣΗΦ.— Ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεως τῆς Αἰγύπτου: ΕΥΓ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ.— Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τοῦ οἴνου ἐν γένει: (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ) Α. Χ. Δ.— Ἀρθὴ I, Γενναδίου - Ἰωάννης Γεννάδιος. — Τὸ ψέμμα τῶν χαρτιῶν (Ποίησις) ΤΕΛΗ ΚΛΕΙΤΟΥ.— Ἀπὸ τὴν Μουσικὴν κίνησιν Γ. Σ.— Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τοῦ μυχῶς ΕΥ. Ζ.— Βιβλία καὶ Περιοδικὰ.

ΚΟΣΜΟΙ: Τὸ Ἐρμητικὸν Ταμῖον Ἀμύνης.— Οἱ σεισμοὶ τῆς Ἡλείας.— Οἱ κ. κ. Ἐνοχοὶ.— Τὸ πραγματικὸν τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν.— Ἐκτυπώσεις ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν μου.— Ἡ ἀποχώρησις τοῦ κ. Στρέϊτ— Ἐορτὴ τοῦ Φθινοπρωτοῦ.— Μία σύνταξις.— Ἀρραβῶνες.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Ἀπὸ τὴν Ἀγγλοσακωνικὴν Ἐκθεσὴν τοῦ Λονδίνου.— Πολύτιμοι Σταυροὶ καὶ Εἰκόνες τοῦ Σμεροφωλιαίου τοῦ Π. Τύρου.— Τὸ παλαιὸν Κάϊρον.— κ. Ἀρθὴ I, Γενναδίου.— κ. Ἰωάννης Γεννάδιος.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

4ème Année, N° 38.
ATHÈNES, DÉCEMBRE 1910.

— REVUE MENSUELLE —

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO: 1 FRANC.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ —

ΣΥΝΔΡΟΜΚΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΗΚΙ

Διὰ τὸ ΚΕΙΜΕΝΟΝ	Διὰ τοὺς διδασκάλους	Δραχ.	12.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ		Δολάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑἴΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑἴΓΑΙΑΝ		1/2 Δραχ. Ἀγγλικῶν	
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ		10 Στάματα	
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ		Φρ. 20.	12.—
	Ἐκδόσις ἐπιλεκτὴ		25 ἢ Δρ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΕΡΟΥ 22. — ΑΘΗΝΑΙΣ

Υπεύθυνος ἔκδοσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ", — ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἀντικειμένου τῆς ἑξῆς ἐπιθεώρησις: Ἡ ἑλληνικὴ Ἐπιθεωρήσις ἀναγνώρισα ὃ Καθηγητὴς κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΥΤΟΣ, Ὀδῆσός. — Βασ. Roussakine, No 66.

Ἡ Διεύθυνσις	ἢ Δις ΘΑΓΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
Ἡ Ἐπιθεώρησις	ἢ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Ἡ Ἀναγνώρισις Ἀγγλικῶν:	ἢ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ Βελγικῶν (δουκὸς τοῦ Ἄ- [Βρασελίου Γερμανίας]).
Ἡς Καθ' ἑαυτὴν	ἢ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ, καθὼς τὸς κ. κ. Καρόλου-Κωνσταντίνου.
Ἡς Συναξίᾳ	ἢ κ. ΖΗΝΩΝ ΣΤΡΑΤΗΣ, κρότορος τοῦ Ἑλληνικοῦ Σουλῆλου.
Ἡς Φυλακῆς	ἢ κ. ΜΕΛΑΡΧΟΣ ΠΑΠΑΣ.
Ἡς Μουσικῆς	ἢ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Ἡς Στρατιωτικῆς	ἢ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΑΜΙΝΑΣ
Ἡς Τέχνης	ἢ κ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΠΑΠΠΑΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Διευθυντὴς τῶν Ἑλ- [ληνικῶν σχολείων Τέχνης.
Ἡς Βιβλῆς	ἢ κ. ΚΩΝΣΤ. ΔΑΝΙΣΚΑΣ.
Ἡς Πόρτ-Σάιτ	ἢ Δις ΔΕΛΛΑ Γ' ΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ, Διευθύντρια τοῦ ἐν Πόρτ-Σάιτ Παρθε- [νητικῆς.
Ἡς Ἀρχειοθετικῆς ἑκάστου	ἢ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθενιαγικῆς [Ἀρχειοθετικῆς.
Ἡς Δοκιμῆς	ἢ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ, Διευθύντρια τοῦ Παρθενιαγικῆς Φανα- [ριστικῆς.
Ἡς Δόξου	ἢ Δις ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΑΘ' Ι ΖΟΥ, Ὑπερδιευθύντρια τοῦ Παρθενιαγικῆς [γικῆς Δόξου.
Ἡς Ἀρχειοθετικῆς	ἢ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ, Διευθύντρια.
Ἡς Πόρτ	ἢ κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, Διευθύντρια.
Ἡς Καλλιτεχνικῆς	ἢ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΑΣ.
Ἡς Ἱερουσαλήμ	ἢ κ. ΜΑΤΘΙΑΣ ΠΑΤΑΙΔΗΣ

ΠΑΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΟΝ ἢ ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ

Πᾶν στήγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὴν γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜ.— Γνωρίζομεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν συνδρομητῶν μας ἀρχοῦν ἀπὸ τῆς ἐκά-
στου μηνός.

LE GRAND ETABLISSEMENT

H. RAFF

LE CAIRE, - PLACE ATABA EL KHADRA

VETEMENTS DAMES HOMMES ET ENFANTS

BONNETERIE, CHAPELLERIE, ARTICLES DE VOYAGE

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUEY N° 5

FOURNISSEUR DE L'ARMEE D'OCCUPATION

MAISON FONDÉE EN 1870

GRANDE FABRIQUE, DISTILLERIE DE LIQUEURS

GRAND DÉPOT DE VINS

IMPORTATION · EXPORTATION

CAIRE

GRAND HOTEL

“CONTINENTAL,”

Maison de tout premier ordre. Position la plus interessante, en face le Jartin de l'Esbekieh.— Nombreuses chambres avec salle de bain privé.— Restaurant.— Grill Room. — Bar.— Billard. — 2 Lifts.— Jartin.

— Bureau de Poste dans l'Hotel.

Pension de Frs. 20 à Frs. 25 par jour.

SAVOY HOTEL

L'HOTEL LUXE DE L'EGYPTE,—RESTAURANT,—SALLE DE FÊTES.

HOTEL D'ANGLETERRE

Hotel de Famille, tranquille et confortable.

G. NUNCOVICH HOTELS Co

A. WILD
Directeur Général.

Achetez
les
Soieries Suisses!

Demandez les échantillons de nos nouveautés en noir, blanc, ou couleur:
Crépon, Duchesse, Cachemire, Messaline, Côtelé, Eolien,
Shantung, Mousseline d'argeur 180 cm à partir de fr. 1.25 le mètre. pour
robes, Blouses etc., de même que les **Blouses et Robes brodées** en batiste,
laine, toile, soie.
Nous vendons nos soies garanties solides et très soignées aux conditions les plus
de bon et domestique.

Schweizer & Co., Lucerne V^o (Suisse)

Exportateurs de Soieries — Courmays de la Tour Noire.

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ
ΑΡΙΘΜ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
PRINTemps
J. & A. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Είς τόν άφθονον και ποικιλώτατον και πολύμορ-
φον και πολύχρωμον έμπορικόν πλούτον του κατα-
στήματος των αδελφών Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ
τελεώτερα άσπρόβρουχα δια ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ
πλέον πολυποίκιλλα κεντήματα και δαντέλλας
και τὰ τελευταίας μόδας ύφάσματα. Δέν θά σας
προσελκύση μόνον ο πλούτος και η εθηνία του
καταστήματος, αλλά και η ιδιάζουσα εις τους κατα-
στηματάρχας τούτους ευγένεια και άβρότης των
τρόπων.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ (LIMITED)
Κεφάλαιον έγκεκριμένον £ 600.000
Κεφάλαιον καταβεβλημένον £ 315.510

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
Γενική διεύθυνσις εν Ελλάδι, εν Αθήναις
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Έν Αλεξανδρεία, Κερκύρα, Κεφαλληνία, Ζακύνθος,
Πάτρας, Ναυπλίου, Πειραιεί και Τριπόλει.

Οι τόκοι των καταθέσεων ώρισθησαν από της 1ης Ιανουα-
ρίου 1910 ως κάτωθι :

1ου εις Δραχμάς
3 % έτησ. επί αποδόσει εις πρώτην ζήτησιν δια ποσά
μέχρι 100.000
3 1/2 % » » » » » ζήτησιν δια ποσά
πέραν των 100.000
3 1/2 % » » » » » 6 μηνάς μέχρι 2 έτών

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 10.275.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Έν Πειραιεί, Πάτρας, Σύμφ, Καλάμαις,
Τριπόλει, Βόλφ και Λαρίση.
ΕΝ ΚΡΗΤΗ : Έν Χανίοις, Ήρακλείω και Βεθύμνω.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ : Έν Κωνσταντινουπόλει (Ύποκατάστημα
έν Γαλατά μετά Πρακτορείου έν Σαμπούλ), Άμισώ,
Τραπεζοέντι, Κερασούντι, Μερσίνη, Σμύρνη, Θεσσαλο-
νίκη, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ξάνθη, Ίωαννίνους και Χίω.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Έν Αλεξανδρεία (μετά παραρτήματος έν
τη συνοικία Μίκα), Καίρω (μετά παραρτήματος έν τη
συνοικία Μουσκυ), Μανσούρα και Ζαγαζίκω.
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ : (No 22, Fenchurch Street).
ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ (Κύπρου) και ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Σ. Φραγκιαδάδης, Πρόεδρος. Ίωάννης Μπότασης, Άντι-
πρόεδρος. Ίω. Βαλαωρίτης, Κ. Βερούχκ, Έ. Έμ-
πειρέκος, Δ. Ευγενίδης, Α. Ζαρίφης, Δ. Ε. Ή-
λιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Έμμ. Μπινάκης, Μαρ-
κίσιος δι Ρεβερώ.
Γενικός Διευθυντής
Ζαφείριος Κ. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφική :
ΑΘΗΝΑ Ι ΚΗΝ - ATHENOCLES

Εις cheques επί Γαλλίας και Άγγλίας

3 % έτησίως επί αποδόσει εις πρώτην ζήτησιν
άνευ όριον ποσού

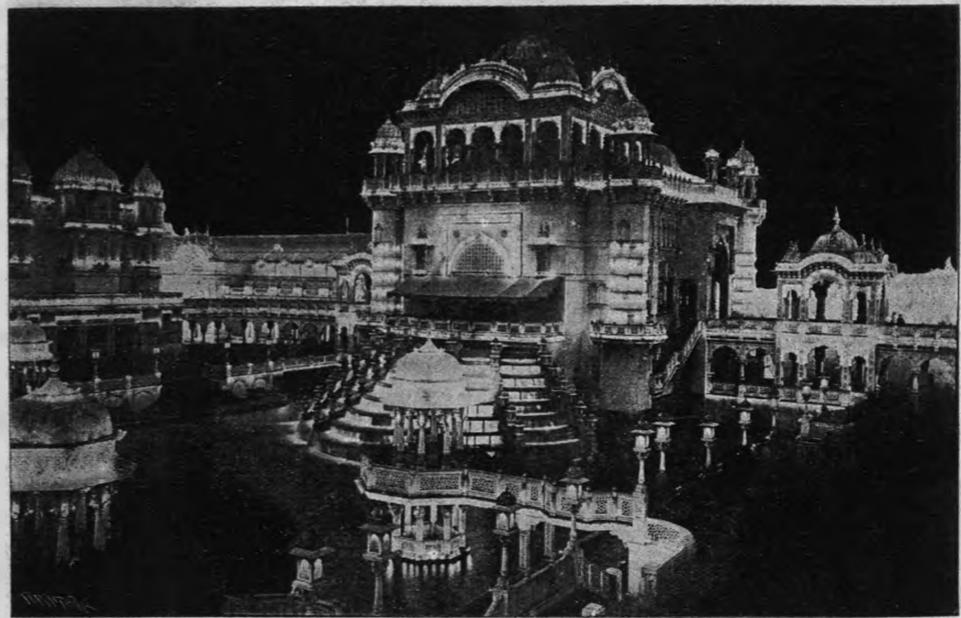
3 1/2 % » » » » » μετά 6 μηνάς
3 1/4 % » » » » » » 1 έτος.
4 % » » » » » » 2 έτη.
4 1/2 % » » » » » » 4 έτη και επέ-
[κεινα.

Αί εις έπιταγάς (cheques) επί Γαλλίας και Άγ-
γλίας καταθέσεις αποδίδονται εις ο είδος έγένετο η
κατάθεσις, παντός δικαιώματος χαρτοσήμου έπιβα-
ρύνοντος τόν καταθέτην.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 4^{ον} ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1910 ΤΕΤΧΟΣ 38^{ον}

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΑΓΓΛΟ-Ι'ΑΠΩΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ Καταρράκτης έν ώρα νυκτός

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Δέν ηξεύρω πώς ν' άρχίσω τας ταξειδιωτικάς
μον εντυπώσεις. Είπε τρεις μήνες τώρα άφ' ης
ταξειδεύω και αι πολλαπλαί εντυπώσεις μου φο-
βούμαι δι εκούρασαν τόσο πολύ τὸ πνευμά μου
ώστε δέν έχει την δύναμιν ούτε να τας ταξινο-
μήσῃ, ούτε να τας εξωτερικέσῃ. Άλλως τε έδώ,
υπό τόν σθρανόν αυτόν τόν φαιόν, υπό την ομί-
χλην την διαρκή, —αδιάφορον έλαφρόν η βα-
ρεϊαν—υπό την βροχήν την ακατάπανστον, και
υπό την έπήρειαν του πόθου της εξερευνησεως
των πάντων και της επισκέψεως παντός αξιο-
θεάτου, δέν υπάρχει ίσως και ο υλικός χρόνος
δια να γράψῃ τις τας εντυπώσεις του.

και να παρακολουθήσω τας γυναϊκάς του, τὰ
ήθη των, τὰ έθιμά των, και να μάθω—ει δυνα-
τόν—διὰ τίνων μέσων δημιουργούσιν τόσο μεγά-
λον τόν λαόν των και αυξάνουν διαρκώς τὸ με-
γαλειον του έθνους των.

Άλλά θά ειπε εύκολον να τὰ μελετήσῃ τις
δλα αυτά ;

*

Γράφω εις τὸ γραφείον του Ξενοδοχείου. Είς
τὸ επάνω πάτωμα αυτού υπάρχει μία ύελοσκέ-
παστος αίθουσα. Είπε ευρυτάτη. Την σιορίζουν
και την καλλωπίζουν δλα τὰ έξωτικά φυτά. Είς τὸ
βάθος τελεία δοχήσιρα—εις την όποιαν επικρα-
τούν τὰ βιολλά—σκορπίζει τους ευθύμους η
μελαγχολικούς τόνους της, εις τὸν μικρόν κει-
νον παραδεισον, εις τὸν όποιον άτομα όλων των
φυλών και όλων των εθνικοτήτων, —δέν λείπουν
ούτε αφρικανοί, ούτε κινέζοι—κάθηνται εξηπλω-
μένα εις τὰ αναπαυτικά καθίσματα η γράφουν
εις τὰ κομψά γραφεία. Η αίθουσα αυτή δέν ειπε
άλλο παρὰ τὸ γραφείον του Ξενοδοχείου τὸ προ-
ωρισμένον δια τους Ξένους. Και δταν ένα γραφείον

Τεργέστη, Βενετία, Μιλάνον, Παρίσι, Λον-
δίνον, αυτοί ησαν οί μεγάλοι σιυθημοί του ταξει-
δίου μου. Είς τὸ Λονδίνον παραμένω περίπου
από δύο μηνών. Ήλθα έδώ με δύο πόθους. Να
επισκεφθῶ την Έλληνικην Κοινότητα την τόσο
φημιζομένην δια τὸν παιρωτισμόν της, και να
μελετήσω την άγγλικήν ζωήν, τὸ άγγλικόν έθνος,

φθάνη εις τόσην τελειότητα, και τόσην πολυτέλειαν, και τόσον πλοῦτον, και τόσην άνεσιν, δύναται τις εκκόλως να φαντασθῆ τι άλλο δύναται να περικλείη το μεγάλο αυτό ξενοδοχείον, ένα από τα μεγαλύτερα και κομψότερα ξενοδοχεία του Λονδίνου. Διά να βοηθήσω κάπως την φαντασίαν του αναγνώστου δεν πρέπει να παραλείψω διι μεταξὺ των άλλων ύπάρχει και πλήρες παράστημα τηλεγραφείου. Έκει ανά πᾶσαν στιγμήν το τικ-τάκ της τηλεγραφικῆς μηχανῆς σημειώνει εις τὰς σιενὰς λευκάς χαρτίνους λωρίδας τὰ πολιτικά, τὰ ἀθλητικά, τὰ χρηματιστικά και ὅλα τὰ σοβαρώτερα νέα της ἡμέρας. Και ὁ περιηγητής ὁ κατοικῶν εις τὸ ξενοδοχείον αυτό δύναται νὰ παρακολουθῆ ἀπὸ τὸ ἀναπαυτικόν του κῆθριον τὴν ἀναγώρησιν και τὴν πορείαν τοῦ ἀεροπλάνου της Νέας Ὑόρκης, νὰ μανθάνῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν πότε ὑπεριεροῦν οἱ φιλελεύθεροι, πότε κερδίζουν οἱ συντηρητικοί, ἢ νὰ πληροφορηταί ἐγκαίρως διὰ τὸν περίφημον λόγον τοῦ Δούδ Τζῶριτζ δ ὁποῖος τόσην ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εις δολόκληρον τὴν Ἀγγλίαν.

Και λοιπόν.
Ἀπὸ τὰς πολλαπλὰς ἐντυπώσεις αἱ ὁποῖαι συμφύρονται μέσα εις τὸ πνεῦμά μου, και εἶνε σκορπισμέναι ἀνάκατα μέσα εις τὸ σημειωματάριόν μου, θὰ ἀναφέρω μίαν μόνην. Εἶνε ἡ πλέον ἐπίκαιρος ἀφοῦ οἱ Ἀγγλοὶ ἐορτάζουν τὰ Χριστουγεννα και πρόκειται περὶ φιλανθρωπίας. Οἱ Ἀγγλοὶ δὲν θεωροῦνται ὡς λαὸς κατ' ἐξοχὴν φιλάνθρωπος. Ὑπάρχουν μάλιστα πολλοὶ ξένοι οἱ ὁποῖοι τοὺς νομίζουν διι κατέχουν τὴν πλέον σκληρὰν ψυχὴν. Τὸν πτωχὸν σχεδὸν δὲν τὸν ἐλεοῦν ποτε. Ἴσως δὲν ὑπάρχει παράδειγμα κατὰ τὸ ὅποιον νὰ εἶδεάθῃ Ἀγγλος δίδων τὸν ὀβολὸν του εις τὴν τεινομένην καθ' ὄδον χεῖρα. Ὑπάρχουν δολόκληροι οἰκογένειαί αἱ ὁποῖαι διέρχονται τὰς φοβερὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος ἐπὶ τῆς γλῶσς ἢ ἐπὶ τῶν καθισμάτων τῶν Πάρκων και κάποτε μὲ μόνον σκέπασμα τὴν λευκὴν σινδόνην της πιπτούσης χιόνος. Και ἐὰν ἐνίοτε ἀκουσθῆ ἡ φοβισμένη—διότι ἡ ἀστυνομία ἀπαγορεύει αὐστηρῶς τὸ ἐπαιτεῖν—ἡ τρομώδης φωνὴ τῶν δυστυχῶν και ἀθλίων ἐκείνων ὑπάρξεων, αἰτινες ζητοῦσιν ἓνα ὀβολόν, ἀπὸ τοὺς διαβάτας, θὰ ὑπάρξουν Ἀγγλοὶ οἱ ὁποῖοι θ' ἀπαντήσουν σκληρῶς.— Πῆ γαι ρ ε ὑ π ὸ τ ῆ ν γ έ φ υ ρ α ν' ἀνὶ μίᾳ μικρᾷ βοηθείας τοὺς δίδουν τὴν συμβουλὴν νὰ ζητήσουν στέγην ὑπὸ τὰς Γεφύρας τοῦ Ταμέσεως, αἰτινες φιλανθρωπότεραι τῶν σκληρῶν ἀνθρώπων δέχονται κάτωθεν αὐτῶν ὅλα τὰ θύματα της ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος και δυστυχίας.

Και ὁμως. Ὁ ἄγγλος ὁ ἀπαντῶν μὲ τόσην σκληρότητα δὲν εἶνε οὔτε ἀφιλόκρινος οὔτε ἔχει

καρδίαν ἀναίσθητον. Ἀπεναντίας. Ἡ φιλανθρωπία εις τὴν Ἀγγλίαν ἐφῆσεν εις τὸ τελειότερον σημεῖον. Και ὁ Ἀγγλος ὁ ὁποῖος δίδει εις τὰ φιλανθρωπικά σωματεῖα, ὁ ὁποῖος συντηρεῖ τὰ πτωχοκομεία, τὰ νοσοκομεία, ἢ τοὺς φιλανθρωπικοὺς συλλόγους, τὸ θεωρεῖ ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν ἑαυτὸν του, οὔτε νὰ συγκληθῆται ἀπὸ τὰς θρηνώδεις ἐπικλήσεις, οὔτε νὰ βοηθῆ τὴν ἐπαιτείαν, ἀφοῦ αὐτὴ ἡ ἀστυνομία τὸ ἀπαγορεύει. Μέχρις ἐκεῖ φθάνει ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ Λαοῦ. Δὲν ὑπάρχει ἴσως χῶρος διὰ νὰ γράψω διὰ μακρῶν τὴν φιλανθρωπικὴν δρασίαν τῶν ἄγγλων. Περὶ αὐτῆς, ἄλλως, φίλη ἑλληνίς, ζῶσα ἀπὸ ἐτῶν εις τὸ Λονδίνον και συνεραζομένη εις πλείστα γυναικεῖα φιλανθρωπικά σωματεῖα, ὑπεσχέθη νὰ γράψῃ διὰ τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν» ὅλας τὰς λεπτομερείας της θαυμασίας αὐτῆς δράσεως. Θὰ σημειώσω μόνον ἀπλῶς διι ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων ἢ φιλανθρωπία ὑπέροχος και μεγάλη πλανὰ τὰς πτέρυγὰς της καθ' ὅλον τὸ ἄπειρον Λονδίνον. Εἰς τὴν μεγάλην, τὴν ἀπέραντον αἰθουσαν, τοῦ Albert-Hall ἀπὸ χθδς—ὁκτὼ ἡμέραι πρὸ της ἐορτῆς—ἐκτίθενται μέγρος τῶν δώρων τὰ ὁποῖα προσφέρει ὁ πλοῦτος εις τὰ πτωχὰ της πόλεως.

Θὰ ἀναφέρω λεπτομερείας τινὰς λίαν χαρακτηριστικάς. Τριάκοντα χιλιάδες κοῦκλαι ὄλων τῶν ἀνασιγημάτων και ὄλων τῶν ἐνδυμασιῶν συνεκεντρώθησαν ἤδη εις τὴν παμμεγέθη αὐτὴν αἰθουσαν τοῦ Albert-Hall. Ἡ ἐφημερίς «Ἀλήθεια» ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἐξασφαλίσῃ παιγνίδια και δῶρα διὰ τὰ ὀρφανὰ, τὰ τέκνα τῶν ἀσθενούντων γονέων, τὰ τέκνα τῶν ἐργατῶν και τὰ μικρὰ τὰ προστατευόμενα ὑπὸ φιλανθρωπικῶν σωματείων. Ἡ φιλανθρωπία ἔσπευσε ν' ἀνταποκριθῆ εις τὴν ἐπίκλησιν της ἐφημερίδος ταύτης. Ἦγοράσθησαν αἱ κοῦκλαι και εὔρεθησαν πλείσται κυρίαί και δεσποινίδες αἱ ὁποῖαι εἰργάσθησαν διὰ νὰ ἐνδύσωσι και καλλωπίσωσιν αὐτάς. Μαζῆ μὲ τὰς κούκλας θὰ δοθῶσι και γλυκίσματα παντὸς εἶδους, ἐπὶ πλέον δὲ ἐντὸς ὑαλίνου κιβωτίου ἐτέθησαν 11 χιλιάδες μισὰ σελίνια προωρισμένα και ταῦτα διὰ τὴν χαρὰν και τὴν φαιδρότητα τῶν μικρῶν πτωχῶν. Ἐπὶ 18 ετη ὁ sir Tress-Barry, ἀρχαῖος βουλευτής, ἀπέστειλε πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἓνα τ σ ε κ τὸ ὅποιον μετερέπετο εις τὰ λευκὰ αὐτὰ νομίσματα. Ἀλλὰ ὁ γενναῖος δωρητὴς ἀπέθανε και οἱ οἰκεῖοί του ἐδλαβόμενοι τὴν μνήμην του συνεχίζουν ἀπὸ ἐτῶν τὸ φιλάνθρωπον ἔργον του, και ἀποστέλλουν ταπεινὰς κατὰ τὰ Χριστουγεννα τὸ αυτό χρηματικὸν ποσόν. Ὅλα αὐτὰ εἶνε μίᾳ ἀμυδρὰ εἰκὼν της φιλανθρωπίας ἢ ὁποῖα ἐκτυλίσσεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εις τὴν Ἀγγλίαν. Ἐκατοντάδες χιλιάδες ἄλλων παιγνιδίων, ζαχαρωτῶν, κέικ, φρούτων—τὰ φρούτα κοστίζουν ἀκριβώτατα εις τὸ Λονδίνον ἀφοῦ ἔνα

ἀγλάδι φθάνει νὰ στοιχίσῃ κατὰ μέσον ὄρον πενήκοντα λεπτά—και διι ἄλλο δύναται νὰ συγκληθῆ, νὰ τέρψῃ, νὰ ἀνακουφίσῃ τὸ πτωχὸ παιδάκι ἢ τὴν δυστυχὴ μητέρα, θὰ σκορπισθῶσι τὰς ἡμέρας αὐτὰς εις ὅλας τὰς συνοικίας και εις ὄλους τοὺς ἀποκέντρους οἴκους και εις ὅλας τὰς πτωχικὰς τρώγλας τοῦ Λονδίνου και θὰ φέρουν και ἐκεῖ τὴν χαρὰν, ἢ ὁποῖα ὄσον και ἂν εἶνε πρόσκαιρος δυναμῶνει ὁμως και ἀνακουφίζει τοὺς πᾶσχοντας και τοὺς δυστυχεῖς.

Τὰ Χριστουγεννα θεωροῦνται ὡς ἡ μεγαλύτερα ἐορτὴ τῶν Ἀγγλων. Πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν ἔχει ἀρχίσει εις τὸ Λονδίνον ἡ ἐτοιμοσύνα διὰ τὴν ἐορτὴν της ἡμέρας. Ἐὰ κατασκήματα στοιχίζονται και ἡ κίνησις ἀξάνει. Εἰς ὄλους τοὺς δρόμους, και ὅλα τὰ τεῖσπολεῖα, και εις ὅλα τὰ κέντρα σκορπίζονται ρεκλάμαι διὰ τῶν ὁποῖων ἀναγγέλλεται ἡ κατασκευὴ της φημισμένης Χριστουγεννιάτικης Πουτίγκας τὴν ὁποῖαν ἐγκαίρως θ' ἀποστείλῃ κάθε οἰκογένεια, κάθε μητέρα, ἀδελφὴ, ἢ σύζυγος εις τὸν Ἀγγλον τὸν εθροισκόμενον μακρὰν της οἰκογενειακῆς ἐστίας. Ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου εις τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ εὔρισκωνται ἄγγλοι ἀναγράφονται εις τὰ μικρὰ λευκὰ χαρτιά διὰ νὰ προκληθῶν ὄλοι εις τὴν ἐγκαίρουν παραγγελίαν της Πουτίγκας, και τὴν ἐγκαίρουν ἀποστολὴν αὐτῆς, διότι θὰ ἦναι θλιβερὰ ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, ἢ ὁποῖα θὰ παρέλθῃ χωρὶς τὴν οἰκογενειακὴν αὐτὴν ἀνάμνησιν. Καὶ ἡ Ἀγγλίς οὐδέποτε λησμονεῖ τὸν ἀπόντα, και τὸ χριστουγεννιάτικον αυτό δῶρον ἀποστέλλεται εις ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀριζήοντος φέρων εις τοὺς ξενιτευμένους Ἀγγλους τὴν ἐνδειξιν διι τοὺς ἐνθυμοῦνται οἱ οἰκεῖοί των, και δὲν τοὺς λησμοῦσιν οἱ ἰδιῶοί των.
Ἡ Ἀγγλίς ἀφοῦ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον αυτό πρὸς τὸν ἀπόντα, κατόπιν φαιδρὰ, εὐθυμος και μὲ τὴν ἀφέλειαν ἢ ὁποῖα τὴν διακρίνει, θὰ φροντίσῃ νὰ διέλθῃ ὄσον τὸ δυνατὸν πλέον εὐχαρίστως τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων. Ἡ ἀπουσία τοῦ συγγενοῦς, ὄσον προσφιλεῖς και ἂν εἶνε οὔτιος, δὲν θὰ τὴν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὰς συνηθείας της ἐορτῆς. Ἡ ἀνάμνησις του δὲν θὰ της φέρῃ δάκρυα. Ἡ ἀπουσία του σιναγμοῦς. Καὶ παρρουσιάζει τὸ φαινόμενον αυτό ἰσορροποῦ φύσεως—τὸ ὁποῖον εις τοὺς ἀνθρώπους της Ἀνατολῆς φαίνεται παράδοξον και ἀφύσικον—νὰ ἐκπληρῆ ἀφ' ἐνὸς διι ἐπιβάλλει εις αὐτὴν τὸ καθήκον πρὸς τοὺς ἄλλους, χωρὶς ἀφ' ἐτέρου νὰ παραλείπῃ διι ἐπιβάλλει τὸ καθήκον πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς τέρψιν και χαρὰν της ζωῆς.

Ἴσως ἐκ τούτου προέρχεται ἡ ἰδέα νὰ νομίζωμεν, ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐδερχόμεθα τὴν ζωὴν μας κατὰ τὰ τρία τέταρτα σιεινάζοντες, διι δὲν ὑπάρχει στοργὴ εις τὴν Ἀγγλικὴν κοινωνίαν . . .

Δεκέμβριος

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ἡ Ἠρωϊκὴ και μεγαλόνηρος, ἢ Κρήτη, ἀφήσασα τὴν δουλείαν πρὸ ἐτῶν, κατόπιν τῶν τῶσον ἀγώνων της, ὁφίσταται ἤδη τὸ μεγαλύτερον μαρτύριον, νὰ βλέπῃ μίαν δικηγεμὴ ἀκατασῆτον ἀδελφείωσιν της ἀποστάσεως πρὸ τῆν χωρῖζει ἀπὸ τὴν πλῆρη ἀποκατάστασιν της, ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὀνειρων της.

**ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ
"ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΜΥΝΗΣ,"**

Τὸ μαρτυρικὸν ὄμως αυτό ἐμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατορθώνει εις κάθε νῆαν δοκιμασίαν νὰ δεικνύῃ τὸ ἀκατάβλητον θάρρος του και ν' ἀντλῆ ἀπὸ τὰς μικρότερας ἀπογοητεύσεις τὴν δύναμιν πρὸς σινήσιαν τοῦ ἀτέρμονος ἀγῶνός του.

Ἡ τελευταία ἐξέλιξις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, κατόπιν της προσφατοῦ νότας τῶν Δυνάμεων, ἐπίσει τελείως πλέον τοὺς Κρητας περὶ της ὀλλγης ἐμπιστοσύνης ποῦ πρέπει νὰ εὔρεθων εις αὐτὴν τὴν γρηαίαν κυρίαν, ἢτι; λέγεται Ἐθρωπαϊκὴ Διπλωματία, και τοὺς εἰδεῖε τὴν γνωστέην των και συνήθη κατεῦθυνσιν τοῦ ἀγῶνός των.

Πρώτη ἢ Ἐθνικὴ τῶν Κρητῶν Συνέλευσις, ἤδη κηρύττουσα σιωπηρῶς τὸ γνωστὸν «Ἡ πατρίς ἐν κινδύνῳ», ἀντὶ νὰ ψηφίσῃ τὰ αἰώνια ἀνωφελῆ ψηφίσματα, ἐκήρυξεν ἔρανον και πρῶτη ἔρασις τὸν ὀβολόν της. Ἡ φωνὴ αὐτῆ, διεγύθη ἔξω τοῦ Κοινοβουλίου, και ἐδόρηος κάθε πατριωτικὴ καρδία, πρῶτη δ' ἢ ἐνταῦθα Κρητικὴ Ἀδελφότης ἐπέπεσε νὰ συμμετάσχη εις τὸν ἔρανον συναθροίσασα ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ, 4,100δρ.

Ἡ πατριωτικὴ ἀπήχησις της κρανής αὐτῆς, εἶνε ἀνομιρῆσθητον διι θὰ ἐπεκταθῆ ἐπὶ πᾶσαν Ἑλλην. καρδίαν και εις τὴν ἐσχάτην γωνίαν της γῆς, ἀφοῦ ἤδη εἶνε φανερόν διι κηρύσσεται ὁ περὶ τῶν ὄλων ἀγῶν.

Μὲ τὰ χεῖματα ταῦτα, τὸ ταμεῖον της Ἐθνικῆς τῶν Κρητῶν Ἀμύνης, εἶνε βέβαιον διι δὲν θὰ ἀγοράσῃ μελόνην και πέννας ἢ ἄλλα γραφικὰ εἶδη διὰ τὴν Ἐθρωπαϊκὴν διπλωματίαν.

**ΡΩΣΣΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ
ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Διότι ὁ Τολστόϊ δὲν εἶνε μόνον ὁ μέγας συγγραφεὺς της Ρωσσίας, ἀλλ' ὀλοκλήρου της ἀνθρωπότητος: τὰ ἔργα του βρισκονται και εις τὴν ὀλιγώτερον πολιτισμένην γωνίαν τοῦ πλανῆτου μας, ἢ δόξα του εἶνε παγκόσμιος. Δὲν εἶνε μόνον Ρῶσσοσ συγγραφεὺς ὡς ὁ Πούσκιν, Λέρμοντοβ, (τογοὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν ὁποῖων—κατὰ τὸν Σκαμπιτσέσβακη!—ἐλείπαν αἱ μεγάλαί ἰδέαι, τὰ μοιραία ζητήματα της ζωῆς: τὰ ὁποῖα συνετάραττον τὴν Ἐδρώπην)—ὁ Τολστόϊ* «ἀνήκει σ' ἐκείνας τὰς μεγαλοφυεῖς φύσεις στὴν ψυχὴ τῶν ὁποῖων κάθε ἐντύπωσις της ζωῆς προκαλεῖ βαθύ και ἀνεξάλειπτον ἴχνοσ. Ἡ παραμικρὰ δυσαρμονία και ἀντίφασις, μπερὸς στὰς ὁποῖα, περνοῦμε ἡμεῖς ἀδιάφοροι, προσενοῦσ' αὐτοὺς ἀμέτρητα βάσανα. Τὸ ἐξερρευνητικὸ μυαλό, τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖ μῆτε στιγμή νὰ ἡσυχάσῃ, τείνει νὰ ἐμβαθύνῃ στὴν οὐσία τῶν πραγμάτων. Γι' αυτό τὸ λόγο βαθεῖα στὴ ψυχὴ τους βρισκεται ἢ βρεαῖα μελαγχολία ἐνθ' ἢ σκέψις τους ἔχει ἀκράτητον ροπὴ νὰ βυθίζετα σὲ βάραθρα μυστικισμοῦ. Αὐτοὶ ὡσάν νὰ εἶνε καμωμένοι ἐπιτήδεσ γιὰ νὰ φέρουν μέσα τους ὄλας τὰς λύπεσ τοῦ αἰῶνός των και νὰ εἶνε τὰ θύματα ποῦ ἐξαγοράζουν τοὺς συγχρόνους των ἔστω και ὅτ' αὐτὴν μόνον τὴν μορφήν, διι δηλαδὴ πονεῖ γι' αὐτοὺς ἢ αἰωνίως τυραννομένη ψυχὴ τους.»

Τέτινος εἶνε «ὁ Μέγας συγγραφεὺς της Ρωσικῆς γῆς» ὅπως τὸν ἔλεγεν ὁ συνάδελφός του ὁ καθ' αυτό

* Συνέχεια ἐκ τοῦ τεύχους 34—35.
1. Σκαμπιτσέσβακη. Ἱστορία της νεωτάτης ρωσικῆς λογοτεχνίας, ἔτος 1900. σ. 3.
2. σ. 146.

ταξόμενα, ἐκ πρώτης ὄψεως, παριστῶσι τὴν γυναῖκα ἐν ἡσσοῖσι μοῖρα τοῦ ἀνδρός καὶ ἐπὶ τῶν ὁπίων στηρίζονται οἱ φρονούντες ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ὑποτιμᾷ τὴν γυναῖκα. Τὰ χωρία ἕως ταῦτα οὐδόλως αἰρῶσι τὴν θεθεσαν ἀρχὴν τῆς ἰσοτιμίας, ἀλλὰ δέον νὰ ἀποδοθῶσι εἰς καιρικάς συνθήκας καὶ περιστάσεις.

Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς βία κοινωνικὴ ἐπανάστασις ἐπιδιώξασα τὴν, ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου, ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ μεταβολὴν τῆς φάσεως τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἤλθεν ὡς ἐπανάστασις νὰ ἀνατρέψῃ ἀρδην καὶ διὰ τῆς βίας τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς, ἀλλ' ὡς θρησκεία τῆς εἰρήνης ἐπέδιώξε τὴν βαθμηδὸν δι' ἐρηκτικῆς δράσεως ἀνάπλασιν τῆς κοινωνίας, ἐπιδιώκων κυρίως τὴν μεταβολὴν τῶν ἀτόμων, ἵνα τούτων βελτιουμένων βελτιῶται καὶ τὸ ὅλον, διότι πᾶσα ἀπόπειρα βελτιώσεως τῶν πραγμάτων ἀνευ βελτιώσεως τῶν χαρακτήρων θὰ ἦτο ματαιοπονία καὶ ἐὰν ἐνίκα πρὸς στιγμὴν θὰ κατέπιπεν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνατροπὴ τῶν καθεστώτων δὲν ἐβασίζετο ἐπὶ ἐσωτερικῆς συνασθήσεως καὶ ἀναγκαιότητος, ἀλλ' ἐπὶ βίας καὶ ἐξωτερικῶν συνθηκῶν, ὧν ἡ διάρκεια εἶναι πάντοτε πρόσκαιρος. Ὁ Χριστιανισμὸς ἐπετελεῖ καὶ ἐπιτελεῖ ἐτι βαθμηδὸν τὸ ἔργον του, τὸ ὅποσον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐδοκῆ καὶ ἀναγνωρισθῆ οὔτε ὑπὸ μιᾶς, οὔτε ὑπὸ δέκα γενεῶν, ἀλλ' ἐν τῇ παρόδῳ αἰώνων ὁλοκλήρων, διότι ἀπαιτεῖται μεγάλη ἀνάπτυξις πνεύματος καὶ ἡθους πρὸς πλήρη κατανόησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν ὁ Χριστιανισμὸς ἐπεξήτει τὴν ἀπότομον ἐπιβολὴν πασῶν τῶν ἀρχῶν του διὰ μιᾶς θὰ ἐναυάγει, τούναντίον τὴν τελικὴν του ἐπισημῶσιν καὶ τὴν πραγματικὴν ἐπίδρασίν του ἐπὶ τῶν ἀτόμων ὀφείλει κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὴν ψυχολογικὴν μέθοδον, μεθ' ἧς ἔβαινε.

Οὕτω περὶ τὴν γυναῖκα προκειμένου, ἐκήρυξε μὲν τὸ εὐαγγέλιον τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων, δὲν προσέκρουσε ὁμοῦ καὶ πρὸς τὸ τότε κοινωνικὸν καθεστῶς, πρὸς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Ἄς μὴ λησμονώμεν ποῖα ἦτο, κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, ἡ θέσις τῆς γυναίκος, εἰς ποῖον ταπεινὸν σημεῖον εὐρίσκειτο αὕτη, θεωρουμένη ὡς δούλη τοῦ ἀνδρός, παρ' οὗ ἡδύνατο κατὰ βούλησιν νὰ ἀποπεμφθῆ, ὅτι τέλος ἐν Ἰουδαίᾳ ἀπεκλείετο καὶ αὐτῆς τῆς λατρείας. Ἦτο ἡ γυνὴ τότε εἰς θέσιν αἰφνης ἀπὸ τῆς ταπεινότητος ἐκείνης ἐν ἡ εὐρίσκειτο, νὰ καταστῆ διὰ μιᾶς ὁμότιμος καὶ συμπάρεδρος πρὸς τὸν ἀνδρα, ἔχουσα ἴσα ὅλων πρὸς ἐκεῖνον δικαίωματα; Βεβαίως οὐχί. Πᾶσα τοιαύτη ἀπόπειρα θὰ ἦγεν εἰς καταστροφάς. Καθεστῶς ἐπιβλήθην εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ πράξεως αἰώνων ὁλοκλήρων δὲν ἦτο δυνατόν οὔτε πρέπον νὰ μεταβληθῆ ἐν μιᾷ στιγμῇ. Ἀπολύτως ἰδεώδης νομοθεσία, ἀνευ ὀρθῆς ἐκτιμῆσεως τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, θὰ ἔμενε τόσον ἀνεφάρμοστος, ὅσον καὶ ἡ ἰδεώδης πολιτεία τοῦ Πλάτωνος θὰ ἐναυάγει πρὸς τῆς πραγματικότητος. Ἐπρεπε νὰ ἐπιβληθῆ τὸ κατορθωτὸν καὶ ἐφαρμόσιμον, διὰ τοῦτο ἐνίστε αἱ καθ' ἑκάστον διατάξεις δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ ὕψος τῆς ἰδέας, χάριν αὐτῆς τῆς ἰδέας. Ἡ γυνὴ ἀπὸ δούλης δὲν ἦτο δυνατόν νὰ καταστῆ ἀμέσως ἰσοτιμὸς, ἔπρεπε νὰ διέλθῃ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὰς ἐν τῇ μεταξὺ βαθμίδας, ἡ δ' ἀνάστασις αὕτη δὲν ἐληξεν ἐτι. Ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς ἰσότητος ἐκηρύχθη θεωρητικῶς, ἡ δὲ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ, χάριν αὐτῆς τῆς γυναίκος

καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἀγαθοῦ, δὲν ἡδύνατο ἡ βαθμηδὸν νὰ ἐπιβληθῆ. Ὁ σπόρος ἐρρίφθη, οἱ δὲ καρποὶ δρέπονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, δι' ἐργασίας αἰώνων ὁλοκλήρων.

Ἡ γυνὴ ἐκράζεν ἐτι χειραγωγίας καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο δέον νὰ νοηθῶσι τὰ ρητὰ ἐκεῖνα τοῦ εὐαγγελίου, αἵτινα ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται θέτοντα ἐν ἡσσοῖσι μοῖρα τὴν γυναῖκα. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο κηρύσσεται ἐν τῇ Γραφῇ «κεφαλὴ γυναῖκος ὁ ἀνὴρ», εἰς δὲ αὕτη δέον νὰ ὑποτάσσεται. Ὁ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ τιμᾷ τὸ «ἀσθενέστερον σκεῦος, τὴν γυναῖκα» καὶ νὰ ἀγαπᾷ αὐτὴν ὡς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου ἵνα ἡ γυνὴ φοβεῖται τὸν ἀνδρα. Ὡς ἐν παντὶ συνδέσμῳ, οὕτω καὶ ἐν τῇ οἰκογενειακῇ, δέον χάριν τῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἁρμονίας νὰ ὑπάρχῃ κεφαλὴ τις διευθύνουσα, συνιστῶν δ' ὁ Παῦλος ὑποταγὴν εἰς τὴν κεφαλὴν ταύτην, δὲν ἐννοεῖ δουλικὴν τοιαύτην, ἀλλ' ὅπως ἐκούσιαν, ἐπιβαλλομένην ἐκ κοινωνικῶν συνθηκῶν, ἡθικῶν οὕτως εἶπεν ὑποταγὴν, ἔχουσαν, κατὰ τὸν αὐτὸν Παῦλον, ἀνάλογον τὴν ὑποταγὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Χριστόν, ἡ τὴν σχέσιν τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν πατέρα. Τὸ «ὑποτάσσεσθε» εἶναι ἐναντίον τοῦ στασιάζετε, καὶ συνιστῶν ὁ Παῦλος πρὸς τὰς γυναῖκας νὰ μὴ διαφωνῶσι καὶ στασιάζωσι κατὰ τὸν συζύγον αὐτῶν, προφανῶς δὲν διδάσκει τι ταπεινοῦν τὴν θέσιν τῆς γυναίκος. Ὅπως δὲ ἐν τῇ κατωτάτῃ θρησκευτικῇ βαθμίδι ἀναγκαῖος παράγων εἶναι ὁ φόβος, «ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου», οὕτω καὶ ἐν τῇ οἰκογενειακῇ, ἀλλ' ὡς ἐν ἐκείνῃ, οὕτω καὶ παρὰ ταύτη, ἰσχύει ὁ εὐαγγελικὸς κανὼν ὅτι «φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἐξωβάλλει τὸν φόβον», διότι, ὅπως λέγει ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «ἡ ἀγάπη συνδέει τὸν γάμον, οὐχὶ ὁ φόβος», διότι ἐπιλέγει: «τῆς ἀγάπης οὐσης, πάντα ἔπειτα τὰ ἄλλα ἐκείνου δὲ ὄντος (τοῦ φόβου) οὐ πάντως... οὕτω δύσκολον καὶ χαλεπὸν ἡ ἁμόνοια, ὅταν μὴ τῇ τῆς τυραννίδος ἀγάπῃ ὡς συνδεδεμένοι ὁ μόντος φόβος οὐ πάντως τοῦτο κατορθώσεται».

Οὐδ' ἐξάγεται ὑποτίμησις τῆς γυναίκος ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Παύλου ἵνα αἱ γυναῖκες προσεύχωνται: ἔχουσαι κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν, συμφῶνως πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῶν χρόνων ἐκείνων, καθ' ἣν ἦτο αἴσχος εἰς γυναῖκα νὰ προσεύχηται ἀνάλυτος. Δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον ὅτι τὰς χειραφετήσεως, δι' ἧς ἐζητεῖτο κατάργησις τοῦ ἐθίμου τότε, ἔφερε ταραχὰς καὶ φιλονεικίας ἄς ἐπιθυμῶν νὰ ἀποφύγῃ ὁ Παῦλος συνιστᾷ τὴν ἐπιμονὴν εἰς τὰ παραδεδομένα.

Οὐδὲ δεικνύει ὑποτίμησιν τῆς γυναίκος τὸ ὅτι ἀν καὶ ἐπετράπη εἰς αὐτὴν ἡ ἀροφητεία, ἡ κατήχησις καὶ ἡ κατ' ἰδίαν διδασκαλία, ὁμοῦ τῇ ἀπηγορευθῆ τὸ κήρυγμα ἀπ' Ἐκκλησίας, διότι ἐὰν σήμερον θὰ προσέκρουε, κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἦττον, εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν γυνὴ κηρύττουσα, πόσῳ μάλλον θὰ συνέβαινε τοῦτο πρὸς δέκα ἐνείκα ὁλοκλήρων, ἐν ἡ ἐποχῇ διέβλεπον ἐτι εἰς τὴν γυναῖκα κατώτερόν τι ὄν. Ἄξιον μνηεῖς εἶνε ὁ λόγος, ἐν ἀποδίει ὁ Χρυσόστομος εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην, λέγων: «Γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω διδάσκειν ἄλλον γάρ πως τὸ γένος ἐστί: διὰ τοῦτο πάντοθεν αὕτην καταστέλλει».

Ἀνακεφαλαιῶντες λοιπὸν λέγομεν ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων ἐκηρύχθη, ἡ δ' ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς ἐπεδιώκετο βαθμηδὸν ἀνευ βιαιῶν

κοινωνικῶν ἀνατροπῶν. Τὸ αὐτὸ ἄλλως τε σύστημα παρατηροῦμεν καὶ περὶ δουλείας προκειμένου. Ἡ ἰσότης πάντων τῶν ἀνθρώπων συνετήγετο καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ καταθλιπτικοῦ θεσμοῦ τῆς δουλείας. Καὶ ὁμοῦ ἡ κατάργησις αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη διὰ μιᾶς, ἀλλ' εἰς διάστημα αἰώνων ὁλοκλήρων, διότι κοινωνικοὶ θεσμοὶ αἰώνων δὲν ἐξαλείφονται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς ὁ Παῦλος δὲν ἐξαλείφονται ἐν δουλοῦ, οὐδὲ ἐλεύθερος, ὁ συνιστῶν εἰς τὸν Φιλήμονα νὰ δεχθῆ τὸν τῶς δούλον Ὁνήσιμον «οὐκ ἐτι ὡς δούλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸν ἀγαπητόν», κηρύσσει ἀφ' ἐτέρου, ἀφ' ὅσον ὑφίσταται ὁ θεσμός: «οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου» καὶ «ὅσοι εἶσιν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς ἡ ξίους ἡγήσθησαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηθῶσι». Ὅπως ἐκ τῶν χωρίων τούτων δὲν δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ ὅτι ὁ Παῦλος εἶνε ὑπερμαχος τοῦ θεσμοῦ τῆς δουλείας, οὕτω καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω χωρίων περὶ τῆς δουλείας τῶν ὑπαγορευθέντων ἐκ κοινωνικῶν συνθηκῶν, δὲν δύναται τις νὰ ἀνεύρῃ ὑποτίμησιν αὐτῆς.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς γυναίκος ἐν τῷ Χριστιανισμῷ καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρως ἀνατροφῆς τοῦ Ἰησοῦ μετὰ γυναικῶν. Ἐν τῇ ἀρχῇ πάσης θρησκείας, λέγει ὁ Guizot, κατέχουσι καὶ αἱ γυναῖκες ἰδιάζουσιν θέσιν. Καὶ ὅτε μὲν χρησιμεύουσιν ὡς τροφή καὶ κοσμήματα ἀκολάστου μυθολογίας, ἐτὲ δὲ παρίστανται ὡς πρόσωπα πλήρη κακῶν καὶ κινδύνων, προκαλοῦντα ἱερὰν φρίκην διὰ τοὺς θρησκευτικὸς ἡρώας, οὔτε ἀπομακρύνονται αὐτῶν ὡς ἀπὸ μάσματος. Αἱ θρησκείαι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς νεότητος τῶν καταπτώσεων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ εἰς ἀναπαράστασιν περιπετειῶν καὶ ἡδονικῶν εἰκόνων ἢ εἰς θεωρίαν καὶ νέκρωσιν ἀσκητικῆν ἐνίοτε τέλος παρίστανται αἱ γυναῖκες εἰς τὰς θρησκευτικὰς διηγήσεις, ὅπως εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι τῆς ζωῆς, θέλγουσαι καὶ θελγόμεναι, λατρεύουσαι καὶ λατρευόμεναι, μισοῦσαι καὶ μισούμεναι, ἀφωσιωμέναι εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν θλίψιν τῶν ἰδίων παθῶν καὶ τῶν παθῶν, τὰ ὅποια ἐμπνέουσιν.

(Ἀκολουθεῖ)

Μία μεγάλη δίκη, κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ λήξαντος μηνός, μᾶς παρουσίασε μίαν σάπυλον κοινωνικὴν, ἐκ παραλλήλων μὲ μίαν παρήγορον δραστηρίαν ἐνέργειαν τῆς

ΟΙ κ. κ. ΕΝΟΡΚΟΙ δικαιοσύνης.

Ἐδικάζοντο τρεῖς μηχανικοὶ διὰ καταχρήσεις. Εἶνε πολὺ γνωστὴ αὕτη ἡ καταβόθρα ἡ ποῖα λέγει αἱ «Δημόσια Ἔργα», καὶ αἱ δὲ αἱ τῶν καταχρήσεων εἶνε τόσον τῆς μόδας, ὅχι μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Βαλκανικῇ, τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται λόγος νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ αὐτά.

Εἰς τὴν δίκην ὁμοῦ αὕτην παρουσιάσθη κατὶ δικαιοκρατικῶν εἰς τὸν Δικαστικὸν Ἑλληνα. ὁρίζοντα. Ἡ δὲ ἐλκώδης κατάστασις τοῦ μακαρία τῆ λήξει καθεστώτος, παρουσιάσθη τόσον πλησιφαγῆς, ὥστε οἱ κ. κ. Ἐνορκοί, διαφυγόντες ἀπὸ τοὺς ξηροὺς δικονομικοὺς τύπους κατώρθωσαν νὰ ἐξαρθῶν εἰς ὕψος πραγματικῶν Δικαστῶν, ἀφοῦ, ἀπρόσκλητοι, μετὰ τὴν ἐτυ-

μηγορίαν των, δι' ἧς ἐκήρυσσον ἕνοχον ἕνα κατηγορούμενον, καταδικασθέντα εἰς 2 1/2 ἐτῶν φυλάκιον, ἐξέβωκαν καὶ μίαν ἄλλην, τὴν κατωτέρω, ἐναντίον ἐνὸς ἄλλου κατηγορουμένου, τῆς Πολιτείας.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Συνέδρων, κατὰ καθήκον βεβαίως ἠρνήθη νὰ τὴν δεχθῆ.

Ὁ Προϊστάμενος ὁμοῦ τῶν ἐνόρκων τὴν ἀνέγνωσε, καὶ τὴν παραθέτομεν ὁλόκληρον διότι ἔσ' ἀποτελέσθ' ἰστορίαν τῶν δροκίων μας Δικαστηρίων.

Ἡ ἱστορικὴ δευτέρα ἐτυμηγορία, εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐπιθυμοῦν τὴν διὰ καίαν κατανομήν τῶν εὐθύνων, καθήκον θεωρεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην αὐτοῦ ὅτι δὲν ἐπεδιώχθη ὑπὸ «τῆς πολιτείας ἢ ἐξακριβῶσις τῆς ποινικῆς εὐθύνης τῆς «ὕπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, περὶ τῆς ὁποίας «καταθέσεις ἐπιβαρυντικαὶ ἐγένοντο καὶ κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν τῆς ἐκτυλιχθείσης δίκης ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἀκόμη τοῦ εἰσαγγελικοῦ βήματος κατηγορηματικῶς ἐπανελήφθησαν αἱ περὶ τοῦ σώματος «τοῦτου ἀνησυχίσασαι τὴν κοινωνίαν ψῆμαι».

Ὁ ὑπουργὸς κ. Δημητράκοπουλος, μὲ τὴν γνωστὴν σιδηρᾶν γροθιάν του, ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως, διετάχθησαν δὲ ἀοστραεῖ ἀνακρίσεις ὅχι πλέον διὰ τὴν ἀπὸ σκηνῆς δράσιν τῶν γνωστῶν ἡρώων, ὅσον διὰ τὴν παρασκηνακὴν δράσιν, σημαίνοντων προσώπων, ὧν τινές, λέγεται, πολιτευόμενοι, δικαστικοὶ κλπ.

Ο Σύλλογος Πιρνασὸς ἠνοίξε πάλιν τὰς πύλας του εἰς μίαν ἀκόμη ἔκθεσιν. Ἡ παρούσα ὁμοῦ δὲν εἶνε κυρίως ἔκθεσις Καλλιτεχνικῆ. Δέον νὰ ὀνομασθῆ μᾶλλον Πρατήριον τῶν Καλλιτεχνῶν.

ΤΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΤῶΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝῶΝ

Τὸ Πρατήριον τοῦτο, ἀποκλειστικῶν σκοπῶν ἔχει τὴν πόλιν Καλλιτεχνικῶν ἔργων, ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν.

Ἐν ταῖς, καίτοι δὲν ἐπρόκειτο καθαρῶς περὶ καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως, ἐξετέθησαν ἔργα, δυνάμενα νὰ τιμήσων πᾶσαν καλλιτεχνικὴν μας ἔκθεσιν. Ἀναφέρομεν μερικὰ.

Ἡ «Γυφτὴ κόρη» ἐν δυνάτῳ εἰς ἔκφρασιν καὶ χροματισμῶν ἔργον τοῦ κ. Ἰακωβίδου, πωλούμενον ἀντὶ 800 δραχμῶν. Ἐπειτα μία θαλασσογραφία τοῦ μοναδικοῦ μας εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ Καλλιτέχνη, Β. Χατζῆ. Δύο τοπεῖα τῶν Θ. καὶ Ε. Θωμοπούλου. Σκίτσα τῶν κ. Ροῖλου καὶ Μποκασιάμπη. Ἔργα τῶν κ. Βικίτου, Μπούκα, ὡς καὶ μία γελοιογραφία τῆς φροίστας ἀντραβὲ τοῦ κ. Λύτρα, καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐπίσης καὶ ἡ Γλυπτικὴ ἀντιπροσωπεύεται δι' ἔργων τῶν κ. κ. Σώρον, Παπαγιάννη, Θωμοπούλου καὶ ἄλλων.

Τὸ Πρατήριον τοῦτο, τὸ πρῶτον ἀνοιγόμενον νομίζομεν ἐν Ἑλλάδι, ἐπεσέφθησαν πλείστοι, ἡγορεύθησαν δὲ καὶ ἀρκετὰ ἔργα. Θέλει παραμεινῆ ἀνοικτὸν καθ' ὅλην τὰς ἑορτάς.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

Πολύτιμοι και ιστορικοί Στανού, Εικόνες, Ετάγγελα, Σίφη, Μίτρα ἀνυπόθητο ἄξια κτλ. φυλασσόμενα εἰς τὸ Σκευοφυλάκιον τοῦ Πανίφου Ναοῦ τῆς Ἀνατολίας. Τῆ εὐμνεῖαι συγκαταθέσει τοῦ σεβασμιοῦ Ἀγιοταφίτου κ. Γερασίμου, Ἀρχιμανδριτοῦ καὶ Παρασκευοφύλακος τοῦ Ναοῦ ἔφωτογραφήθησαν εἰδικῶς διὰ τὴν «Ἐλλ. Ἐπιθεώρησι» ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπ. Κορνοπούλου.

ΕΚ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΜΟΥ

Π Α Φ Ο Σ

— Όταν ἐπεσκέφθημεν τὴν Πάφον κατενόησαμεν τὸ ἔξοχον κλίμα τῆς Κύπρου κατὰ τὸν χειμῶνα.

— Ἐταξιδεύομεν τὴν 22 Δεκεμβρίου με ἀνοικτὸν ἄμαξι, καὶ ἐνῶ ὁ καιρὸς ἦτο βροχερὸς διηγύσαμεν ἀπεράντους ἐκτάσεις με τὴν γλυκυτέραν θερμοκρασίαν.

— Τὸ ταξίδιον διαρκεῖ, με τὰς διακοπὰς πρὸς ἀνάπαυσιν, περὶ τὰς 12 ὥρας καὶ ἐν τούτοις ἦτο ἐν τῶν θαυμασιωτέρων καὶ ἀπολαυστικωτέρων ταξιδίων μας.

— Εἶχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἔχωμεν συνταξιδιώτας τὸν σοφὸν κ. Ἰασονίδην καὶ τὸν ἐνθουσιώδη κ. Χατζηγιωάννου.

— Τὸ ἔξοχον περιβάλλον τῆς κυπριακῆς ποιητικῆς φύσεως ἐπέδρασε τοσοῦτον ζωηρῶς ἐφ' ἡμῶν ὥστε τὸ δωδεκάφων αὐτὸ ταξίδιον ἔληξε χωρὶς κόπον, χωρὶς στενοχωρίαν, χωρὶς ἐξάντλησιν σωματικῆν ἢ ψυχικῆν.

— Ἡ ἀπαγγελία στίχων ἦτο ἡ κυριαρχοῦσα ἐνασχόλησις. Ἠκούσθη ἐκεῖ ὁ Βύρων, ὁ Σαίξπηρ, ὁ Μαρκοράς, ὁ Δροσίνης, ὁ Πολέμης καὶ σωρεῖα ἄλλων μεγαλωνύμων ποιητῶν πάσης ἐθνικότητος.

— Ἀλλὰ καὶ πεζῶν συγγραφέων ἀνελύθησαν

ἔργα προνοήσαντος τοῦ κ. Ἰασονίδου νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τομίδιά τινα δι' ὧν μᾶς ἀνέπτυξε τὰς ἰδέας τῶν συγγραφέων τῶν.

— Ὁ πνευματικὸς κόσμος ὃν ἐδηγιουργήσαμε καὶ περὶ ὃν ἐστρέφετο κάθε ἰδιανικὸν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ πλαισίον τῆς ὠραίας Κυπριακῆς φύσεως μετέβαλε τὰς ὥρας εἰς λεπτὰ καὶ ἀφήρει ἀπὸ τὸ ταξιδίδιον μας τὸ ὕλικόν μερὸς τὸ γεννῶν τὴν ἀνίαν καὶ τὴν πληξίν.

— Ἡ ἐπάνοδος μας ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς εὐχαρίστους ὄρους.

— Ἐλαβε χώραν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων καὶ ἦτο παρήγορον δι' ἡμᾶς ὅτι ἐρωτάσαμε, τὴν κατ' ἔξοχὴν οἰκογενειακὴν ἑορτήν, ἐν μέσῳ γελοῦσης καὶ θελκτικῆς Κυπριακῆς φύσεως.

— Ἡ σημερινὴ πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας εἶνε τὸ Κτήμα κείμενον περὶ τὸ 1/4 τῆς ὥρας μεσογειότερον τῆς παραθαλασσίας Πάφου.

— Ὁ συνοικισμὸς τοῦ Κτήματος ἐγένετο πιθανῶς ἀπὸ τῆς τουρκικῆς κατακτῆσεως (1571).

— Καὶ ἡ κοινωνία τῆς Πάφου ὀλιγάριθμος μὲν ἀλλ' ἐκλεκτὴ, μορφωμένη, φιλόξενος, ἐνθουσιώδης.

— Δύμαρχος τῆς πόλεως εἶνε ὁ κ. Νεοφ. Νικολαΐδης ἀπολαύων μεγάλης δημοτικότητος διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτοῦ εὐγένειαν καὶ τὰ ἄλλα χαρίσματα του.

— Εἰς τὸ Κτήμα εὐρίσκονται: τὸ Διοικητήριον, ἡ Μητροπολις, τὰ Δικαστήρια, τὰ Σχολεῖα καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια Καταστήματα.

— Ἡ Πάφος εἶνε ἀλίμενος σχεδὸν καὶ τοῦτο εἶνε μέγα διὰ τὸν τόπον ἀδίκημα στερούμενον τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας ἣτις θὰ ἐξυπηρέτει σπουδαίως τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντά του καὶ θὰ συνετέλει εἰς τὴν πρόδοον αὐτοῦ.

— Ἐν τούτοις τὸ ἐμπόριον ἀκμάζει χάρις εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν καὶ φιλοπρόδοον πνεῦμα τῶν κατοίκων τῆς.

— Ἡ Πάφος κέκτηται τὸν ἰσχυρότατον φάρον τῆς Κύπρου, με ἔντασιν φωτὸς 17 Ἀγγλικῶν μιλίων.

— Ἐξ Ἀγγλικὰ μιλία Β. τοῦ Κτήματος κείται ἡ Μονὴ τοῦ Ἀγ. Νεοφύτου, τοῦ Ἐγκλειστοῦ, ἀκμάσαντος κατὰ τὸ 1205.

— Ἐν αὐτῇ ὑπάρχει ἡ περίφημος Ἐγκλειστοῦ ἣτις εἶνε Ναύσχος διωρυγμένος ἐντὸς βράχου τοῦ βουνοῦ, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιοῦ Ἀγίου, ὅστις (τῷ 1200) ἐλάξευσεν ἐν αὐτῷ καὶ τὸν τάφον του ἐντὸς τοῦ ὁποῦο ἐρέθη βραδύτερον τὸ σκήνωμά του ὅπερ ἤδη φυλάσσεται ἐντὸς Λάρνακος ἀποκειμένης ἐν τῷ Ναφ.

— Ὁ Ἀγ. Νεόφυτος ἀφήκε καὶ ἀπομνημονεύματα ὑπὸ τὸν τίτλον: *Περὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν Κύπρου σκαιῶν*.

— Δι' αὐτῆς παρέσχε σπουδαιωτάτην συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου.

— Περιγράφει τὰ κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν καὶ κατάκτησιν τῆς νήσου ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ Βασιλέως Ριχάρδου τοῦ Λεοντοθύμου (1191).

— Δυστυχῶς ἡ ἑλλειψὶς ἐπαρκῶς χρόνου δὲν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν Μονήν.

— Ἡ θέα τῆς Πάφου ἐκ τοῦ ξενοδοχείου εἶνε γοητευτικὴ.

— Ὑπάρχει ἐν τῇ πόλει πολὺ περιπονημένον πάρικον καταθέγον τὸ ὄμμα καὶ ἰδὼν ἰδέαν τοῦ πολιτισμοῦ τῶν κατοίκων.

— Ἐν Πάφῳ ἠτυχήσαμεν νὰ γνωρίσωμεν ἕνα ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων πολιτῶν τὸν κ. Δημ. Παυλίδην διακρινόμενον διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν βιβλιοφιλίαν του.

— Ὡς ἐκ τούτου κέκτηται μίαν ἐκ τῶν πλουσιωτέρων βιβλιοθηκῶν τῆς Κύπρου.

— Ἰδία δὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴν Κύπρον προσεγγίζει τὸ τέλειον, ἀφ' οὗ δι' εἰδικῶν πρακτικῶν του εἰς Παρισίους, Βενετίαν καὶ Λονδίον προμηθεύεται πᾶσαν ἐκδοσὴν βιβλίου νέου ἢ ἀρχαίου σχετιζομένου πρὸς τὴν ἀγαπητὴν νήσον.

— Ἐνθυμούμαι ὠραῖον ἐπεισόδιον ὅπερ μᾶς ἀπεκάλυψεν ὁ κ. Παυλίδης.

— Ὁ ἀείμνηστος Βυζάντιος εἶχεν ἀπαγγεῖλει ποτὲ πατριωτικὸν λόγον πλήρη δυνάμεως.

— Ὁ λόγος οὗτος ἐδημοσιεύθη καὶ στολλίξει τὴν βιβλιοθήκην τοῦ κ. Παυλίδου ὅστις πολλάκις ἐνετύφθησεν εἰς τὰ νοήματά του καὶ εἰς τὰς ἐξάρσεις του.

— Φαντασθῆτε λοιπὸν τὴν ἐκπληξίν του ὅταν τὸν ἴδιον λόγον τὸν εἶδεν αὐτολεξεῖ δημοσιευόμενον εἰς

Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα, ἣτις δημοσιεύσασα περιγράφῃ Ἑθνικῆς τινος ἑορτῆς μας λαδούσης χώραν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐδημοσίευσεν καὶ τὸν ἄριστον καὶ καλλιπέστετον λόγον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινοτήτος!

— Ὁ κ. Πρόεδρος ἀποβλέπων φαίνεται εἰς τὸν σκοπὸν δὲν ἐδίστατε νὰ οἰκειοποιήτῃ τὸν λόγον τοῦ ἀειμνήστου Βυζαντίου, ἠθέλησε δὲ τὸν θριαμβὸν του νὰ τὸν καταστήσῃ πανελληνίον!

— Ἐφάμιλλος εἰς τὴν βιβλιοφιλίαν καὶ τὴν κατάρτιν ἐξαιρετοῦ βιβλιοθήκης καὶ ἰδία ἐκ τόμων ἀφορώντων τὰ τῆς Κύπρου εἶνε καὶ ὁ ἐν Λάρνακι, κ. Α. Πιερίδης.

Μὴ μῦς

Ὅταν ἐπιστρέφω ἀπὸ τὰ μακρυνὰ ταξιδία μου, τὰ ὅποια ἐπιχειρῶ διὰ νὰ γνωρίσω τὸν ἀκούραστον ἑλληνισμόν μας καὶ διαδώσω τὸ ἔργον μου, εὐρίσκω εἰς τὸ γραφεῖόν μου σωρεῖαν ἐπιστολῶν—εἶνε ἡ ἱστορία τοῦ ἔργου μου, ἡ ὅποια ἐκτυλίσσει καὶ συνδέεται μετὰ τὰ ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένα τέκνα

τῆς πατρίδος μας—τὰς ὁποίας με ἰδιαίτερον συγκινησὶν καὶ εὐχαρίστησιν ἀναγινώσκω. Ἴδιως με ἐνθουσιᾷ καὶ με συγκινεῖ ὅταν εἰς τὰς ἐπιστολάς αὐτὰς ἀνευρίσκω τὴν ἑλληνίδα μας σκεπτομένην καὶ δρωσαν διὰ τὰ ὠραία ἰδανικά τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως. Ἐγνώρισα ἤδη προσωπικῶς πολλὰς ἐξ αὐτῶν, ἐργαζομένας μετὰ τὸν ἐνθεον ζῆλον ἀληθοῦς ἐθναποστόλου πρὸς διαμόρφωσιν τῶν ἐμπιστευόμενων εἰς αὐτὰς μικρῶν ἑλληνίδων καὶ αἰσθάνομαι τὴν ψυχὴν μου πληρουμένην ἀπὸ ἀληθῆ εὐφροσύνης, ὅταν λαμβάνω ἐπιστολάς των καὶ μοῦ ἐμπιστεύονται τὰς σκέψεις των καὶ μοῦ ἀνοίγουν τὴν ἀγνήν καὶ ὠραίαν ψυχὴν των. Μία ἐξ αὐτῶν με χάριν καὶ ἀπλότητα γοητευτικῆν, τὴν ὅποίαν ἔχουν αἱ ἀληθινὰ καὶ ἀγναὶ ἰδέαι, γράφει τὰ ὠραία συγκαισθήματα, τὰ ὅποια δοκιμάζει ἡ ψυχὴ τῆς ἐπὶ τῇ ἀναλήψει: τῶν καθηκόντων τῆς κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος.

Παραθέτομεν τὰ ἀπλᾶ καὶ γοητευτικὰ λόγια τῆς.

«Δι' ἐργασίαι τοῦ Σοχολείου μας ἤρχισαν τακτικὰ ἀπὸ σήμερον. Ποῖαν εὐχαρίστησιν, ποῖαν ἀγαλλίαν πραγματικὴν αἰσθάνομαι, διότι ἐπανήλθον εἰς τὸ ἄγνόν καὶ ἀθῶον περιβάλλον ἐντὸς τοῦ ὁποῦο εὐρίσκομαι: τῶρα καὶ ὅπου ἐπανέειρον τὰς λευκάς ψυχὰς τῶν ὑπάρξεων αἰτινες με περιουκλοῦσι! Μόνον ὅταν εὐρίσκωμαι εἰς τὸ Σχολεῖον, ἐν τῇ ἐνασχίσει τῆς ἐργασίας μου, μετὰ τὸν πόθον δημιουργίας ἀληθινῶν μητέρων καὶ ἄγνων ἑλληνίδων, αἰσθάνομαι ἑμαυτὴν ἀνωτέραν ἀπὸ τὴν μικρότητα εἰς τὴν ὅποίαν εὐρισκόμην πρὸ ὀλίγου, διότι κατανοῶ ὅτι ἔχω κάποιον καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν προσρισμὸν νὰ ἐκπληρώσω. Πόσον ἄγρια καὶ ἱερά εἶνε ἡ ἐργασία!»

Μετ' ἀγάπης

Ε. Γ. Χ.

Πόσον με θέλγουν τὰ ὠραία λόγια τῶν Ἑλληνίδων μας ὅταν συνοδεύονται καὶ ὑπὸ ἔργων ὠραίων καὶ εὐγενῶν!

„ΦΙΛΑΡΕΣΚΟΣ“

COMÉDIE EIS ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου τεύχους).

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

[Αίθουσα Ξενοδοχείου εις Λουτράκι.—Κλειδοκύμβαλον εις την δεξιάν γωνίαν του βάνους και απέναντι τράπεζα με Περιοδικά και τὰ χρειώδη γραφῆς.—Καναπὶς δεξιᾷ και ἀκριβῶς ἀπέναντι μέγα κάπνιστρον. Θύρα ἐξόδου εις τὸ βάνος.—Δεξιᾷ θύρα πρὸς ἐστιατόριον ἀριστερᾷ θύρα πρὸς δωμάτια ἴππων.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Κ^α ΜΟΛΙΝΑΡΗ, ΕΛΕΝΗ, ΝΟΡΑ, Μ^{ις} ΧΟΠΚΙΝΣ, ΒΑΛΛΗΣ, ΦΕΡΙΝΗΣ, ΤΩΝΗΣ και ΣΑΛΤΑΝΗΣ.

[Ἡ Ἑλένη εἶνε εις τὸ κλειδοκύμβαλον και παίζει βάλς τὸ ὅποιον χορεύουν· ἡ Κ^α Μολινάρη με τὸν Φερίνην, ἡ Νόρα με τὸν Τώνην, και ἡ Μ^{ις} Χόπκινς με τὸν Σαλιάνην, κατὰ τὸν τρόπον τῆς πεδολογίας, δηλ. ὁ χορευτὴς ἀκολουθεῖ εκ τῶν ὀπισθεν κρατῶν τὰς χεῖρας τῆς χορευτριάς.— Ὁ Βάλδης; κἀθηται κατηφῆς εις τὸ ἐμπροσθεν μέγος τῆς σκηπῆς, καπνίζων.]

ΣΑΛΤ.—[Ἄσθμαίνων] Σιγώτερα, Μ^{ις}, σιγώτερα, ζαλιζομαι.

ΧΟΠΚ.—(Ἐξακολουθοῦσα νὰ χορεύη ὀρμητικῶς) How exciting!

ΣΑΛΤ.—(Σταματῶν και ἀπενθύνόμενος εις τὸ πλῆσιον διερχόμενον ζεύγος Μολινάρη-Φερίνη) Τι εἶπε; τί εἶπε; (Τὸ ζεύγος παρέρχεται γελῶν). Νὰ πάω ὁ δαίμονας, δὲν καταλαμβάινω γρῦ ἀπ' ἐκεῖνα ποῦ λέει.

ΧΟΠΚ.—(Τὸν παροτρύνει νὰ ἐξακολογήσῃ) Come on! Ἐμπρός!...

ΣΑΛΤ.—Δόξα τῷ θεῷ, εἶπε και μὰ λέξι Ἑλληνικῆ. (Με ἐνθουσιασμένον). Ἐμπρός, τρικερὰ μου Μ^{ις}, Χόπ! Χόπ!(Κάμνει μέγα πῆδημα ἀλλὰ ταυτοχρόνως παύει ἡ μουσικῆ).

ΧΟΠΚ.—Hop-kins, you silly boy.

ΣΑΛΤ.—(Ἀπομάσσων τὸν ἰδρωτὰ του) Πάλι τὰ ἴδια; Ἀκούστε, Μ^{ις} Χόπκινς, σεῖς ἐννοεῖτε Ἑλληνικὰ γιατί δὲν προσπαθεῖτε νὰ ὁμιλήσετε;

ΧΟΠΚ.—Δὲν ἔχω πρᾶξις.

ΣΑΛΤ.—Δὲν ἔχετε πρᾶξι; Δὲν πειράζει, ἐγὼ σὰς διορθῶν ἂν κάμετε λάθη. Ἐλάτε, πάμε ἐκεῖ κάτω νὰ ποῦμε μεταξύ μας. (Τὴν ὀδηγεῖ παρὰ τὸ κλειδοκύμβαλον.— Ἡ Ἑλένη ἔχει πλησιάσει τοὺς ἄλλους και συνομιλοῦν ὅλοι με ζωηρότητα, πλὴν τοῦ Βάλδου οὗτος ἐξακολουθεῖ νὰ καπνίζῃ μόνος).

ΜΟΛ.—Αὐτὸ τὸ νέο βάλς εἶνε ἀπόλαυσις· θ' ἀφήσῃ ἐποχὴ στὸ Λουτράκι.

ΕΛΕΝ.—Πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ χορευθῇ τὸν χειμῶνα.

ΝΟΡ.—Εἶν' ἀλήθεια ὅτι χορεύει κανεὶς με πολλὴν ἄνεσιν.

ΤΩΝ.—Ναί, ἀλλὰ ὁ χορευτὴς δὲν βλέπει τὸ πρόσωπον τῆς χορευτριάς ἰδίως μ' αὐτὰ τὰ καπέλλα.

ΦΕΡ.—(Δεικνύων τὴν Μ^{ις} Χόπκινς χαριεντιζομένην με τὸν Σαλιάνην) Αὐτὸ εἰς μερικὰς περιστάσεις εἶνε εὐεργετικόν.

ΕΛΕΝ.—Πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ και ὁ χορευτὴς τῆς.

ΜΟΛ.—Ὁ δυστυχισμένος πρὸ ὀλίγου ζητοῦσε βοή-

θεια γιὰ νὰ ξεδιαλύνη ὅσα τοῦ ἔλεγεν ἡ Ἀμερικανὶς του.

ΝΟΡ.—Ξεύρετε τί μοῦ ἔλεγε σήμερα τὸ πρωτὶ με τὴν μεγαλειότεραν σοβαρότητα; «Δεσποινίς, πρέπει νὰ μάθω Ἀγγλικά, δὲν ξεύρει κανεὶς τί μπορεῖ νὰ συμβῇ».

ΕΛΕΝ.—Ἐγὼ τὸν ἤκουσα στὸ τραπέζι νὰ ζητῇ πληροφορίας γιὰ κάποιον διδάσκαλο.

ΣΑΛΤ.—(Ὁμιλῶν πρὸς τὴν Μ^{ις} Χόπκινς) Θεοῦ-δωρος ἀπὸ τὸ «Θεὸς» και «δῶρον».

ΧΟΠΚ.—(Με κατανύξιν) Δῶρον Θεοῦ... Ὅου, how nice!

ΦΕΡ.—Πρὸς τὸ παρὸν κάμνει αὐτὸς τὸν δάσκαλο, και πολὺ φυσικὰ ἤρχισε ἀπ' τὸνομά του.

ΣΑΛΤ.—(Ὁμιλῶν πάντοτε εις τὴν Μ^{ις} Χόπκινς) Θέλετε νὰ ἐξακαλουθῆσόμεν τὸ μάθημα ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης;

ΧΟΠΚ.—Oh yes.

(Ὁ Σαλιάνης και ἡ Μ^{ις} Χόπκινς ἐξέρχονται εκ τοῦ βάνους).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Οἱ ἄνω, ἐκτὸς τῆς Μ^{ις} ΧΟΠΚΙΝΣ και τοῦ ΣΑΛΤΑΝΗ, και ὑπηρετῆς.

(Εἰσέρχεται ὁ ὑπηρετῆς, κομίζων καφέ τὸν ὅποιον προσφέρει εις τοὺς παρισταμένους.—Αἱ κυρίαὶ κἀθηρται. Οἱ κύριοι ἀνάπτουν σιγάρα.—Ὁ Βάλδης διατηρεῖ τὴν αὐτὴν θέσιν).

ΦΕΡ.—(Μετὰ τὴν ἐξοδον τοῦ ὑπηρετῆου). Τί ἔγινεν ἀπόψε ἡ ὥραία μας χίρα. Ἡ ἐφερευτὴς τοῦ νέου χοροῦ.

(Ὁ Βάλδης ἐγείρεται ἀποτόμως και βαδίζει σκυθρωπός).

ΕΛΕΝ.—Πρὸ ὀλίγον ἦτο μαζὶ μας εἰς τὸ ἐστιατόριον. Ποῦ πῆγε ἡ Μαίρη, Νόρα;

ΝΟΡ.—Τὴν εἶδα ν' ἀναβαίνη εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς. Πάγω νὰ ἰδῶ. (Ἀποθέτει τὸ κύπελλόν τῆς και ἐξέρχεται ἐξ ἀριστερῶν).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἄνω, ἐκτὸς τῆς ΝΟΡΑΣ, εἶτα ΝΟΡΑ.

ΜΟΛ.—(Πρὸς τὸν Βάλδην Αἰωνίως κατηφῆς, κ. Βάλδην).

ΒΑΛΔ.—(Ὁλίγον ἀποτόμως) Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον ν' ἀσχολῆσθε γιὰ μένα, κυρία μου.

ΜΟΛ.—(Μειδιῶσα) Ξεύρετε ὅτι ἐγίνατε ὀλίγον ἀγχιάνθρωπος;

ΕΛΕΝ.—(Πρὶν λάβῃ ὁ Βάλδης καιροῦν ν' ἀπαντήσῃ) Ὁ Ἀλέξανδρος, ἀφότου ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν, ἐπεδόθη εἰς μελέτας και αὐτὰ τὸν ἀπασχολοῦν διαρκῶς.

ΜΟΛ.—(Με εἰρωνείαν) Μελετᾶτε και τὰ ψυχικὰ φαινόμενα, δὲν εἶνε ἀλήθεια, κ. Βάλδην, και κάμετε μελέτας συγκεκριμένας. Ἐχετε ἐκλέξῃ ὅμως ὑποκείμενον πολὺ ἰδιότροπον.

ΒΑΛΔ.—Δὲν σὰς ἐννοῶ, κυρία.
ΜΟΛ.—(με προσποιητὴν ἀφέλειαν) Ἐνόμιζα ὅτι ἀσχολεῖσθε ἰδιαιτέρως διὰ τὴν κυρίαν Νόρβα.

ΦΕΡ.—Δηλαδή πρῶην Νόρβα. Μοῦ φαίνεται ὅτι τὸ διαζύγιον ἐξεδόθη ἢ πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ αὐτὰς τὰς ἡμέρας.

ΒΑΛΔ.—(με ὕφος προκλητικόν) Δὲν ἔχετε ἄδικον, ἢ κυρία Νόρβα με ἀπασχολεῖ πολὺ (παρατηρῶν τὸν Φερίνην) φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἀπασχολεῖ μόνον ἐμέ.

ΤΩΝ.—Σήμερον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπασχολῆσῃ ὅσους θέλει, ἀφοῦ δὲν ἀπασχολεῖ πλέον τὸν συζυγόν τῆς.

ΜΟΛ.—Ἀλήθεια, κ. Βάλδην, σεῖς συνηντήσατε πέρισυ τοὺς Νόρβα εἰς τὴν Ἑλβετίαν· σὰς ἔκαμαν τὴν ἐντύπωσιν ἀνθρώπων ποῦ θὰ ἐχώριζαν μετὰ δύο μῆνας;

ΒΑΛΔ.—(νευρικός) Δὲν ξεύρω, κυρία μου, δὲν ἐξήτασα τὸ πρᾶγμα ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν.

ΕΛΕΝ.—Ἐγὼ ποτὲ δὲν ἐπίστευσα ὅτι ἡ Μαίρη ἀγαποῦσε σοβαρῶς τὸν ἄνδρα τῆς.

ΦΕΡ.—Ἐνθυμεῖσθε μίαν συζήτησιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος στὴν Κηφισιά, ἡ ὁποία ἐχόλωσε τὴν δεσποινίδα Λαμιρᾷ;

ΤΩΝ.—Ἡμῖν κ' ἐγὼ τότε ἐναντίον τῆς γνώμης σου, ἀγαπητῆ μου.

ΕΛΕΝ.—Και διὰ νὰ ὑποστηρίξῃς τὰς θεωρίας σου περὶ ἔρωτος, μ' ἐξήτησες τὴν ἴδια μέρα εἰς γάμον.

ΦΕΡ.—Ἦτο ὁ μόνος τρόπος νὰ σὰς ἀναγκάσῃ νὰ τὸν δικαιοῦστε.

ΕΛΕΝ.—Με ἤρε σὲ μιὰ στιγμὴ ἀδυναμίας.

ΜΟΛ.—(ἐγειρομένη) Δὲν νομίζετε ὅτι μποροῦμε νὰ πάρουμε λίγο ἀέρα;

ΕΛΕΝ.—(ἐγειρομένη ἐπίσης) Ἀλήθεια, ἐδῶ κάμει πολλὴ ζέστη.

(Λιευθύνονται πρὸς τὴν ἐξοδον.— Ταυτοχρόνως ἐπανέρχεται ἡ Νόρα).

ΝΟΡ.—Πηγαίνετε ἔξω; Ἐρχομαι μαζὺ σας.

ΜΟΛ.—Ποῦ εἶνε ἡ Μαίρη;

ΝΟΡ.—Τελειώνει μίαν ἐπιστολήν, θὰ καταβῇ ἀμέσως.

(Λαμβάνει τὸν βραχιόνα τῆς Ἑλένης).

ΤΩΝ.—(πρὸς τὸν Βάλδην). Ἐρχεσαι, Ἀλέξανδρε;

ΒΑΛΔ.—(μετὰ δισταγμόν) Ὅχι, θὰ μείνω. (Ὁ Τώνης κάμνει κίνησιν ἀδιαφορίας και διευθύνεται πρὸς τὴν ἐξοδον).

ΜΟΛ.—(ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Φερίνην) Προσοχῆ, ὁ φίλος μοῦ φαίνεται ἔλαβε μίαν ἀπόφασιν.

ΦΕΡ.—(ὁμοίως) Δὲν θὰ τοῦ δώσω πολὺν καιρόν.

(Ἐξέρχονται ὅλοι πλὴν τοῦ Βάλδου οὗτος ἐπαναλαμβάνει τὸ βάνος του κατηφῆς).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΑΡΤΗ

ΜΑΙΡΗ, ΒΑΛΛΗΣ

(Εἰσέρχεται ἡ Μαίρη ἐξ ἀριστερῶν. Τὸ πρόσωπόν τῆς προδίδει κόπωση. Ἐπὶ τῇ θέῃ τῆς ὁ Βάλδης ἀνακόπτει τὸ βράδιόμα του και τὴν παρατηρεῖ ὡσεὶ ἀπολαμβάνων).

ΜΑΙΡ.—Κάτι μόνος;

ΒΑΛΔ.—(μετὰ μικρὸν σιγῆν) Σὰς ἐπερίμενα.

ΜΑΙΡ.—Ἐχετε νὰ μοῦ πῆτε τίποτε;

ΒΑΛΔ.—Ναί, ἂν ἐπιτρέπετε.

ΜΑΙΡ.—Δὲν ἔχω ἀντίρρησην. Προτιμᾶτε νὰ μείνω μεν ἐδῶ;

ΒΑΛΔ.—Ἄν θέλετε.

ΜΑΙΡ.—Τότε ἂς καθήσωμεν. (λαμβάνει κάθισμα).

Σὰς ἀκούω.

ΒΑΛΔ.—(ιστάμενος ἐνώπιόν τῆς) Ἡ ἀφιξίς μου ἐδῶ δὲν σὰς ἐκπλήττει;

ΜΑΙΡ.—Ὅχι· ἤλθατε, μοῦ εἶπαν, δι' ἐπιστημονικὰς μελέτας.

ΒΑΛΔ.—Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόσχημα. Ἡ πραγματικὴ αἰτία εἶνε ἄλλη.

ΜΑΙΡ.—(ἀδιαφόρως) Ἄ.

ΒΑΛΔ.—Ἡλθα ἀποκλειστικῶς διὰ νὰ συναντήσω ἕν πρόσωπον.

ΜΑΙΡ.—Κανένα συνάδελφόν σας;

ΒΑΛΔ.—Ὅχι, σὰς.

ΜΑΙΡ.—Ἐμὲ; Τί με θέλετε;

ΒΑΛΔ.—Ὅτι θέλει ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔζησε ἐπὶ μῆνας με μίαν ἀνάμνησιν.

ΜΑΙΡ.—(τὸν παρατηρεῖ περιέργως) Καὶ σεῖς!

ΒΑΛΔ.—Πῶς κ' ἐγώ...

ΜΑΙΡ.—Φαίνεται ὅτι ἐγίνατε ὅλοι σας αἰθέριοι. Ὁ Φερίνης μοῦ ἔλεγε πρὸ ὀλίγου ὅτι αὐτὸς ἔζησε δύο ἔτη με ἀναμνήσεις. Μήπως τὸ κάμετε ἀπὸ οἰκονομικὰ πράγματα.

ΒΑΛΔ.—Πῶς μπορεῖτε νὰ ζητε χωρὶς ἀγάπην;

ΜΑΙΡ.—Ὅχι δά, ἀγαπῶ πολὺ τὴ Νόρα.

ΒΑΛΔ.—Δὲν ἐννοῶ ἀγάπην αὐτοῦ τοῦ εἶδους.

ΜΑΙΡ.—Ἐπειτα ἀγαπῶ τὸν ἑαυτόν μου.

ΒΑΛΔ.—Αὐτὸ μάλιστα, μέχρις ἐγωῖσμοῦ.

ΜΑΙΡ.—Βλέπετε λοιπὸν ὅτι δὲν μοῦ μένει καιρὸς ν' ἀγαπῶ ἄλλους.

ΒΑΛΔ.—Ἐγὼ ζητῶ μόνον ὀλίγην συμπάθειαν.

ΜΑΙΡ.—Συμπάθεια, φίλε μου, σημαίνει εὐαισθησία, και ἡ εὐαισθησία εἶνε ἀδυναμία.

ΒΑΛΔ.—Ἐν τούτοις δὲν σὰς ἀπαρέσκει νὰ κालιεργῆτε αὐτὴν τὴν ἀδυναμίαν εἰς τοὺς ἄλλους.

ΜΑΙΡ.—Ἀπ' ἐναντίας, αὐτὸ με διασκεδάζει ὑπερβολικά.

ΒΑΛΔ.—(θλιβερώς) Βλέπω ὅτι πρέπει νὰ παύσω νὰ ἐπιζῶ.

ΜΑΙΡ.—(ἀλλοίως) τόνον, μὲ φιλαρέσκια) Τόσφ γρήγορα;

ΒΑΛΔ.—Κυρία, ἐπιεικῶς νὰ παίζετε μὲ τὸν ἔρωτα· εἶνε ὅμως περιπτώσεις εἰς τὰς ὁποίας, ἐλ-
λείπει ἀμοιβαίότητος, πρέπει νὰ ὑπάρχη ἐπιείκεια.

ΜΑΙΡ.—(πάντοτε φιλαρέσκως) Μὰ δὲν εἶνε ἐπιείκεια ὅτι σὰς ἀφίνω νὰ μ' ἀγαπᾶτε; (κίνημα δυσθυμίας τοῦ Βάλδου). Ἐλάτε, μὴ γίνεσθε κακός.

ΒΑΛΔ.—(μὲ πικρίαν) Κακός, μὲ σὰς; Ὅχι, δὲν ἔχω τὴν δύναμιν. Αἰσθάνομαι ὅμως ὅτι ἐξ αἰτίας σας μπορῶ νὰ γίνω σκληρός, βάνασος μὲ ἄλλους.

ΜΑΙΡ.—Αὐτὸ δὲν σὰς χρησιμεύει εἰς τίποτε.

ΒΑΛΔ.—Τοῦναντίον, μὲ βλάπτει. Ἐρχονται στιγμὰι ποῦ ἐγώ, ὅστις ἔχω καθήκον νὰ ἀνακουφίζω τοὺς ἄλλους, εἰρίστω τέρψιν νὰ παρατείνω τοὺς πόνους των, διότι ὁ ἰδικός μου πόνος εἶνε πολὺ ὀξύτερος, ἀθεράπευτος.

ΜΑΙΡ.—(μὲ δυσφορίαν) Δὲν πιστεύω νὰ μὲ θεωρήτε ὑπεύθυνον δι' αὐτό.

ΒΑΛΔ.—(ἐξηγούμενος) Δὲν ξεῖρω ἂν ἡ εὐθύνη ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος παραδίδεται εἰς ἕνα αἶσθημα ἢ εἰς ἐκείνην ἢ ὁποῖα, χάριν φιλαρεσκείας, τὸ ἐνθαρ-
ρύνει καὶ τὸ ἐξοιδεῖ.

ΜΑΙΡ.—(ἐγειρομένη μὲ ψιχρότητα) Κύριε Βάλδου, ὅταν σὰς συνήντησα εἰς τὴν Λουσερνή ἦσθε εὐχά-
ριστος σύντροφος. Κρῖμα ὅτι τώρα δὲν ἐννοεῖτε ὅτι μερικὰ πράγματα δὲν λέγονται εἰς μίαν γυναῖκα τοῦ κόσμου.

ΒΑΛΔ.—(μὲ φωνὴν ἠλλοιωμένην) Βλέπω ὅτι ἔγεινε-
φορτικός· βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν θὰ σὰς ἐνοχλήσω πλέον.

(Διευθύνεται ταχέως πρὸς τὴν ἔξοδον· ἐκεῖ συναντᾶται μὲ τὸν Φερὶν ἐισερχόμενον ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἀνταλλάσσουν βλέμμα προκλητικόν καὶ ὁ Βάλδου ἀπέχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΜΑΙΡΗ, ΦΕΡΙΝΗΣ.

ΦΕΡ.—(ἐξ ἀποστάσεως) Δὲν εἶμαι ἀδιάκριτος;

ΜΑΙΡ.—(δυσθύμως) Εἰσθε, τί ζητεῖτε;

ΦΕΡ.—(πλησιάζων) Πέντε λεπτά μόνον.

ΜΑΙΡ.—Ἄν δὲν σὰς τὰ δώσω θὰ τὰ πάρετε μόνος σας. Λέγετε.

ΦΕΡ.—(λαμβάνων ἄφωσ πικρὸν) Μὲ κάμετε δι-
στηχῆ.

ΜΑΙΡ.—Μοῦ τὸ εἶπατε καὶ χθές.

ΦΕΡ.—Ἄλλὰ δὲν μοῦ ἐδώκατε ἀπάντησιν.

ΜΑΙΡ.—Αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπάντησις.

ΦΕΡ.—Μαίρη, εἰσθε περισσότερο παρὰ κακὴ μαζὶ
μου, εἰσθε σκληρὰ.

ΦΕΡ.—Πρῶτον, φίλε κύριε, ποῖος σὰς ἔδωκε τὸ δικαί-
ωμα νὰ μὲ ὀνομάζετε «Μαίρη». Ἄν δὲν θέλετε νὰ

μεταχειρισθῆτε τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου μου, τὸ ὁ-
ποῖον δικαιοῦμαι νὰ φέρω ἀκόμη, ἔχω οικογενεια-
κὸν ὄνομα καὶ τὸ γνωρίζετε. Ἐπειτα, ποῦ ἐδιδά-
χθητε αὐτὰς τὰς θεατρικὰς ἐκφράσεις; Εἰς τὸ σχο-
λεῖον βέβαια, διότι μόνον μαθητάρια τὰς μεταχειρί-
ζονται.

ΦΕΡ.—(μὲ πείσμα) Κυρία, μὲ ἐμπαίζετε.

ΜΑΙΡ.—Εἰσθε ἀνυπόφορος ἀπόψε. Θὰ κάμω καλὰ
νὰ σὰς ἀφήσω μόνον. (κάμνει κίνημα διὰ νὰ ἀ-
πέλθῃ).

ΦΕΡ.—(παρακλητικῶς) Ὅχι, σὰς παρακαλῶ μέναιτε.
Θὰ εἶμαι λογικώτερος. (λαμβάνει θέσιν ἐπὶ τοῦ κα-
ναπέ).

ΜΑΙΡ.—Σὰς συμβουλεύω νὰ ἀνακτῆσετε ὄλον σας τὸ
λογικόν.

ΦΕΡ.—(μετὰ μικρὰν σιγῆν) Κυρία Νάρβα, δὲν εἶνε
δυνατὸν νὰ μὲ θεωρήτε ὅπως ὄλους τοὺς ἄλλους.
Μεταξὺ τῶν θανμαστῶν σας ἔχω δικαιώματα προ-
τεραιότητος.

ΜΑΙΡ.—Ποῦ τὰ στηρίζετε αὐτὰ τὰ δικαιώματα;

ΦΕΡ.—Ἐπὶ τῆς σταθερότητος. Ὁ θανμασμός μου
χρονολογεῖται ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἦσθε κόρη· ἐνυμφεῖ-
θητε καὶ εἶχα τὸ θάρος νὰ ἐξακολουθῶ νὰ σὰς σκέ-
πτωμαι.

ΜΑΙΡ.—Σὰς ἐχρεώσθη πολὺ θάρρος δι' αὐτό;

ΦΕΡ.—Μὴ γελᾶτε· χρειάζεται πάντοτε θάρρος ὅταν
ἐπιδιώκῃ κανεὶς ὅ,τι νομῖμος ἀνήκει εἰς ἄλλον.

ΜΑΙΡ.—Τότε κάμετε λάθος εἰς τὴν λέξιν. Θέλετε νὰ
πῆτε θράσος.

ΦΕΡ.—(δύκνων τὰ χεῖλη) Ἐστω· ἀπαιτεῖται ὅμως
καὶ ἐπιμονή, ἢ ὁποῖα δὲν ἐξηγεῖται παρὰ διὰ τῆς
ὑπάρξεως ἐνὸς αἰσθήματος ἰσχυροῦ.

ΜΑΙΡ.—Πῶς ὀνομάζετε αὐτὸ τὸ αἶσθημα;

ΦΕΡ.—Σφοδρὰν ἐπιθυμίαν, ἂν θέλετε, πάθος, ἀνώ-
τερον ὅμως τοῦ κοινοῦ ἔρωτος, διότι, ὅταν εὖρη
συμμέτοχον εἰς τὴν γυναῖκα, δίδει καὶ λαμβάνει τὸ
ἰπέρτατον μέτρον τῆς ἡδονῆς.

ΜΑΙΡ.—Φοβοῦμαι ὅτι ἐκάματε κακὴν ἐκλογὴν. Ἡ
συμμέτοχος τὴν ὁποῖαν χρειάζεσθε πρέπει νὰ εἶνε
γυνὴ ἐξειδικιασμένης πείρας εἰς τοιοῦτον εἶδος δοσο-
ληψίας.

ΦΕΡ.—Δὲν ἔχετε δίκαιον. Ἄν εἰς τοιαύτην περίστασιν
ἢ πείρα εἶνε προσόν, ἢ ἀπειρία εἶνε θύλακτον ἀ-
νεκτίμητον: ὁ ἔρασις γίνεται τότε καὶ μνητής.

ΜΑΙΡ.—Ὁ δὲ σύζυγος, τί μέρος ἔχει εἰς αὐτὴν τὴν
τερπνὴν συμφωνίαν;

ΦΕΡ.—Ὁ σύζυγος; Ἡ εἶναι τυφλός, ἢ βλέπει καὶ
σιωπᾶ, ὁπότεν εἶνε σοφός. Εἰς τὰς δύο περιπτώ-
σεις εἶνε χρήσιμος.

ΜΑΙΡ.—Καὶ... ἂν βλέπῃ καὶ δὲν σιωπᾷ;

ΦΕΡ.—Τότε εἶνε περιττός.

ΜΑΙΡ.—Ἐπὶ τῆς ἀπορίας, ποῖος σὰς ἔδωκε τὸ δικαί-
ωμα νὰ μὲ ὀνομάζετε «Μαίρη».

ΦΕΡ.—Ἄν δὲν θέλετε νὰ μεταχειρισθῆτε τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου μου, τὸ ὁποῖον δικαιοῦμαι νὰ φέρω ἀκόμη, ἔχω οικογενειακὸν ὄνομα καὶ τὸ γνωρίζετε. Ἐπειτα, ποῦ ἐδιδάχθητε αὐτὰς τὰς θεατρικὰς ἐκφράσεις; Εἰς τὸ σχολεῖον βέβαια, διότι μόνον μαθητάρια τὰς μεταχειρίζονται.

ἀκριβῶς, ἐπειδὴ νομίζει ὅτι εἶνε περιττός, ἀποχωρῆ
καὶ ἡ σύζυγος ἀνακτᾷ τὴν ἐλευθερίαν της· τότε τί
γίνεται;

ΦΕΡ.—(πλησιάζων ἐκ τῶν ὑπισθεν καὶ κίπτων ἐπὶ
τοῦ καναπέ) Τότε, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει πλέον κανὲν
κόλυμα, ἢ χαριτόβρυτος χήρα γίνεται ἰδανικὴ ἔρω-
μένη. (δοκιμάζει νὰ τὴν ἀσπασθῆ· ἐκείνη ἐκφεύγει
ἐγειρομένη).

ΜΑΙΡ.—(γελῶσα θορυβωδῶς) Ἀλήθεια, εἰσθε τέ-
λειος εἰς τὸ εἶδος σας. Εἶχα ἄδικον νὰ σὰς νομίζω
μαθητάριον. Κάμετε ὅμως ἐσφαλμένους ὑπολογι-
σμούς: Διὰ νὰ γίνουν ὄλ' αὐτὰ πρέπει νὰ ὑπάρχη
καὶ κάποια κλίσις ἐκ μέρους τῆς γυναικὸς πρὸς
αὐτὸν τὸν... πῶς τὸν εἶπατε, μητην.

ΦΕΡ.—Φυσικά...

ΜΑΙΡ.—Λοιπὸν αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν ὑπάρχει, μὰ διό-
λον, διόλον, (ἐξακολουθεῖ νὰ γελᾷ) καὶ εἶνε καιρὸς
νὰ τὸ ἐννοήσετε, φίλτατε κ. Φερὶν.

ΦΕΡ.—Πῶς, δὲν σὰς ἐμπνέω καμμίαν συμπάθειαν;

ΜΑΙΡ.—(τὸν παρατηρεῖ μὲ ὄψος ἐμπαικτικόν, γε-
λῶσα πάντοτε) Ὅχι.

ΦΕΡ.—! ! . . .

ΜΑΙΡ.—Ἐλάτε, ἀφήστε αὐτὸ τὸ κωμικὸν ὄψος καὶ
φροντίσατε νὰ παρηγορηθῆτε μὲ καμμίαν ἄλλην.—
Τώρα, εἶνε καιρὸς νὰ πηγαίνω. (διευθύνεται πρὸς
τὴν ἔξοδον).

ΦΕΡ.—(τὴν ἀκολουθεῖ) Μολαταῦτα ἐγὼ δὲν ἀπελ-
πίζομαι.

ΜΑΙΡ.—(στρέφεται καὶ τὸν παρατηρεῖ περιέργως)
Ἐχετε σπανίαν ἀντοχήν. (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΝΑΡΒΑΣ, ΘΟΡΝ καὶ Ὑψηρέτης.

ΥΠΗΡ.—(παραμερίζων) Περάστε, Κύριοι· ἔως
ὅτου ἀναπαυθῆτε ὀλίγον θὰ σὰς ἐτοιμάσω κάτι. (Ὁ
Νάρβας καὶ ὁ Θόρν εἰσερχονται ἐκ τῆς δεξιᾶς θύ-
ρας· ὁ Νάρβας φαίνεται καταβεβλημένος).

ΘΟΡΝ.—Ἴδου ὅτι μ' ἔφερε εἰς τὸ Λουτρακί χωρὶς
νὰ τὸ θέλω.

ΝΑΡΒ.—Δὲν κάμαμε πολλὴν ὥρα· τὸ αὐτοκίνητον
ἔτρεχε καλὰ.

ΘΟΡΝ.—Πάρα πολὺ, γὰ μὲνα ὁ ὁποῖος εἶμαι ἀκόμη
κουρασμένος ἀπὸ τὸ ταξίδι.

ΝΑΡΒ.—Ἐχετε δίκαιον, ἦτο ἐγωῖσμός ἐκ μέρους μου
νὰ σὰς βάλω σὲ τόσην ἐνόχλησιν μὲν μὲν ἐφθά-
σατε. Ἀλλὰ, τί τὰ θέλετε, ὅσο ὑποφέρουν εἶνε
ἐγωῖστιά, κ' ἐγὼ ἀφότου ἔχασα τὴν εὐτυχία μου,
δὲν εὐρίσκω ἀνακούφισιν παρὰ εἰς διαρκὴ κίνησιν.

ΘΟΡΝ.—(μειλιχίως) Ἐννοῶ τὴν θέσιν σου, φίλε
μου. Δι' αὐτὸ δὲν ἠθέλησα νὰ ἀρνηθῶ. Ἄς καθή-
σωμεν ὅμως διότι πραγματικῶς αἰσθάνομαι πολ-
λὴν κόπωση. (ἐξαπλοῦται ἐπὶ ἀνακλινθρον. Ὁ Νάρ-
βας κάθηται ἐπίσης).

ΝΑΡΒ.—Θέλετε νὰ ἐξακολουθήσωμεν ὅτι ἐλέγαμε
πρὸ ὀλίγου;

ΘΟΡΝ.—(ἀνακαθήμενος) Βεβαίως τὸ θέλω. Εἶμαι
ἀνυπόμονος νὰ μάθω ὅλας τὰς λεπτομερείας αὐτῆς
τῆς θλιβερᾶς ἱστορίας. Ὅσα μοῦ ἔγραψες εἰς Βιέν-
νην τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἦσαν ὀλίγον συγ-
κεχυμένα, ἐγὼ δὲ δὲν ἠθέλησα τότε νὰ σὲ ἐνοχλή-
σω μὲ ἐρωτήσεις. Πῶς ἐπῆλθεν ἡ ρῆξις;

ΝΑΡΒ.—Μὲ τρόπον πολὺ ἀτόμον. Ἡ Μαίρη, μό-
λις ἐπιστρέψαμεν ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν, ἐπεδόθη ἀκα-
τάσχετος εἰς τὰς διασκεδάσεις. Μὲ ἔπεισε πρῶτον νὰ
ἐγκατασταθῶμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Κηφισσιᾶς
καὶ ἐκεῖ ἤρχισε μὰ τρελλὴ ζωὴ ἢ ὁποῖα, εἰς διά-
στημα ἐνὸς μηνός, μ' ἐστοίχισε μίαν περιουσίαν:

Γεύματα, χοροί, ἀγροτικά ἑορταί, ὅ,τι ἦτο δυνα-
τὸν νὰ ἐφεύρη γυναικεία φαντασία ἐτέθη εἰς ἐφαρ-
μογήν. Ἐπὶ τέλους ἡ διαπάνη δὲν ἦτο τίποτε, ἀλλὰ
ἡ συμπεριφορὰ τῆς! Τολμηρὰ μέχρι θρασύτητος μὲ
τοὺς ἄνδρας, προκλητικὴ μὲ τὰς γυναῖκας, εἰς βαθ-
μὸν ὅστε ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ σχολιάζῃ ἀνεπιφυλά-
κτως τὴν διαγωγὴν τῆς καὶ οἱ γνωστοί μου μοῦ ἐξε-
δήλουν ἐν εἶδος συμπαθείας ποῦ ὁμοίαζε πολὺ μὲ
περιφρόνησιν. (σιγὰ πρὸς σιγμῆν)...

ΘΟΡΝ.—Ἐξακολουθεῖ.

ΝΑΡΒ.—Εἶχα φθάσει εἰς σημεῖον ἀπογνώσεως. Ἐάν
ἦσθε ἐδῶ θὰ ἐζήτητον τὴν συμβουλὴν σας, ἀλλὰ
σεῖς εἶχατε ἀφήσει τὰς Ἀθήνας ὀλίγας ἡμέρας μετὰ
τὴν συνάντησίν μας εἰς τῆς Κας Λαμυρᾶ, χωρὶς νὰ
μοῦ πῆτε καθαρὰ ἂν εἶχατε ὁμιλήσει εἰς τὴν Μαίρη.
Εὐρέθην λοιπὸν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιβληθῶ, καὶ
τὸ ἔκαμα φοβοῦμαι ὀλίγον ἀδεξίως, ὅπως ὄλοι_δοσο
διστάζον πολὺν καιρὸν καὶ αἴφνης λαμβάνουν μίαν
ἀπόφασιν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἄμεσον: ἡ
Μαίρη ἀπεσύρθη εἰς τοὺς γονεῖς τῆς καὶ ἐδήλωσεν
ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ζῆσθαι μαζὶ μου. Παρενέβησαν
μερικοὶ συγγενεῖς, ἀλλ' ἐξετράχυναν τὰ πράγματα
περισσότερον καὶ μίαν ἡμέραν ἐδέχθη τὴν ἐπίσκε-
ψιν ἐνὸς δικηγόρου ὁ ὁποῖος ἐζήτηε τὴν συγκατάθε-
σίν μου διὰ τὸ διαζύγιον.

ΘΟΡΝ.—Καὶ σὶ τὴν ἔδωσες;

ΝΑΡΒ.—Τί θέλατε νὰ κάμω. Ἡ ἀνδρική μου ἀξιο-
πρέπεια δὲν ἐπέτρεπε νὰ ἀρνηθῶ.

ΘΟΡΝ.—Τότε;

ΝΑΡΒ.—Τότε ἀφίσησα τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰς χεῖρας
τῶν δικηγόρων, οἱ ὁποῖοι ἐκανόνισαν τὰς λεπτομε-
ρείας. Ἐδημιουργήθησαν λόγοι, ἔγειναν μερικαὶ
ἀηθεῖς διατυπώσεις καὶ τὸ δικαστήριον ἔκαμε τὰ
λοιπά.

ΘΟΡΝ.—Ἐξεδόθη τὸ διαζύγιον;

ΝΑΡΒ.—Ἐξεδόθη ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἀλλὰ δὲν
συνεπληρώθη ἀκόμη ἡ προθεσμία τῆς ἀναφέσεως.

ΘΟΡΝ.—Πότε συμπληροῦται;

NARB.—Μετά δέκα ημέρας, νομίζω· ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει σημασίαν.

ΘOPN.—(πλησιάζει τὸν Νάρβαν καὶ θέτει τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου του). Εἶπέ μου εὐλικρινῶς, Στέφανε, ἀγαπᾷς ἀκόμη τὴν γυναῖκα σου;

NARB.—(ταρασοόμενος) Γιατὶ μὲ θωπιάτε;... Δὲν ξεῖρω... (κρέπτει τὸ πρόσωπον εἰς τὰς χεῖράς του).

ΘOPN.—Τὴν ἀγαπᾷς, ταλαίπωρέ μου φίλε.

NARB.—(ἐγειρόμενος ἀποτόμως) Ἔ! λοιπόν, τὴν ἀγαπᾷ, τὴν λατρεύω ὅπως τὴν ἡμέρα ποῦ ἐγινε σὺζυγός μου. Θὰ ἔδωκα εἴκοσι χρόνια τῆς ζωῆς μου διὰ τὴν ἐπανακτίσω. Ἦτο τόσον εὐμορφη, τόσο χαριτωμένη, μὲ τὸ παιδικό της ὕψος, μὲ τὸ γλυκό της χαμόγελο, μὲ τὰ χρυσὰ μαλλιά της... ἡ εὐτυχία μου διήρκεσε τόσο λίγο!.....

ΘOPN.—Τὴν συνήντησες διόλου ἔκτοτε;

NARB.—Ὅχι, ἀπέφυγα.

ΘOPN.—Ξεῖρεις ποῦ εἶνε τώρα;

NARB.—Στὰς Ἀθήνας μοῦ φαίνεται, δὲν εἶμαι βέβαιος.

ΥΠΗΡ.—(ἐκ τῆς θύρας δεξιᾶ) Ἄν οἱ Κύριοι θέλουν νὰ περάσουν εἰς τὸ ἐστιατόριον.

ΘOPN.—Πολὺ καλὰ, ἐρχόμεθα.

NARB.—Τώρα δὲν αἰσθάνομαι διόλου ὄρεξι.

ΘOPN.—Μπορεῖς πάντοτε νὰ πάρῃς κάτι. Ἔλα, πηγαίνωμεν. (Ἐξέρχονται ἐκ δεξιῶν).

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

Μις ΧΟΠΚΙΝΣ καὶ ΣΑΛΤΑΝΗΣ, εἶτα ΣΑΛΤΑΝΗΣ μόνος.

(Ἐκ τοῦ βήθους εἰσέρχεται ἡ Μις Χόπκινς σιγασμένη εἰς τὸν βραχίονα τοῦ Σαλτάνη).

ΣΑΛΤ.—Δὲν φανταζέσθε Μίς, πόσῃν εὐχαρίστησιν μὲ προξενεῖ ἡ συντροφιά σας.

ΧΟΠΚ.—Κ' ἐγὼ εἶμαι πολὺ, πολὺ εὐκαριστημένη, διὰ τὸ μάθημα.

ΣΑΛΤ.—Βλέπετε τί προόδους ἐκάματε; Ὁμολογήσατε ὅτι εἶμαι καλὸς διδάσκαλος.

ΧΟΠΚ.—Ὅου ναί, σὰς ἐκτιμῶ πολὺ..... ἔχω διὰ σὰς μεγάλῃν sympathy.

ΣΑΛΤ.—Συμπάθειαν δηλαδή, εὐχαριστῶ. (κατ' ἰδίαν) Ἄρχισα κ' ἐγὼ νὰ καταλαβαίνω τὴ γλῶσσά της.

(δυνατὰ) Καὶ δὲν θέλετε νὰ μοῦ δώσετε κανὲν δείγμα αὐτῆς τῆς συμπαθείας;

ΧΟΠΚ.—Δείγμα;... Ὅου ναί... (μετὰ σκέψιν) Θὰ σὰς ἐγγράψω.

ΣΑΛΤ.—(περιχαρῆς) Θὰ μὲ γράψετε θέλετε νὰ πῆτε.

ΧΟΠΚ.—Ναί, θὰ σὰς γράψω... διὰ εἴκοσι.

ΣΑΛΤ.—(μὲ ἀπορίαν) Θὰ μὲ γράψετε γιὰ εἴκοσι! Δὲν ἔννοῶ.

ΧΟΠΚ.—Περιμένετε ἐδῶ..... (ἀφίνει τὸν βραχίονά του καὶ ἀπέρχεται ἐσπευσμένως ἐξ ἀριστερῶν).

ΣΑΛΤ.—Τί ἐκκεντρικὸς χαρακτήρ! Τί ἔχει ἄρα γε

νὰ μοῦ γράψῃ τόσο βιαστικά. Ἄς εἶνε, ἄς περιμένουμε νὰ δοῦμε. (Πηγαίνει εἰς τὸ κάτοπτρον καὶ κατοπτρίζεται μὲ ἀταξέακειαν).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ

Κα ΜΟΛΙΝΑΡΗ, ΣΑΛΤΑΝΗΣ, εἶτα Ὑπηρέτης.

ΜΟΛ.—(εἰσερχομένη ἐκ τοῦ βήθους, ἐνῶ ὁ Σαλτάνης κατοπτρίζεται). Ὁραία ἀσχολία, κ. Σαλτάνη.

ΣΑΛΤ.—(σεσφόμενος ταχέως). Κάτι ἐπερίμενα....

ΜΟΛ.—Κάτι ἢ κάποιαν;

ΣΑΛΤ.—(γελῶν). Τὸ ἴδιο εἶνε· περιμένω κάτι ἀπὸ κάποιαν.

ΜΟΛ.—Βλέπω δὲν χάνετε καιρόν.

ΥΠΗΡ.—(εἰσερχόμενος, παρουσιάζει τὸν φάκελλον εἰς τὸν Σαλτάνη). Αὐτὸ σὰς τὸ στέλλει ἡ Μις Χόπκινς.

(Ἀπέχεται).

ΜΟΛ.—Ὁ, ὦ! ἀλληλογραφίαν! Ἀπὸ τώρα! Μὰ δὲν μοῦ λέτε, σὲ τί γλῶσσα ἀλληλογραφεῖτε;

ΣΑΛΤ.—Κ' ἐγὼ δὲν ξεῖρω, (ἐμπιστευτικῶς) Εἶνε τὸ πρῶτον γράμμα (ἐτοιμάζεται νὰ ἀνοίξῃ τὸν φάκελλον). Ἐπιτρέπετε;

ΜΟΛ.—Ἐλευθερά, ἐλευθερά. (παρατηροῦν τὰ Περιουσιακά ἐπὶ τῆς τραπέζης).

(Ὁ Σαλτάνης ἀνοίγει τὸν φάκελλον καὶ ἐξάγει ἐν ἐπισκεπτήριον καὶ δόσην ἐντύπων).

ΣΑΛΤ.—(μὲ ἐκπληξιν). Τί σημαίνει αὐτό; Τὸ ἐπισκεπτήριόν της καὶ... (παρατηρεῖ τὰ ἐντυπα). Μὰ τί διάβολο εἶνε αὐτά;... Εἶνε καὶ Ἀγγλικά. (πλησιάζων τὴν Καν Μολινάρη). Δὲν μὲ βοήθητε ὀλίγον, Κα Μολινάρη.

ΜΟΛ.—Εὐχαρίστως. (λαμβάνει τὰ ἐντυπα καὶ τὰ ξετάζει. Γελᾷ). Αὐτά, φίλε μου, εἶνε ἀριθμοὶ λαχείου.

ΣΑΛΤ.—(κατάπληκτος) Ἀριθμοὶ λαχείου!... (μεταφράζουσα τὸ κείμενον) «Λαχεῖον ὑπὲρ ἰδρύσεως Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐν Ἑλλάδι. Κλήρωσις τὴν 15ῃν Σεπτεμβρίου 1910. Τιμὴ ἐκάστου γραμματίου: 5 δολλάρια. (γελῶσα ἐκ νέου) Αὐτὴ εἶνε ἡ ἐρωτικὴ σας ἀλληλογραφία; Πρακτικὴ γυναῖκα αὐτὴ ἡ Μις.

ΣΑΛΤ.—(ἀρπάζων τὰ γραμματῖα καὶ μετρῶν αὐτὰ πυρετωδῶς) Δύο, πέντε, δέκα, δώδεκα... εἴκοσι, σωστὰ εἴκοσι. Αὐτὸ ἔννοοσε μὲ τὸ (μυμείται τὴν Μις Χόπκινς) «Θὰ σὰς ἐγγράψω διὰ εἴκοσι».

Κ' ἐγὼ ποῦ ἐνόμιζα... Τώρα τί νὰ κάμω;

ΜΟΛ.—Ὡς εὐγενὴς ἄνθρωπος θὰ τῆς μετρήσετε 100 δολλάρια, δηλαδή κάτι περισσότερον ἀπὸ 500 δραχμαίς.

ΣΑΛΤ.—Ἐγὼ νὰ δώσω 500 δραχμαίς!

ΜΟΛ.—Διαφορετικὰ πρέπει νὰ τὰ ἐπιστρέψετε.

ΣΑΛΤ.—Αὐτὸ θὰ κάμω, καὶ ἀμέσως. (Τρέχει εἰς τὴν τράπεζαν, θέτει τὰ γραμματῖα ἐντὸς φακέλλου καὶ ἐτοιμάζεται νὰ τὸν κλείσῃ).

(Ἐν τῶν γραμματίων ἐκφεύγει καὶ πίπτει ὑπὸ τὴν τράπεζαν. ἀπαρατήρητον).

ΜΟΛ.—Μὰ πῶς ἔτσι, ξηρὰ ξηρὰ; Τί θὰ σκεφθῆ γιὰ σὰς;

ΣΑΛΤ.—(ξέων τὸ οὖς) Ἀλήθεια, χρειάζεται κάποιαν δικαιολογίαν. (σκέπτεται) Ἄ, ἦρα. (ἐξάγει ἐπισκεπτήριον καὶ γράφει, ἀναγνώσκων συγχρότως) «Ἄξιότιμος Μίς, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε διὰ νόμου τὴν κυκλοφορίαν ξένων λαχείων. Συνεπῶς σὰς ἐπιστρέφω μὲ πολλήν μου λύπην τὰ εἴκοσι γραμματῖα τὰ ὁποῖα εἶχατε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ στείλετε. Ὁλως ἑμέτερος», καὶ ἡ ὑπογραφή. Δὲν εἶνε καλὰ ἔτσι; (κλείει τὸν φάκελλον τὸν ἐπιγράφει καὶ σημαίνει).

ΜΟΛ.—Θαυμάσια! Πιστεύω ἕως ἐδῶ νὰ σταματήσῃ ἡ ἀλληλογραφία σας.

ΣΑΛΤ.—(εἰς τὸν ὑπηρέτην εἰσελθόντα) Αὐτὸ νὰ τὸ δώσης ἀμέσως εἰς τὴν Μις Χόπκινς. (Ὁ ὑπηρέτης ἀπέχεται μὲ τὸν φάκελλον). (Πρὸς τὴν Καν Μολινάρη, ὑποκλινόμενος) Αἴτιον ἴσως ἀναχωρήσω διὰ τὰς Ἀθήνας. Σὰς προσφέρω τὰ σέβη μου.

ΜΟΛ.—Πῶς θὰ φύγετε! καὶ τὰ λουτρά σας;

ΣΑΛΤ.—Θὰ τὰ διακόψω.

ΜΟΛ.—Ἐννοῶ, ἕως ὅτου περάσῃ ἡ ἐντύπωσις τῆς ψυχρολουσίας. (τῷ τείνει τὴν χεῖρα) Καλὴν ἐντύπωσιν λοιπόν, φίλε μου, καὶ... ἀποφεύγετε ἄλλοτε τὰς Ἀμερικανίδας. (ὁ Σαλτάνης ἐξέρχεται ἐξ ἀριστερῶν).

(Ἡ Κα Μολινάρη πηγαίνει εἰς τὸν καθρέπτην, ἀφαιρεῖ τὸν πῖλόν της καὶ διενθετεῖ τὴν κόμην της. — Ἀκούεται πυροβολισμὸς εἰς ἀπόστασιν).

ΜΟΛ.—Μπᾶ, ποῖος διασκεδάει μὲ ὄπλα αὐτὴν τὴν ὥραν! (ἐξακολουθεῖ νὰ διορθῶν τὴν κόμμωσίν της, ἐπιπονηθούριζουσα γνωστὸν ὄσμο).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

Κα ΜΟΛΙΝΑΡΗ, ΦΕΡΙΝΗΣ.

ΦΕΡ.—(εἰσερχόμενος βιαστικῶς ἐκ τοῦ βήθους) Ἄ, ἐδῶ εἰσθε;

ΜΟΛ.—(χωρὶς νὰ στραφῆ) Ἔχετε τίποτε νέον;

ΦΕΡ.—Ὁ Βάλδης ἐδοκίμασε νὰ αναξῆ τὰ μυαλά του ἔσθον ἀέρα.

ΜΟΛ.—(στρεφόμενη ἀποτόμως) Ὁ Βάλδης! Αὐτὸς ἐπυροβόλησε πρὸ ὀλίγου;

ΦΕΡ.—Ναί, ὁ Τώνης ὅμως ἐμάντευσε τὴν πρόθεσίν του καὶ τοῦ ἐκράτησε τὸ χεῖρ ἐγκαίρως.

ΜΟΛ.—Ὡστε οὔτε καν ἐπληγώθη;

ΦΕΡ.—Ἡ σφαῖρα πῆγε χαμένη καὶ τὸ πρᾶγμα ὑποθέτω θὰ κρατηθῆ μυστικόν.

ΜΟΛ.—Διόλου. Πρέπει νὰ τὸ μάθῃ ἡ Μαίρη. Ποῦ εἶνε;

ΦΕΡ.—Πατινάει. Τίς ἡ ἀνάγκη ὅμως νὰ τὸ μάθῃ;

ΜΟΛ.—Βλέπω ὅτι εἰσθε ἐντελῶς πρωτόπειρος. Μία αὐτοκτονία ἐνθουσιάζει μίαν γυναῖκα· μία ἀπο-

πειρα αὐτοκτονίας ὅπως αὐτὴ χανδακώνει ἀμετακλήτως τὸν ἐραστήν. Πῶς πηγαίνει ἡ ἰδική σας ἐπιχείρησις;

ΦΕΡ.—(μὲ ὕψος περιλύπον) Ἀποτυχία, πλήρης ἀποτυχία ἕως τώρα.

ΜΟΛ.—Τότε πρέπει νὰ βάλωμεν εἰς ἐνέργειαν τὰ μεγάλα μέσα.

ΦΕΡ.—Βλέπετε κανένα τρόπον;

ΜΟΛ.—Πάντοτε ὑπάρχει τρόπος. Ἐδῶ ὅμως ἴσθον Λουτράκι δὲν γίνεται τίποτε.

ΦΕΡ.—Τότε ποῦ;

ΜΟΛ.—Στὰς Ἀθήνας.

ΦΕΡ.—Πηγαίνωμε ἴσθον Ἀθήνας.

ΜΟΛ.—Τί εἰμορφα ποῦ τὸ λέτε! Μ' αὐτὴ τὴ ζέστη!

Εἶνε πολὺ δύσκολον αὐτὸ ποῦ ζητεῖτε, φίλε μου.

ΦΕΡ.—(παρακλητικῶς) Ἀκριβὴ μου Κα Μολινάρη, ἡ εἰγνωμοσύνη μου δὲν θὰ ἔχη ὄρα.

ΜΟΛ.—Προτιμῶ νὰ ἔχη καὶ νὰ τὰ γνωρίζω ἐκ τῶν προτέρων.

ΦΕΡ.—Ὁ, τι θέλετε.

ΜΟΛ.—(σκεπτομένη). Εὐτυχῶς ἔχω τὸ διαμερίσμα μου εἰς τὸ Palace.

ΦΕΡ.—Βλέπετε ὅτι δὲν εἶνε δύσκολον; Λοιπὸν σίμφονοι;

ΜΟΛ.—Ὅχι δὲ ἀκόμη. Ἐλάτε ὀπωδηῖποτε εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ ὀμιλοῦμεν (Ἐξέρχονται ἐξ ἀριστερῶν).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΘΟΡΝ, ΝΑΡΒΑΣ.

(Ἐισέρχονται ἐκ δεξιῶν).

ΘΟΡΝ.—Ἐγὼ θὰ σ' ἀφήσω· ἔχω νὰ γράψω μερικὰς ἐπιστολάς πρὶν κοιμηθῶ. Σὺ τί θὰ κάμῃς;

ΝΑΡΒ.—Θὰ καπνίσω ἕνα σιγάρο ἔξω. Δὲν θὰ μποροῦσα νὰ κοιμηθῶ αὐτὴ τὴ στιγμῇ.

ΘΟΡΝ.—Καληνύκτα λοιπόν, καὶ μὴ θλίβεσαι ὑπερβολικά. (Λιενθύνεται πρὸς τὴν θύραν ἀριστερᾶ. Στρεφόμενος) Μπορῶ νὰ πάρω τὸ αὐτοκίνητον αὐριο τὸ πρῶτ; Πρέπει νὰ ἦμαι πολὺ ἐνωρίς εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΝΑΡΒ.—Πῶς ὄχι; Ἐγὼ θὰ ἐπιστρέψω μὲ τὸ τραῖνο. Ποῦ θὰ σὰς ἰδῶ πάλιν.

ΘΟΡΝ.—Εἰς τὸ Palace Hotel ὅπου μένω προσωρινῶς. Εἶμαι πάντοτε εἰς τὴν διαθεσί σου.

ΝΑΡΒ.—Εὐχαριστῶ.

(Ὁ Θόρν ἀπέχεται, ὁ Νάρβας ἀνάπτει σιγάρον καὶ ἐξέρχεται βραδέως ἐκ τοῦ βήθους).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Μις ΧΟΠΚΙΝΣ, ΣΑΛΤΑΝΗΣ.

(Ἐισέρχεται ἐξ ἀριστερῶν ἡ Μις Χόπκινς ἐν περιβολῇ ἀτημέλητον σφουσα τὸν Σαλτάνην ἐπίσης ἀτημέλητον).

ΧΟΠΚ.—(ἐξωργισμένη). Δέκα ἐννεαμόνον.

ΣΑΛΤ.—(διαμαρτυρόμενος) Εἴκοσι, ἀγαπητὴ μου

Μις Χόπκινς, είκοσι, τὰ ἐμέτρησα πρὶν τὰ βάλω
στὸν φάκελλον.

ΧΟΠΚ.—(ἐπιμένουσα) Δέκα ἑννέα! Θὰ πληρώσετε
πέντε dollars.

ΣΑΑΤ.—Νὰ τὰ πληρώσω, ἀλλὰ... (πηγαίνει εἰς τὴν τρά-
πεζαν) Νά, ἐδῶ τὰ ἔβαλα μέσα στὸν φακελλον... εἴ-
μαι βέβαιος. (παρατηρεῖ ὑπὸ τὴν τράπεζαν καὶ βλέπει
τὸ πρὸν γραμμίτιον) Ἄ, νά το! Καλὰ ἔλεγα ἐγώ!

ΧΟΠΚ.—Καλὰ ἔλεγα ἐγώ.

ΣΑΑΤ.—(περιχαρῆς) Δὲν πιστεύω νὰ θυμώσατε μαζὶ
μου Μίς.

ΧΟΠΚ.—Brute! (στρέφει τὰ ρῶτα καὶ ἐξέρχεται).

ΣΑΑΤ.—Μῶ ἔβρισε, βάζω στοίχημα πῶς μ' ἔβρισε!
(Ἐξέρχεται μὲ κωμικὴν ἀπελπισίαν).

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΜΑΙΡΗ, ΝΟΡΑ.

ΜΑΙΡ.—(εἰσέρχεται ἐκ τοῦ βίθους μετὰ τῆς Νόρας,
τὴν ὁποίαν ὀδηγεῖ εἰς τὸν καναπὲν) Ἔλα, κάθησ' ἔδῶ,
μικροῦλά μου, καὶ πές μου ὅ, τι ἔχεις νὰ μοῦ
πῆς.

ΝΟΡ.—(λαμβάνει θέσιν παρὰ τὴν Μαίρη) Ξεύρεις
ὅτι δὲν εἶμαι καὶ τόσο μικροῦλα; Εἶμαι ἕνα χρόνο
μεγαλειετέρι σου.

ΜΑΙΡ.—Τὰ χρόνια δὲν σημαίνουν, Νόρα μου. Κίτ-
ταξ' ἐκεῖ στὸν καιρέπη πόσο δροσερὸ εἶνε τὸ πρό-
σωπό σου καὶ πόσο κουρασμένη φαινομ' ἐγώ;

ΝΟΡ.—(μὲ τρυφερότητα) Μαίρη μου, μοῦ δίδεις τὴν
ἀδεια νὰ σὲ μαλώσω λίγο.

ΜΑΙΡ.—(μειδιῶσα) Ἄν αὐτὸ σοῦ κάμη εὐχαρίστησιν.

ΝΟΡ.—Εὐχαρίστησι; κάθε ἄλλο. Ἐγὼ θὰ ἤθελα
νὰ στέκεσαι τόσω ὑψηλὰ ὥστε κανεὶς νὰ μὴ τολμᾷ
νὰ σχολιάσῃ ὅ, τι κάμεις.

ΜΑΙΡ.—Ὄστε τώρα δὲν στέκομαι ὅπου πρέπει.

ΝΟΡ.—Δὲν ξεύρω, Μαίρη! ἐκεῖνο ποῦ ξεύρω εἶνε
ὅτι δὲν σὲ σέβονται ἀρκετὰ.

ΜΑΙΡ.—Ποίους ἐννοεῖς;

ΝΟΡ.—Ἐκείνους ποῦ συναναστρέφεσαι καὶ συνα-
ναστρέφομαι, αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἐπιδεικνύουν φι-
λίαν καὶ ἔπειτα σὲ καλολογοῦν.

ΜΑΙΡ.—Πρέπει νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν σου, Νόρα, ὅτι
σήμερον ἡ θέσις μου εἶνε ἐξαιρετικὴ. Δὲν εἶνε πα-
ράδοξον ὅτι ὑπάρχον ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι μὲ κρί-
νουν ἐπιπολαίως.

ΝΟΡ.—Ἰσα ἴσα, ἐπειδὴ ἡ θέσις σου εἶνε ἐξαιρετικῶς
λεπτὴ, δὲν πρέπει νὰ δίδῃς λαβὴν εἰς ἐπικρίσεις.

ΜΑΙΡ.—Τότε πρέπει νὰ ζῶ ἀπομεμονωμένη.

ΝΟΡ.—Πρέπει νὰ κρατῆς τὴν θέσιν σου.

ΜΑΙΡ.—(παρατηροῦσα τὴν Νόραν) Ἄν αὐτὸ ποῦ
εἶπες μοῦ τὸ ἔλεγε ἄλλος, θὰ ἐθίμωνα, Νόρα.

ΝΟΡ.—(λαμβάνουσα τὰς χεῖρας τῆς) Μαζὶ μου δὲ
θὰ θυμώσῃς, Μαίρη μου, διότι ξεύρεις πόσο
σ' ἀγαπῶ. Σοῦ ὀμιλῶ σὰν ἀδελφῆ.—Δὲν σοῦ εἶπα

ποτὲ τὴν γνώμην μου διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ διαζυ-
γίου σου; θέλεις νὰ σοῦ τὴν πῶ τώρα;

ΜΙΑΡ.—Λέγε.

ΝΟΡ.—Δὲν ἔπρεπε ν' ἀφήσῃς τὸν Στέφανον.

ΜΑΙΡ.—(σκυθρωπάζουσα) Ἦτο ζηλότυπος, ἐγωῖστίς.

ΝΟΡ.—Ἦτο σιζυγίς σου καὶ σ' ἀγαποῦσε.

ΜΑΙΡ.—(νευρικῆ) Εἶχε τὴν ἀπαίτησιν νὰ μὴ σχετιζώ-
μαι ἐκείνους ποῦ μ' ἐπροξένουν εὐχαιρίστησιν.

ΝΟΡ.—Εἶχε τὴν φρόνησιν νὰ μὴ θέλῃ νὰ συνανα-
στρέφῃται ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι σὲ ἐξέθεται.

ΜΑΙΡ.—(ἐν ἐξάψει) Ὄστε ἔπρεπε νὰ ὑποταχθῶ εἰς
τὰς θελήσεις του, νὰ γίνω δοῦλῃ του.

ΝΟΡ.—Μὲ ὀλίγην συγκατάβασιν μποροῦσες νὰ εἶσαι
κυρία του; ὁ Στέφανος εἶχε χρυσοῦ καρδιά.

ΜΑΙΡ.—(τελειῶς ἐκνευρισμένη) Ἄ, Νόρα, γιατί μὲ
βασανίζεις ἔτσι; Ἄν ἔπτασα, γιατί ἐσύ, ἡ φίλη
μου, βάζεις τὸ μαχαίρι στὴν πληγὴ μου, καὶ μοῦ
θυμίζεις ἐκεῖνο ποῦ ἔχασα γιὰ πάντα!... (κλαίει).

ΝΟΡ.—(τὴν περιπτύσσει μὲ τρυφερότητα) Μαίρη,
ἀδελφοῦλα μου, συγχώρησέ με, δὲν ἤθελα νὰ σὲ
πληγώσω.

ΜΑΙΡ.—(ἀπομάσσουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς) Δὲν περὶ-
ζει, αὐτὰ τὰ δάκρυα μ' ἔκαμαν καλὸ. Εἶνε τόσο
καιρὸς ποῦ μ' ἔπνιγαν, ἀπὸ τὴν ἀηδία ποῦ μὲ προ-
ξενοῦν τὰ ψεῖδη καὶ αἱ προσποιήσεις ποῦ βλέπω
γύρω μου. Ἐσὺ μὲ μίλησες μὲ τὴν καρδιά σου, μὲ
εἶπες τὴν ἀλήθειαν, ὅπως μὲ τὴν εἶπε κ' ἐκεῖνος...

ΝΟΡ.—Ποῖος, ὁ Στέφανος;

ΜΑΙΡ.—Ὄχι ὁ Θόρν.

ΝΟΡ.—(ἐν ταραχῇ) Ὁ Θόρν!... Ὁ Κύριος Θόρν
σοῦ εἶπε ποτὲ αὐτὰ ποῦ σοῦ εἶπα ἐγὼ πρὸ ὀλί-
γου!...

ΜΑΙΡ.—Ναί, μοῦ εἶπε τὰ ἴδια πράγματα, μὲ λόγια
ἐπίσης εὐλικρινῆ· ἀλλὰ δὲν τὸν ἤκουσα.

ΝΟΡ.—(μὲ ἀψύχουσαν ταραχὴν) Ὄστε εἶχαι τοιοῦ-
του εἶδους ἐξηγήσεις μὲ τὸν κ. Θόρν!... (μὲ φω-
νὴν τρέμουσαν) Πότε, Μαίρη;

ΜΑΙΡ.—(μὲ ἐκπληξίν) Τί ἔχεις Νόρα; Γιατί τὸ ὄ-
νομα τοῦ κ. Θόρν σ' ἐτάραξε τόσο;

ΝΟΡ.—(προσπαθοῦσα νὰ κρύβῃ τὴν ταραχὴν τῆς)
Δὲν μ' ἐτάραξε... κάνεις λάθος....

ΜΑΙΡ.—(τὴν παρατηρεῖ μὲ προσοχὴν) Νόρα, κάτι
μοῦ κρύπτεις.

ΝΟΡ.—(ἐρυθριῶσα) Ὄχι Μαίρη.... (στρέφει τὸ πρό-
σωπον).

ΜΑΙΡ.—Τότε γιατί στρέφεις τὸ πρόσωπό σου; Γιατί
αὐτὸ τὸ ἐρύθημα; Μήπως....

ΝΟΡ.—(μὲ ὀρμηγὴν) Ὄχι, μὴν τὸ πιστεῖεις.....

ΜΑΙΡ.—(μὲ κατάπληξιν) Τὸν ἀγαπᾷς!!... (Ἡ Νόρα
κρύπτει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ στήθος τῆς Μαίρης καὶ
μένει σιωπηλῆ) Πτωχὸ παιδί! Τὸ γνωρίζεις ἐκεῖνος;

ΝΟΡ.—(ἀνεγείρουσα τὴν κεφαλὴν) Ὄχι, πῶς θέλεις
νὰ τὸ γνωρίζῃ.

ΜΑΙΡ.—Καὶ τί ἐλπίζεις ἀπ' αὐτὸν τὸν ἔρωτα;

ΝΟΡ.—Τίποτε. Τὸν ἀγαπῶ ἐπειδὴ δὲν μπορῶ νὰ
κάμω διαφορητικῆ.

ΜΑΙΡ.—Πῶς ὅμως σὺ, τόσο φρόνιμη, ἐσκέφθης
ν' ἀγαπήσῃς ἕναν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος, ἂν ὄχι ἄλλο,
εἶνε ἀσύμφωνος μὲ τὴν ἡλικία σου;

ΝΟΡ.—Ὅταν τὸ ἐνόησα ἦτο πλέον ἀργά. Δὲν
ξεύρω ἀπὸ πότε χρονολογεῖται αὐτὸ τὸ αἶσθημα;

Ἰσως ἀπὸ τὴν στιγμή ποῦ τὸν ἐγνώρισα, ἴσως ἀπὸ
τὴν ἡμέρα ποῦ ἔφυγε καὶ δὲν τὸν εἶδα πιά, εἶνε
σχεδὸν ἕνας χρόνος.

ΜΑΙΡ.—Καὶ τώρα ὑποφέρεις.

ΝΟΡ.—Δὲν ὑποφέρω διότι δὲν τὸν βλέπω, ἀλλὰ
διότι ἔχω τὴν ἰδέαν πῶς ἄφησε τὰς Ἀθήνας δυστυ-
χισμένος, καὶ ξεύρεις, Μαίρη, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος
ἔχει ὑποφέρει τόσα ἀπὸ τὸν γάμον του, ὥστε δὲν
ἀξίζει νὰ δυστυχήσῃ καὶ πάλιν.

ΜΑΙΡ.—Πῶς συμπεραίνεις ὅτι εἶνε δυστυχῆς;

ΝΟΡ.—Τὸν εἶδα τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς
του. Μοῦ εἶπε: «Δεσποινὶς Δαμιοῦ, ἀφίνω τὴν
Ἑλλάδα γιὰ πολλοὺς μῆνας; δὲν ἀφίνω ὅμως κα-
νένα φίλο πίσω μου, ἐκτὸς ἀπὸ σὰς ἴσως». Αὐτὰ
τὰ λόγια μοῦ φάνηκε ὅτι ἐκρυπταν κάποια βαθεῖα
λύπη. Ἐγὼ ἡ ἀνόητη δὲν τοῦ ἀπήντησα τίποτε,
τοῦ ἔσφιγξα μόνον τὸ χεῖρι καὶ πῆγα κ' ἔκλαψα στὴν
κάμαρά μου.

ΜΑΙΡ.—(ἐγείρεται καὶ βαδίζει σκεπτικῆ· σταμα-
τῶσα ἔπειτα πρὸ τῆς Νόρας) Δὲν πρέπει νὰ κάμῃς

ὑποθέσεις αἱ ὁποῖα πιθανώτατα εἶνε ἐσφαλμέναι.

Ὁ κ. Θόρν θὰ ἐπανεέλθῃ βεβαίως ἐντὸς ὀλίγου, καί,
τί ξεύρεις, ἴσως ἐκείνην τὴν ἡμέρα ἀποκτήσῃς τὴν
εὐτυχία ποῦ ἀξίζεις, ἀγαπημένη μου μικροῦλα.

(κίπτει καὶ τὴν ἀσπάζεται εἰς τὸ μέτωπον) Τώρα,
πήγαινε νὰ κοιμηθῆς, καὶ γνωρίζε ἕνα πράγμα: ὅτι
ἐγὼ σοῦ εἶμαι εὐγνώμων γιὰ ὅσα μοῦ εἶπες.

ΝΟΡ.—(ἐγειρομένη) Ἀλήθεια, δὲν εἶσαι θυμωμένη
μαζὶ μου; Καλὴ μου Μαίρη. (τὴν ἀσπάζεται καὶ
ἀπέρχεται ἐξ ἀριστερῶν).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΑΙΡΗ μόνη, εἶτα ΝΑΡΒΑΣ.

ΜΑΙΡ.—(μένει σκεπτικῆ ἐπὶ τινος στιγμῆς, ἔπειτα
ἀνεγείρουσα τὴν κεφαλὴν, μὲ πικρίαν) Κατέστρεψα
τὴν εὐτυχία μου, καὶ μαζὶ μου ἐδυστύχησαν κι'
ἄλλοι..... Τώρα, εἶνε πλέον ἀργά.....

(Ἐκ τοῦ βήθους εἰσέρχεται ὁ Νάρβας· ἡ Μαίρη στρέφεται καὶ
τὰ βλέμματά των συναντῶνται).

ΝΑΡΒ.—(προτάσσων τοὺς βραχίονας) Μαίρη..

ΜΑΙΡ.—(συσφύσας) (ἐκτείνουσα τὴν χεῖρα) Στέφ....

(Αἱ τελευταῖαι συλλαβαὶ ἐκκένουν εἰς τὰ χεῖλη των, αἱ χεῖρές των
πίπτουν καὶ μένουσιν ἀφωνοί).

(Ὁ Νάρβας συνέχεται πρῶτος, ὑποκλίνεται διερχόμενος πρὸ τῆς
Μαίρης καὶ ἐξέρχεται ἐξ ἀριστερῶν. Ἡ Μαίρη τὸν παρακο-
λουθεῖ διὰ τοῦ βλέμματός της ὅσον ἐξαφανισθῆ, ἔπειτα πίπτει
ἐπὶ καθάματος καὶ κρύπτει τὸ πρόσωπον μετὰ τῶν χερῶν.)

Τέλος τῆς Β'. πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

Διαμέρισμα εἰς τὸ «Palace Hotel» — Ἐπιλόκιος φιλόκαλος.
Dortmeuse εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς οἰκίας καὶ παραλειπόμενος τρά-
πεζα, ἐπὶ τῆς ὁποίας, μεταξὺ ἄλλων ἀντικειμένων, ἀνεμιστήρ καὶ
μικρὸν κάτοπτρον μὲ λαβὴν. Ἀνάκλιτρον καὶ καθίσματα.— Ἐκ-
κερμὲς εἰς τὸν τοῖχον.— Θύρα πρὸς διάδρομον εἰς τὸ βήθος. Λε-
ξιὰ, θύρα ἀνοικτὴ, συγκοινωνοῦσα μὲ κοιτῶνα. Ἀπέναντι, ἐτέρη
θύρα πρὸς δωμάτιον, ἀφανὴς ὑπὸ παραπέτασμα. Ἐπὶ τοῦ προ-
σηλίου, δεξιὰ, παράθυρον.— Κώδων ἡλεκτρικὸς παρὰ τὴν θύ-
ραν τοῦ βήθους.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Κ' ΜΟΛΙΝΑΡΗ, ΦΕΡΙΝΗΣ

Ἡ Κ' Μολινάρη, μὲ ελαφρὰν θερμὴν περιβολὴν, εἶνε νοσηλῶς
ἐξηλωμένη ἐπὶ τῆς dortmeuse καὶ καπνίζει.— Ὁ Φερίνης
κάθηται ἀπέναντι τῆς, καπνίζων ἐπίσης).

ΦΕΡ.—Εἶσθε ἀπολύτως βεβαία ὅτι θὰ ἔλθῃ;

ΜΟΛ.—Ὅταν ἀναλαμβάνω κάτι, φίλτατε Σπύρο, τὸ
φέρω εἰς πέρας. (παρατηροῦσα τὸ ἐκκερμὲς) Θὰ
ἦνε ἐδῶ ἀσφαλέστατα μετὰ ἕν τέταρτον.

ΦΕΡ.—Καὶ σκοπεῖται νὰ μείνῃ μερικὰς ἡμέρας εἰς
τὰς Ἀθήνας;

ΜΟΛ.—Τρεῖς, πέντε, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ταχύτητα τῆς
ραπτρίας τῆς, ἡ ὁποία θὰ ἐτοιμάσῃ τὸ φέρεμα τοῦ

ταξειδιοῦ. Ἡ πρόθεσίς της εἶνε νὰ πάρῃ τὸ Mes-
sageries τῆς Κυριακῆς.

ΦΕΡ.—Ὀρισμένως λοιπὸν θὰ ταξειδεύσῃ.

ΜΟΛ.—Πῶς φαίνεται ὅτι δὲν ἔχεις πεποίθησιν στὸν
ἑαυτὸν σου. Ἐγὼ στή θέσι σου θὰ ἔλεγα «θὰ τα-
ξειδεύσωμεν».

ΦΕΡ.—Δὲν τολμῶ νὰ τὸ πιστεύσω.

ΜΟΛ.—Ἄν δὲν τὸ κατορθώσῃς θὰ ἦσαι ὁ πλέον
ἀδέξιος ἐρωτόληπτος μετὰ τῶν διπλῶν. Σοῦ ἔρ-
χονται ὅλα τόσον εὐνοϊκά, ἔχεις τὸ εὐτύχημα νὰ ἐν-
διαφέρωμαι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σου, ὁ ἀντίζηλός σου
γελοιοποιεῖται μὲ μίαν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας, κι'
αὐτὸς ὁ σίζυγος ὑποβηθεῖ τοὺς σκοπούς σου, καὶ
ἀμφιβάλλεις ἀκόμη;

ΦΕΡ.—Πῶς σὰς φαίνεται αὐτὴ ἡ ἀπροσδόκητος ἐμ-
φάνισις τοῦ συζύγου;

ΜΟΛ.—Ἐπικουρία ἐξ οὐρανοῦ, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὸν
ἄδην. Ἐκείνη ἡ συνάντησις εἰς τὸ Λουτρακί ἐκάμε
τὴν Μαίρη ἄνω κάτω καὶ τῆς ἔδωκε τὴν ἰδέαν τοῦ
ταξειδιοῦ. Φαντάσου ὅτι ἔμεινε δυὸ μέρες κλεισμένη
ἔντοσ' ὀμιλῶν τῆς, σχεδὸν ἄρρωστη.

ΦΕΡ.—Δὲν ἀμφιβάλω ὅτι τὴν ἐπεριποιήθητε σὰν καλὴ φίλη.

ΜΟΛ.—Ἄφοῦ παρεδέχθην νὰ θυσιάσω καὶ τὰ λουτρά μου ἀκόμη διὰ νὰ τὴν συνοδεύσω ἐδῶ. Ἄκριβῶς εἶπεῖν, προηγήθην μερικὰς ὥρας, ἀλλ' αὐτὸ ἴτο ἀπαραίτητον διὰ νὰ προετοιμάσω μερικὰ πράγματα. Ἀλήθεια, ἔλαβες τὸ τηλεγράφημά μου;

ΦΕΡ.—(γελῶν). Δηλαδή ἔλαβα ἓνα τηλεγράφημα μὲ ὑπογραφήν «ΜΑΙΡΗ».

ΜΟΛ.—Ἡμὴν ἀφηρημένη φαίνεται. (ρίπτει βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς). [Τρεῖς καὶ τέταρτον· μπορεῖ νὰ φθάσῃ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Νέε μου, πέρασε ὁ σὸν κρυψώνι σου, καί, ἂν μᾶς μένη καιρὸς, συνειχόμεν ἐξ ἀποστάσεως.

ΦΕΡ.—(ἐγειρόμενος). Ἐλπίζω νὰ μὴ μὲ καταδικάσετε νὰ μείνω πολλὴν ὥρα ἐκεῖ μέσα.

ΜΟΛ.—Δὲ θὰ περάσῃς ἄσχημα, μὴ σὲ μέλει φρόντισε μόνον νὰ βλέπῃς μ' ἓνα μάτι.

ΦΕΡ.—Σεῖς τί ὥρα θὰ βγῆτε;

ΜΟΛ.—Θὰ μὲ τηλεφωνήσουν ὅσας τρεῖς καὶ μισή· θὰ φύγω ἀμέσως.

ΦΕΡ.—Δὲν θὰ λησμονήσετε νὰ κλειδώσετε ἀπ' ἐξω.

ΜΟΛ.—Μεῖνε ἤσυχος. Ἴδου πάρε σὺ τὸ ἄλλο κλειδί, (τῷ δίδει κλειδί τὴν ὁποῖαν ἐκεῖνος θέτει εἰς τὸ θυλάκιόν του) Τώρα πήγαινε.

(Ὁ Φερνάνδ ἀπέχεται).

ΦΕΡ.—(ἐκ τοῦ κοιτῶνος). Κάμνει φοβερὰ ζέστη.

ΜΟΛ.—Δὲν πειράζει, πρέπει νὰ συνειθίσης εἰς τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν. Προσέξε ὅμως, οὔτε θύρον οὔτε βίαν· αὐτὰ δὲν ὀφελοῦν τίποτε. Πρέπει νὰ τὴν πείσης ὅτι τὸ συμφέρον τῆς ἀπαιτεῖ νὰ ἐνδώσῃ. Μ' ἐννόησες;

ΦΕΡ.—Τελείως.

(Ἀκούονται βήματα εἰς τὸν διάδρομον)

ΜΟΛ.—Προσοχή, ἀκούω βήματα. (Κροῖεται ἡ θύρα τοῦ βάνου). Ἐμπρός!

Εἰσέρχεται ἡ Μαίρη κρατοῦσα μικρὸν σάκκον καὶ ἀλεξήλιον. Φαίνεται καταβεβλημένη).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΑΙΡΗ, Κ. ΜΟΛΙΝΑΡΗ εἰτα ὑπηρέτης.

ΜΑΙΡ.—(πίπτοσα μᾶλλον ἢ καθημένη ἐπὶ ἀνακλίντρον). Οὐφ! αὐτὴ ἡ ζέστη μ' ἐξήντηλσε.

ΜΟΛ.—(ἦτις ἔχει ἐγερωθῆ). Στάσου νὰ κάμω ἀέρα. (Θέτει τὸν ἀνεμοστῆρα εἰς κίνησιν).

ΜΑΙΡ.—Ἄ! Τὶ εὐχάριστο ρεῦμα. (ἀποθέτει πλησίον τῆς τὸν σάκκον καὶ τὸ ἀλεξήλιον).

ΜΟΛ.—(πλησιάζουσα, μὲ ἐνδιαφέρον). Πῶς εἶσαι σήμερα; Καλὰ ἐλπίζω.

ΜΑΙΡ.—Μ' ἐκούρασε ὀλίγο τὸ τραῖνο, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε.

ΜΟΛ.—(λαμβάνουσα θέον ἐπὶ τῆς dormeuse). Ξεύ-

ρεις ὅτι ὅλα ἐδῶ εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν σου. Ἄα θέλῃς ν' ἀναπαυθῆς...

ΜΑΙΡ.—Εὐχαριστῶ, θὰ βγάλω τὸ καπέλλο μου. (ἀφαιρεῖ τὰς καρφίδας).

ΜΟΛ.—Ἐγὼ σὲ συμβουλεύω κατὰ καλλίτερον. Πέρασε ἐκεῖ μέσα (δεικνύει τὸν κοιτῶνα), πέταξε αὐτὸ τὸ σκονισμένο φόρεμα καὶ βάλε ἓνα ἀπὸ τὰ reignoirs μου.

ΜΑΙΡ.—Πολὺ καλὴ συμβουλή. (διευθύνεται πρὸς τὸν κοιτῶνα).

ΜΟΛ.—Ἐπειτα ξαπλώνεσαι σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴ dormeuse καὶ ἀναπαύεσαι ἕως τὴν ὥρα τοῦ περιπάτου. (Κροῖεται ἡ θύρα τοῦ βάνου, ἐνῶ ἡ Μαίρη ἐξαφανίζεται). Ποῖος εἶνε; Ἐμπρός!

ΥΠΗΡ.—(ἤμυαίνων τὴν θύραν). Σᾶς ζητοῦν εἰς τὸν τηλεφώνον.

ΜΟΛ.—Καλὰ, ἔρχομαι. (Πρὸς τὴν Μαίρη). Μὲ καλοῦν εἰς τὸν τηλεφώνον. (Ἐξέρχεται).

(Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς κυρίας Μολιναρῆ ἡ Μαίρη ἐπανέρχεται, λαμβάνει τὸν σάκκον καὶ τὸ ἀλεξήλιόν της καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν κοιτῶνα).

ΜΟΛ.—(ἐπανερχομένη, μὲ προσποιητὴν δυσθυμίαν). Αὐτὸ εἶνε ἀνυπόφορον, δοκιμὴ τέτοια ὥρα.

ΜΑΙΡ.—(ἐκ τοῦ κοιτῶνος). Τί τρέχει, κυρία Μολιναρῆ;

ΜΟΛ.—Ἡ Mme Clémence ἔχει τὴν ἀπαιτήσιν νὰ πάγω νὰ δοκιμάσω αὐτὴ τὴ στιγμή. Δὲν εἶνε βάσανο μ' αὐτὴ τὴ ζέστη;

ΜΑΙΡ.—Τί θὰ κάμετε;

ΜΟΛ.—Τί νὰ κάμω; Θὰ πάγω. Πρέπει τὸ φόρεμά μου νὰ εἶνε ἔτοιμον αὔριο διὰ τὸ Φάληρον. Ἐστειλε νὰ φέρουν μιὰ κλειστὴ ἄμαξα.

ΜΑΙΡ.—(ἐξερχομένη τοῦ κοιτῶνος φέρουσα reignoir). Τότε ἐγὼ θὰ προσπαθίσω νὰ κοιμηθῶ ὀλίγον. Αὐτὸ θὰ μοῦ κάμῃ καλὸ. (Διευθύνεται πρὸς τὴν dormeuse).

ΜΟΛ.—(μεταβαίνουσα εἰς τὸν κοιτῶνα). Νὰ πύρω τὸ καπέλλο μου.

ΜΑΙΡ.—(ἐνῶ λαμβάνει ἀνετον θέον ἐπὶ τῆς dormeuse). Ξεύρετε, κυρία Μολιναρῆ, εἶπα νὰ στείλουν ἐδῶ τὰ πράγματά μου. Θὰ ἔλθῃ κ' ἡ Ρόζα.

ΜΟΛ.—(ἐπανερχομένη, ἐνῶ θέτει τὸν πύλον τῆς). Ἐκαμες πολὺ καλὰ. Διὰ δωμάτιον, ἂν θέλῃς, παίρνεις ἐκεῖνο ἐκεῖ (δεικνύει τὴν ἀπέναντι θύραν), εἶνε διαθέσιμον. Ἀποτελεῖ μέρος αὐτοῦ τοῦ διαμερίσματος, ἀλλὰ ἔχει χωριστὴν εἴσοδον ἐπὶ τοῦ διαδρόμου. Ἐγὼ τὸ ἄφησα ὅταν πήγα στὸ Λουτράκι.

ΜΑΙΡ.—Πολὺ ὠραία, ἔτσι θὰ ἤμεθα ὅλο τὸν καιρὸ μαζύ.

ΜΟΛ.—(ἀπερχομένη). Au revoir, ἀγαπητή μου, δὲ θ' ἀργήσω.

ΜΑΙΡ.—Au revoir!

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΑΙΡΗ μόνη, εἰτα ΦΕΡΙΝΗΣ

ΜΑΙΡ.—(μένει ἐν ρεμβασμῷ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς). Περιέργον! Ἐγὼ ποῦ δὲν ἐσκεπτόμην ποτὲ θέλω τῶρα νὰ σκέπτομαι διαρκῶς. Τί; Πράγματα περυσμένα καὶ ἀνεπανόρθωτα... Καὶ αὐταὶ αἱ σκέψεις μὲ κρατοῦν ἀγρυπνὴν τὴν νύκτα, καὶ τὸ πρῶτὸ σηκνομα ἐξηνητημένη, σκοτωμένη!... (μὲ κάποιον τρόμον). Αὐτὸ ὅμως θὰ... (λαμβάνει ταχέως τὸ κάτοπρον ἐκ τῆς τραπέζης καὶ παρατηρεῖ τὸ πρόσωπόν της μὲ ἐπιμονήν) Τί ὄχρὰ ποῦ εἶμαι! Σχεδὸν ἄσχημη...

ΦΕΡ.—(εἰσελθὼν ἀθροῦβως ἐν τῷ μεταξῷ). Εἰσθε πάντοτε ὠραία καὶ ἀξία λατρείας. (γρονυπετεῖ πρὸ αὐτῆς).

ΜΑΙΡ.—(τινάσσεται βιαίως). Σεῖς ἐδῶ, κύριε! Τί θέλετε;

ΦΕΡ.—Σᾶς.

ΜΑΙΡ.—(μὲ ὀργήν) Εἰσθε αὐθάδης. Σηκωθῆτε ἀμέσως καὶ (τῷ δεικνύει τὴν θύραν ἐπιτακτικῶς) ἐξέλθετε.

ΦΕΡ.—(ἐγειρόμενος) Σηκόνομαι, ἀφοῦ τὸ θέλετε, ἀλλὰ θὰ μείνω.

ΜΑΙΡ.—Θὰ μείνετε ὅταν ἐγὼ σᾶς διατάσω νὰ φύγετε!

ΦΕΡ.—(ἀπαθῶς) Θὰ μείνω, καὶ ἰδοῦ... κάθημαι. (λαμβάνει κάθισμα).

ΜΑΙΡ.—(ἐγειρομένη) Τί σημαίνει αὐτό, κύριε;

ΦΕΡ.—Ἀπλούστατα ὅτι δὲν ἔχω διάθεσιν νὰ φύγω. (μὲ εἰρωνίαν) Ἄλλως τε εἶμαι ἐδῶ κατ' ἐπιθυμίαν σας.

ΜΑΙΡ.—Εἰσθε τρελλός.

ΦΕΡ.—Δὲν πιστεύω. Ἴδου. (ἐξάγει τηλεγράφημα ἐκ τοῦ θυλακίου του).

«ΑΥΡΙΟΝ—PALACE 3.30 μ. μ.—ΜΑΙΡΗ». Εἶνε χθεσινὸν ἀπὸ τὸ Λουτράκι.

ΜΑΙΡ.—Αὐτὸ εἶνε αἰσχρόν. Ἐγὼ ποτὲ δὲν ἔστειλα αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα.

ΦΕΡ.—Ἐγὼ ὅμως τὸ ἔλαβα, ἦλθα, καὶ ἰδοῦ ὅτι σᾶς εἰρῖσκω μόνην.

ΜΑΙΡ.—(ἀνακλήσασα τὴν ψυχραμίαν της) Ἀρκεῖ, κύριε, σᾶς διατάσω καὶ πάλιν νὰ φύγετε· ἂν δὲν ὑπακούσετε ἀμέσως, θὰ καλέσω. (διευθύνεται πρὸς τὸν ἠλεκτρικὸν κώδωνα).

ΦΕΡ.—(χωρὶς νὰ κινηθῆ). Συμπίπτει νὰ ἔχῃ κοπῆ τὸ σύρμα.

ΜΑΙΡ.—(ἀφοῦ ἐδοκίμασεν ἄνευ ἀποτελέσματος). Ἄ ἔτσι; Τότε θὰ φύγω ἐγὼ. (προσπαθεῖ ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ διαδρόμου).

ΦΕΡ.—Εἶνε μὲ φαίνεται κλειδωμένη.

ΜΑΙΡ.—Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε παγίς.

ΦΕΡ.—Ἐνα μικρὸν τέχνασμα ἀπλῶς.

ΜΑΙΡ.—(τρέχουσα πρὸς τὸ παράθυρον). Τίποτε ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ μὲ ἐμποδίσῃ νὰ φωνάξω.

ΦΕΡ.—(πάντοτε ἀπαθῆς). Τὸ συμφέρον σας.

ΜΑΙΡ.—Πῶς τὸ συμφέρον μου;

ΦΕΡ.—Σκεφθῆτε ὀλίγον καὶ θὰ ἐννοήσετε. Ἄν φωνάξετε, θὰ γίγῃ σκάνδαλον, θὰ ἔλθουν ἐδῶ τρίτοι, κανεὶς ὅμως δὲν θὰ δόσῃ πίστιν εἰς ὅσα θὰ πῆτε σεῖς, ὅταν ἰδῆ τὴν περιβολὴν σας καὶ αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα. Τὸ μόνον ποῦ θὰ κερδίσετε εἶνε ὅτι θὰ γίνετε ἀνάγνωσμα εἰς τὰς ἐφημερίδας.

ΜΑΙΡ.—(μένει ὀλίγον ἀναποφάσιτος, ἐπειτα μὲ ἀγανάκτησιν). Εἰσθε κακοήθης.

ΦΕΡ.—(ἀτάραχος) Ὅπως ἀγαπᾶτε.

ΜΑΙΡ.—Καὶ εἶνε ἐξ ἴσου κακοήθης ἐκεῖνη ἡ ὁποία ὑποβοηθεῖ τὰ σχέδιά σας, καὶ μὲ προσεῖλκυσεν ἐδῶ.

ΦΕΡ.—Εἰσθε ἀλήθεια ἄδικος διὰ τὴν τόσον ὑποχρεωτικὴν αὐτὴν φίλην· ἐγὼ θὰ τῆς εἶμαι εὐγνώμων ἐφ' ὅρου ζωῆς.

ΜΑΙΡ.—(ἐπιτακτικῶς). Ἄς τελειώῃ αὐτὴ ἡ ἀηδὴς κωμῆδία. Τί σκοπεύετε νὰ κάμετε;

ΦΕΡ.—(μεταβάλλων ἕφος). Νὰ θέσω τὸν ἔρωτά μου πρὸ τῶν ποδῶν σας καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὸν δεχθῆτε.

ΜΑΙΡ.—Αὐτὸ δὲν θὰ γίγῃ ποτέ.

ΦΕΡ.—(ἐγειρόμενος). Μὴν πιστεύετε ὅτι θέλω νὰ ἐκβιάσω τὴν θέλησίν σας· μὴ λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν τὴν θέσιν σας αὐτὴν τὴν στιγμήν. Θὰ γίνω δούλος σας ἂν τὸ ἀπαιτεῖτε, ἀρκεῖ νὰ μοῦ δώσετε μιάν ἐλπίδα, ἐν ἐλάχιστον δείγμα συμπαθείας. Ὁμολογῶ, ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔκαμα δὲν εἶνε ἐντιμον, ἀλλὰ ἡ περιφρόνησίς σας, οἱ σαρκασμοὶ σας μ' ἔφεραν εἰς ἀπελπίσιν. Σᾶς ζητῶ συγγνώμην τώρα. (πλησιάζων, μὲ ὀργήν) Μαίρη, σᾶς λατρεύω, σᾶς θέλω, σᾶς ποθῶ.... Πρὸ ὀλίγου, ἐκεῖ μέσα, ἤμην ἀόρατος θυμασθῆς τοῦ κάλλους σας. Τὸ σῶμά σας, μὲ τὰς προκλητικὰς του γραμμὰς, μ' ἐμέθυσε. Αὐτὸ τὸ σῶμα, τὸ πλασμένο γιὰ τὴν ἡδονὴν, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ τὸ καταδικάσετε σεῖς εἰς ἀδράνεια. (θέλει νὰ λάβῃ τὴν χεῖρά της).

ΜΑΙΡ.—Μὴ μὲ ἐγγίζετε, σᾶς τὸ ἀπαγορεύω.

ΦΕΡ.—(ἐν ἐξάψει) Μαίρη, πιστεύετε στὸν ἔρωτά μου, δός μου ὅ,τι σοῦ ζητῶ.... (προσπαθεῖ νὰ τὴν ἐναγκαλισθῆ).

ΜΑΙΡ.—(τὸν ἀπωθεῖ βιαίως) Τὸν ἔρωτά σας τὸν περιφρονῶ.

ΦΕΡ.—(ἀπειλητικῶς) Προσέξατε....

ΜΑΙΡ.—Δὲν σᾶς φοβοῦμαι.

ΦΕΡ.—Θὰ μεταχειρισθῶ βίαν....

ΜΑΙΡ.—Δὲν θὰ τολμήσετε.

ΦΕΡ.—Θὰ τολμῶ.... (κάμνει ἐν βῆμα πρὸς τὰ εμπρός ἀλλὰ κρατεῖται ἀπὸ τὸν Θόρον ὅστις ἔχει εἰσελθῆ διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οἱ ἄνω καὶ ΘΟΡΝ.

- ΘΟΡΝ.—(πρὸς τὸν Φερρίνην) Ὑποθέτω δὲν σὰς συμ-
φέρει ὁ θόρυβος. Ἄποσυρθῆτε λοιπὸν ἀμέσως.
ΦΕΡ.—Κύριε..... θὰ μ' ἐξηγήσετε....
ΘΟΡΝ.—Δὲν θὰ σὰς ἐξηγήσω τίποτε. Σὰς εἶπα νὰ
φρίγεται ἔμπρός! (τὸν λαμβάνει ἐκ τοῦ βραχίονος
καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ βαλεῖ μετὰ τῆς θύρας).
ΦΕΡ.—Ἔστιν, ἀλλὰ θὰ συναντηθῶμεν ἀργότερον.
ΘΟΡΝ.—Δὲν πιστεύω νὰ κάμετε αὐτὴν τὴν ἀνοήσιαν.
Ἄλλως δὴποτε, πηγαίνετε τώρα. (Ὁ Φερρίνης ἐξά-
γει τὴν κλεῖδα ἐκ τοῦ θυλακίου του, ἀνοίγει καὶ
φεύγει).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΘΟΡΝ, ΜΑΙΡΗ

(Ὁ Θόρν κλείει τὴν θύραν, κατόπιν διευθύνεται βραδέως πρὸς
τὸ δωμάτιον ἀριστερὰ χωρὶς νὰ σιγαφῆ πρὸς τὸ μέρος τῆς
Μαίρης, ἣς δὲν ἔχει κνηθῆ. Καθ' ἣν στιγμήν ἐγείρει τὸ πα-
ραπέτασμα, ἔτοιμος νὰ ἀποσυρθῆ, ἡ Μαίρη προχωρεῖ ἐν βῆμῳ).

- ΜΑΙΡ.—Κύριε Θόρν...
ΘΟΡΝ.—(κρατῶν τὸ παραπέτασμα) Κυρία...
ΜΑΙΡ.—(προχωρεῖ ἀκόμη ἐν βῆμα) Μείνατε. (Ὁ
Θόρν φαίνεται διατάζων). Μείνατε σὰς παρακαλῶ.
ΘΟΡΝ.—(ἀφίων τὸ παραπέτασμα τὰ πέραν) Τί ἐπι-
θυμεῖτε ;
ΜΑΙΡ.—(τῷ τείνει τὴν χεῖρα) Σὰς εὐχαριστῶ. Ἄλλὰ,
δὲν ἀρκεῖ αὐτό, θέλω νὰ μὴ χωρισθῶμεν πάλιν ὡς
ἐχθροί.
ΘΟΡΝ.—Ἐχθρὸς σας δὲν ἦμην ποτέ, Κυρία.
ΜΑΙΡ.—Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ ἦμεθα φίλοι. (τῷ δε-
κνέει κάθισμα, ἐφ' ἧς κάθεται ἡ ἴδια ἐπὶ τοῦ ἀνακλιν-
τροῦ). Ἐχετε τὴν καλωσύνην νὰ καθίσετε. (Ὁ
Θόρν λαμβάνει τὸ κάθισμα ἐν σιγῇ). Πότε ἐπεστρέ-
ψατε ;
ΘΟΡΝ.—Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν.
ΜΑΙΡ.—Καὶ πῶς εὐρέθητε ἐκεῖ ; (δεικνύει τὸ δωμά-
τιον).
ΘΟΡΝ.—Ὅπως τυχαίως. Μένω προσωρινῶς εἰς αὐτὸ
τὸ ξενοδοχεῖον.
ΜΑΙΡ.—Γνωρίζετε τίνος εἶνε αὐτὸ τὸ διαμέρισμα ;
ΘΟΡΝ.—Τὸ ἔμαθα πρὸ ὀλίγου, ἐνῶ εἰργαζόμην
ὀπίσω ἀπὸ ἐκείνην τὴν θύραν.
ΜΑΙΡ.—Ὡστε ἦσθε ἐκεῖ πρὸ πολλοῦ.
ΘΟΡΝ.—Ὀλίγα λεπτά πρὶν ἐξέλθῃ ἡ κυρία Μολι-
νάρη.
ΜΑΙΡ.—Καὶ τὰ ἠκούσατε ὅλα ;
ΘΟΡΝ.—Ὅλα, χωρὶς νὰ θέλω.
ΜΑΙΡ.—Διατὶ δὲν ἐπενέβητε ἐνωρίτερον ;
ΘΟΡΝ.—(μὲ μικρὰν στενοχωρίαν) Δὲν ἦτο ἐπιτε-
τραμμένον νὰ παραβιάσω μίαν θύραν, ἐφόσον δὲν
ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον.
ΜΑΙΡ.—(τὸν παρατηρεῖ μετὰ προσοχῆς) Ὁμολογῆ-
σατε ὅτι δὲν εἶνε μόνον αὐτό.

ΘΟΡΝ.—Ἄλλὰ....

- ΜΑΙΡ.—Ἴσως ἠθέλησατε νὰ δοκιμάσητε τὴν ἀντο-
χήν μου.
ΘΟΡΝ.—(χαμηλοφώνως) Ἐχετε δίκαιον.
ΜΑΙΡ.—Καὶ τί ἰδεῖν ἐσχηματίσατε ;
ΘΟΡΝ.—(μὲ ζωηρότητα) Ὅτι ἕως σήμερον σὰς ἔκρινα
κακῶς.
ΜΑΙΡ.—Ὡστε μὲ ἐνομιζατε... ὅχι αὐστηρῶν ἠθῶν
(κίνημα τοῦ Θόρν) μὴ διαμαρτύρεσθε. Τί λόγους
εἶχατε νὰ τὸ πιστεύετε ;
ΘΟΡΝ.—(μὲ δυσφορίαν) Ὁ Στέφανος μοῦ εἶπε τὴν
ἀφορμὴν τοῦ χωρισμοῦ σας.
ΜΑΙΡ.—Καὶ ἐσυμπεράνατε ὅτι μίαν γυναῖκα, ἡ ὁποία
ἀφίνει τὸν σύζυγόν της διὰ νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ
ἐρωτοτροπῆ με ξένους, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μείνῃ
τιμιά.
ΘΟΡΝ.—Δὲν εἶπα αὐτό.
ΜΑΙΡ.—Ἄλλὰ τὸ ἐσκέφθητε. (μὲ σοβαρότητα) Λοι-
πὸν, ἀκούσατέ με, κ. Θόρν ; Δὲν σὰς ἀδικῶ ὅπως
δὴποτε εἰς τὴν θέσιν σας θὰ ἐσκέπτετο τὸ ἴδιον,
ἀλλὰ θέλω νὰ γνωρίζετε κατ' ἄλλο : Ἐάν, κατὰ
τοὺς δέκα μῆνας τοῦ χωρισμοῦ μου, δὲν... ἔπεσα,
δὲν τὸ ὀφείλω μόνον εἰς τὸν ἐαυτόν μου.
ΘΟΡΝ.—Τί ἐννοεῖτε ;
ΜΑΙΡ.—(βραδέως) Τὸ ὀφείλω ἴσως ἐξ ὀλοκλήρου
εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν συμβουλῶν ἐνός φίλου, εἰς
τὴν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν νὰ κερδίσω τὴν ἐκτίμησιν
ἐνός ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἄλλοτε εἶπε ὅτι μὲ
περιφρονεῖ.
ΘΟΡΝ.—Κυρία...
ΜΑΙΡ.—Μὲ ἐννοήσατε. Βλέπετε ὅτι εἶμαι εἰλικρινῆς
μαζὶ σας. Τώρα θὰ ἀπαιτήσω ἴσην εἰλικρίνειαν ἐκ
μέρους σας.
ΘΟΡΝ.—Ἐχετε τὸν λόγον μου.
ΜΑΙΡ.—(μετὰ βραδείαν σιγῆν). Διατὶ ἐγκαταλείψατε
τὴν Ἑλλάδα πρὸ ἐνός ἔτους.
ΦΟΡΝ.—(ἀποστρέφων τὸ πρόσωπον). Ἐπείγουσα
ὑποθέσεις....
ΜΑΙΡ.—Ἄξιὸν ν' ἀκούσω τὴν ἀλήθειαν.
ΘΟΡΝ.—(ἐν παραγῇ). Ἄλλὰ....
ΜΑΙΡ.—Κύριε Θόρν, ἐφύγατε δυστυχῆς, (κίνημα
στενοχωρίας τοῦ Θόρν) ἀπηλπισμένος, μὲ ἕνα ἔρω-
τα ὁ ὁποῖος τότε ἦτο ἔνοχος.
ΘΟΡΝ.—Σὰς παρακαλῶ, ἄς ἀφίσωμεν αὐτὸ τὸ θέμα.
ΜΑΙΡ.—Τί βλάπτει ; Σὰς ὀμνῶ γὰρ μιά παλαιὰ ἱστο-
ρία. Πέρασαν ἔκτοτε δώδεκα μῆνες. Ἐκεῖνος ὁ
ἔρωτος δὲν ὑπάρχει βέβαια πλέον (τὸν παρατηρεῖ ἀτε-
νῶς). Δὲν τὸ σκέπτεσθε πιά ἐκεῖνο τὸ παιδί.
ΘΟΡΝ.—Παύσατε...
ΜΑΙΡ.—Ὅχι, θέλω νὰ μ' ἀπαντήσετε ὑπεσχέθητε
νὰ εἰσθε εἰλικρινῆς.—Δὲν εἶν' ἀλήθεια ὅτι ἡ ἐπι-
θυμία ἐκείνη ἦτο παροδική, ὅτι δὲν μένουσιν πλέον
ἔχνη ἐκείνης τῆς ἀγάπης ;

ΘΟΡΝ.—(μὲ φωνὴν τρέμουσαν). Μὴν ἐπιμένετε, σὰς
ἔκτείνω....

ΜΑΙΡ.—Ὀφείλω νὰ ἐπιμείνω, ἔχω λόγους.

ΘΟΡΝ.—(μὲ ἐκφρασιν πόου) Ὡ, κυρία ! Δὲν βλέ-
πετε λοιπὸν ὅτι μὲ βασανίζετε, ὅτι κάθε λέξις σας
εἶνε μία πληγὴ καὶ δὲν ἐννοεῖτε ὅτι ἂν δὲν θέλω
νὰ ἀπαντήσω, εἶνε διότι δὲν τολμῶ νὰ σὰς δια-
ψεύσω.

ΜΑΙΡ.—Πῶς ! Εἶνε δυνατόν ! Μὲ σκέπτεσθε ἀκόμη !

ΘΟΡΝ.—(μὲ πάθος). Ἄν σὰς σκέπτομαι ! Νομίζετε
λοιπὸν ὅτι ἔπανσα ποτὲ νὰ σὰς σκέπτομαι, ὅτι δώ-
δεκα μῆνες ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ νὰ ἐξαλείψω ἕνα
αἰσθημα βαθύ, ἀπέραντον, ὅπως ἐκεῖνο ποῦ τὰ δε-
καοκτὼ σας χρόνῳ ἐνέπνευσαν στὴν ἀπογοητευμένη
μου ζωῆ. Εἶδατε μόνη σας τί, ἀγῶνας κατέβαλα
διὰ νὰ καταπνίξω αὐτὸν τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ δὲν τὸ
κατόρθωσα καὶ ὅταν ἐπέισθην ὅτι ἦτο ἀδύνατον
νὰ ἐξακολουθήσω νὰ σὰς βλέπω, χωρὶς νὰ ὑποκύ-
ψω, παρασύρων καὶ σὰς, ἔκαμα ἔκκλησιν εἰς τὰ
αἰσθηματὰ σας καὶ σὰς παρεκάλεσα νὰ μὲ βοηθή-
σετε νὰ μείνω ἐντιμὸς ἀνθρώπος.ΜΑΙΡ.—(σιγχεκνημένη) Ναί, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα
ποτέ νὰ σὰς ἐννοήσω.ΘΟΡΝ.—Ἐθέλησατε νὰ ἔχετε μίαν νίκην τελείαν
καί, χωρὶς νὰ σκεφθῆτε τὸ τραῦμα ποῦ ἀνοίγατε
στὴν καρδιά μου, μὲ ὑπεβάλατε εἰς τὸ μαρτύριον
τοῦ Ταντάλου.
ΜΑΙΡ.—Ἡμῖν τρελλή....
ΘΟΡΝ.—Ἡσθὸ φιλάρεσκος, καὶ μεταξὺ τῶν θυμιά-
των σας ποῦ ἐδόκατε τὴν προτίμησιν.ΜΑΙΡ.—Θὰ ἤθελα νὰ πεισθῆτε ὅτι δὲν εἶμαι σήμε-
ρον ἡ ἴδια γυναῖκα.ΘΟΡΝ.—Τὸ βλέπω. Ἡ ἀνεξάρτητος ζωὴ τὴν ὁποίαν
ἐδημιουργήσατε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σὰς ἐπρομή-
θευσε πολλὰς ἀπολαύσεις, καὶ εἶνε εὐτύχημα ὅτι ἡ
ἀνάμνησις ἐνός φίλου σὰς ἐπροστάτεισε κατὰ τῶν
κινδύνων αὐτῆς τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἄλλ' ἐγώ, καθ'
ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, διετήρησα μίαν ἄλλην
ἀνάμνησιν : τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἡδονῆς ποῦ
μ' ἔδωκαν γὰρ μιά στιγμή τὰ χεῖλιά σας καὶ τῆς δί-
ψας ποῦ ἐγέννησε μέσα μου ἡ ἐπαρῆ ἐκείνη τοῦ
σώματός σας. Ἄ ! ἐκεῖνο τὸ φίλημα, τὸ ὁποῖον
εἶχα τὴν ὑπεράνθρωπον δύναμιν νὰ ἀποκρούσω,
μ' ἐβασάνισε δώδεκα μῆνας καὶ μὲ βασανίζει ἀκόμη !
(Μὲ ὀρμήν) Ἐκτοτε, Μαίρη, σὰς ἠγάπησα τρελλά,
σὰς ἐπεθύμησα ἀπελπισμένα, καὶ τώρα, ποῦ σὰς
ἐπαναβλέπω, αἰσθάνομαι ὅτι δὲν εἰσθε πλέον γιὰ
μένα τὸ παιδί τῶν δεκαοκτῶ ἐτῶν εἰσθε ἡ γυναῖκα
ποῦ γοητεύει, ποῦ ζαλίζει, ποῦ μεθ' εἰσθε ἡ γυ-
ναῖκα ἡ ὁποία ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κάμῃ ἕναν ἄν-
θρωπον εὐτυχῆ ἢ δυστυχῆ ἐφ' ὅρου ζωῆς.ΜΑΙΡ.—(ἐγείρεται καὶ τὸν πλησιάζει) Κύριε Θόρν,
ἂν ἦμην ἱκανὴ νὰ σὰς δώσω μίαν εὐτυχίαν διαρκῆ,
θὰ σὰς τὴν ἔδωκα ἀμέσως ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω.
(μὲ πικρίαν) Εἶμαι ἤδη ὑπεύθυνος τῆς δυστυχίας
ἐνός ἄλλου ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος εἶνε φίλος σας.ΘΟΡΝ.—(ἀνατινάσσεται). Τοῦ Στεφάνου... Ναί, καί
αὐτὸς σὰς ἀγαπᾷ ἀκόμη.ΜΑΙΡ.—(μὲ μεγάλην συγκίνησιν). Μ' ἀγαπᾷ ἀκόμη
ὁ Στέφανος ! Εἴσθε βέβαιος ;ΘΟΡΝ.—(μὲ ὕφος ζοφερόν) Εἶμαι βέβαιος, κ' ἐν-
τούτοις τὸ ἐλθισμόνησα, ἐγώ, ὁ μόνος ἀνθρώπος
εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεῖσθε τὸν πόνον του. Ἄ,
ἔπανσα νὰ ἦμαι τίμιος ἀνθρώπος.ΜΑΙΡ.—(βραδέως) Ὅχι φίλε μου, δὲν ἐπανάστατε νὰ
ἦσθε τίμιος. Ἀκριβῶς ἐπειδὴ κρατεῖτε πολὺ ἰψη-
λὰ τὸ αἰσθημα αὐτὸ τῆς τιμῆς, δὲν θὰ θελήσετε
νὰ κάμετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ θὰ συγκατένευα
νὰ κάμω πρὸς χάριν σας, ἂν εἶχατε τοιαύτην ἀπαί-
τησιν.ΘΟΡΝ.—(τὴν παρατηρεῖ μὲ θαυμασμόν) Μαίρη, ἔχε-
τε, μεγάλη καρδιά.ΜΑΙΡ.—Ἄν ἔχω σήμερον καρδιά, τὸ χρεωστῶ εἰς
τὴν φιλίαν σας, καὶ τὸ χρεωστῶ ἀκόμη καὶ εἰς
τὴν ἀγάπην μιᾶς χαριτωμένης μικρούλιας, ἡ ὁποία
σὰς εἶνε ὀλοφύγως ἀφοσιωμένη.

ΘΟΡΝ.—(μὲ ἐκπληξιν) Τί ἐννοεῖτε ;

ΜΑΙΡ.—(μειδιῶσα) Ὅτι εἶχατε ἄδικον νὰ νομίζετε
ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀφίκατε φίλους. (θετι-
τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὄμοῦ του μὲ ἀγαθότητα). Τὴν
ἡμέραν ποῦ θὰ κατορθώσετε νὰ μὲ θεωρῆτε μὴ
ὄν ὡς φίλην,—καὶ θὰ τὸ κατορθώσετε διότι ἔχετε
θέλησιν,— ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἡ ψυχὴ μιᾶς ἀγνῆς κό-
ρης σὰς εἶνε ἀφιερωμένη πρὸ πολλοῦ καί, ἂν θε-
λήσετε νὰ συμμερισθῆτε τὴν ὑπαρξίν της, θὰ εἴρετε
ἐκεῖ τὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν.ΘΟΡΝ.—Ἐγὼ νὰ συμμερισθῶ τὴν ὑπαρξίν μιᾶς
ἄλλης γυναῖκός !ΜΑΙΡ.—Ναί, τῆς Νόρας, ἡ ὁποία σὰς ἀγαπᾷ μὲ
ὄλην τὴν δύναμιν τῆς παρθενικῆς της νεότητος
καὶ ἡ ὁποία ἀξίζει νὰ εὐτυχήσῃ μὲ σύζυγον ὅπως
σεῖς. Ὑποσχεθῆτέ με ὅτι δὲν θὰ λησμονήσετε ὅτι
σὰς λέγω.ΘΟΡΝ.—Τί ζητεῖτε ἀπὸ μέ, κυρία ; Νὰ προσπα-
θῆσω νὰ σὰς λησμονήσω, ἔστω ἄλλὰ νὰ γίνω σύ-
ζυγος ἄλλης ἐνόσφ σεῖς εἰσθε...ΜΑΙΡ.—Ἐγὼ ἀπὸ αἴριον θὰ ἀνῆκα πάλιν εἰς τὸν
σύζυγόν μου : αὐτὸ εἶνε τὸ καθήκον μου.ΘΟΡΝ.—(μὲ θλίψιν) Ἐχετε δίκαιον, ἐγὼ ἐλθισμόνον
τὸ ἰδικόν μου. Χαίρετε, κυρία.ΜΑΙΡ.—(τείνουσα τὴν χεῖρα) Καλὴν ἐντάμωσιν,
φίλε μου.

(Ὁ Θόρν διευθύνεται βραδέως πρὸς τὴν ἀριστερὰν θύραν πρὶν
ὄμως ἀνεγείρει τὸ παραπέτασμα, στρέφεται καὶ ρίπτει μακρὸν
βλέμμα εἰς τὴν Μαίρη, ἡ ὁποία τὸν παρατηρεῖ μεγαλοκινή).

ΜΑΙΡ.—(μὲ γλυκύτητα). Κύριε Θόρν, φεύγετε ὀφει-
λέτης μου. Δόστε μου ὀπίσω τὸ φίλημά μου δὲν
θὰ τὸ ἔχετε κλέψει σήμερον ἀπὸ κανένα, καὶ
θὰ ἦνε ἡ σφραγὶς τῆς φιλίας μας.

(Ὁ Θόρν ἐπανάσσει ἀποτόμως, λαμβάνει τὴν κεφαλὴν τῆς Μαί-
ρης μεταξὺ τῶν χειρῶν του. θετικὴ παρατεταμένον φίλημα ἐπὶ
τῶν χειλέων της, καὶ φεύγει).

ΑΥΛΑΙΑ

Ἀθήναι, 1 Μαΐου - 13 Ἰουλίου 1909.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ'ΡΟΝ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Μετά την 'Αλεξάνδρειαν και τὸ Κάιρον δὲν ὑπάρχουν ἴσως ἐντυπώσεις διὰ τὰ γράμματα διὰ τὰς ἄλλας μικροτέρας πόλεις τῆς Αἰγύπτου τὰς ὁποίας ἐπονομάζουν οἱ Ἕλληνες, Χωριά. Ἡ Μανσοῦρα, τὸ Ζαγαζίκ, τὸ Κάφρ-Ζαγιατ, ἡ Μπέ-νχα, τὸ Φαγοῦς, ἡ Τάντα, δὲλα αὐτὰ δὲν παρου-σιάζουν παρὰ τὴν μονότονον ζωὴν τοῦ Ἀραβος Αἰγυπτίου, εἰς τὴν ὁποίαν μονοτονίαν κατ' ἀνάγκην ὑποβάλλεται καὶ ὁ Ἕλλην ἔμπορος ἢ κερ-φαλαιστῆς.

*

Εἰς δὲλας δὲμως αὐτὰς τὰς μικρὰς πόλεις — ἢ Μανσοῦρα, ἢ Τάντα, καὶ τὸ Ζαγαζίκ εἶνε πόλεις καὶ καλῶς οὐμοιομημέται καὶ μὲ ἐπιπροσώπους οἰκοδομὰς — ὑπάρχουν ἀκμάζουσαι Ἕλληνικαὶ κοινότητες. Εἰς τὴν Τάνταν γίνεται ἡ μεγάλη ἐτησίᾳ πανήγυρις τῶν Ἀράβων ἐκ τῶν ὁποίων συγκεντροῦνται περὶ τὸ ἑκατομμύριον ἐξ αὐτῶν. Ἡ πανήγυρις εἶνε θρησκευτικὴ. Κατασκευάζου-νται εἰς ἀπεράντους ἐκτάσεις καὶ ἐφ' ὅσον διαρ-κεῖ ἡ πανήγυρις καὶ ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς τῶν παρεχέται ἡ μεγαλειότερα εὐκαιρία διὰ τὴν

μελέτην τοῦ βίου, τῶν ἠθῶν καὶ τῶν ἐθίμων τῶν ἡμιαγρίων αὐτῶν τέκνων τῆς ἐρήμου.

*

Εἰς τὸ Ζαγαζίκ ὑπάρχει μία ἐκ τῶν ἀμαιο-τέρων Ἕλληνικῶν παροικιῶν. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-στον οἱ Ἕλληνες τοῦ Ζαγαζίκ δρῶνται ἐκ Βό-λου. Καὶ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος εἶνε καὶ αὐ-τὸς Βολιώτης. Ἐν γένει δὲ χάρις εἰς τὸ προοδευ-τικὸν καὶ τὸ ἐκλεκτὸν τῶν αἰσθημάτων δύο-τριῶν μελῶν τῆς Ἕλληνικῆς παροικίας, εἰς τὴν μι-κρὰν κοινωτίαν τοῦ Ζαγαζίκ ὑπάρχουν Σύλ-λογοι, δίδονται συναυλίαι, ἐπακολουθοῦν ἐσπε-ρίδες, καὶ παρέχεται ἐν γένει κάποια κίνησις καὶ πνευματικὴ ζωὴ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ποικίλην τὴν μονοτονίαν τοῦ βίου.

*

Εἰς τὸ Κάφρ-Ζαγιατ, ἢ Ἕλληνικὴ κοινότης εἶνε ἴσως ἡ μικροτέρα δὲλα τῶν ἄλλων εἰς πληθυ-σμόν. Διακρίνεται δὲμως διὰ τὰ φιλόξενα αἰσθη-ματὰ τῆς, καὶ διὰ τὸν ὥρατον βίον τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησαν μετὰ τῶν. Διακεκριμένοι οἰ-κογένεια δὲλα, συνδέονται διὰ μᾶς φιλίας ἐξ

ἐκείνων ἴσως τὰς ὁποίας πολὺ σπανίως εἰμπορεῖ-ται νὰ συναντήσῃ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Εὐγε-νεῖς μετὰ τῶν, φιλόφρονες πρὸς τοὺς ξένους, εὐθύμοι, καὶ λεπτοί, καὶ ἀψογοί, κυρίαί καὶ κύ-ριοι, ζοῦν ἕνα βίον ὅστις τοὺς ἀποζημιώνει ἐξ ὀλοκλήρου καὶ διὰ τὴν μονοτονίαν τῆς πόλεως τῶν καὶ διὰ τὸ Αἰγυπτιακὸν περιβάλλον. Τόσον δὲ ἀγαποῦν τὴν μικρὰν τῶν πόλιν ὥστε αἱ οἰκο-γένειαί αἱ ὁποιαὶ ταξιδεύουν τὸ καλοκαίρι, ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου, δὲν βλέπουν τὴν ὄραν πότε νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ Κάφρ-Ζαγιατ διὰ νὰ ἐπανα-λάβουν τὴν ὥρατάν καὶ εὐθυμον ζωὴν τῶν, ζωὴν περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦν μὲ ἐκθουσιασμὸν καὶ δὲλα αἱ ἄλλαι Ἕλληνικαὶ κοινότητες.

*

Εἰς τὴν Μανσοῦραν — χωρὶς νὰ εἶνε ἡ κοινότης μικρὰ — δὲν ἐγνώρισα παρὰ πολὺ ὀλίγας ἐκλεκτὰς οἰκογενεῖας. Ἐκεῖ συνέπεσε νὰ εὐρεθῶμεν ἀ-πόκρῳ. Παρ' ἐλπίδα δὲ συνηγήσαμεν ἐκεῖ τέτοιον ψῆχος ὅσον σπανίως τὸ αἰσθανόμεθα εἰς τὰς Ἀθήνας. Τοῦτο ἴσως θὰ μᾶς ἔκαμε νὰ ἀνα-χωρήσωμεν ἀπὸ τὴν Μανσοῦραν ὄχι μὲ πολὺ κα-λὰς ἐντυπώσεις. Εὐθυμῶς ἢ συνάντησις παλαιοῦ οἰκογενειακοῦ φίλου καὶ ἡ θερμότης τῆς φιλίας τῆς σεβαστῆς μητρὸς του, μᾶς ἀπήγειρε τὰς πρώτας ἐντυπώσεις, καὶ φεύγοντες ἀπὸ τὴν Μανσοῦραν ἀπεκομίζαμεν καὶ δι' αὐτὴν τὰς αὐτὰς εὐχαρίστους ἀναμνήσεις ὅσας καὶ διὰ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Αἰγύπτου.

*

Εἰς τὴν Βένχα ἔσοχον τὸ εὐτύχημα νὰ πα-ρασιῶμεν εἰς τὴν κατάθετον τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἕλληνικῆς Κοινότητος. Ὁ ἐκλεκτὸς Πρόεδρος αὐτῆς βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα μέλη φέρει εἰς πέρας ἕνα ἔργον τὸ ὁποῖον πρὸ χρόνων ὀνειροπολεῖ ἡ μικρὰ Ἕλληνικὴ Κοινότης τῆς Βένχας. Ἡ ἀνεγερσις ἐνὸς Ναοῦ δὲν εἶνε βεβαίως εὐκολον ἔργον. Ἄλλ' οἱ Ἕλ-ληνες τῆς Αἰγύπτου ἔχουν συγχρὰς ἐκρήξεις ἐν-θουσιασμοῦ καὶ πατριωτισμοῦ καὶ εἰς τὰς εὐγε-νεῖς αὐτὰς ἐκρήξεις ὀφείλονται τὰ Σχολεῖα, καὶ αἱ Ἐκκλησίαι ὅσαι ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἕλληνικὰς Παροικίας καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἢ Ἕλληνικὴ οἰ-κογένεια ὡς ἐπὶ βάσεων ἰσχυρῶν, θεμελιώνει τὴν πρόδοσόν τῆς καὶ τὴν πρὸς τὰ πάτρια ἐμμο-ρὴν τῆς.

*

Καὶ τὸ Φαγοῦς χάρις εἰς τὸν τέως Πρόεδρον, ἀνήγειρε καὶ αὐτὸ πρὸ μηνῶν τιῶν τὴν ἐκκλη-σίαν του. Ἐκκλησίαν λευκὴν, κομψήν, ἀπέριττον, τὴν ὁποίαν μὲ δίκαιαν ὑπερηφάνειαν ἐπιδεικνύουν εἰς τοὺς ξένους.

Ἡ μικρὰ κοινότης τοῦ Φαγοῦς ἐδρίσκειται εἰς μεγάλην ἀκμὴν. Πολλοὶ πλούσιοι οἰκογενεῖαι ἀναφέρονται. Ὁ βίος ἐν τοῖσι τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐδρίσκειται κάπως ἐν περιορισμῷ. Ἰσως τὸ μικρὸ χωριὸν τῶν, τὸ τόσον ἥρεμον νὰ τοὺς

ἐμπνέη καὶ τὴν ἡρεμίαν τῆς ἰδικῆς τῶν ζωῆς. Θὰ μείνῃ ἀληγομόνητος εἰς τὴν μνήμην μου, ἕνας παρόχθιος περιπαιτος μίαν δειλὴν εἰς αὐτὸ τὸ μι-κρὸ Φαγοῦς. Ἦσαν δὲλα ἀπλᾶ, ἥρεμα, ἦσυχια. Καὶ τὸ ποταμάκι — μία ἐκβολὴ τοῦ Νείλου ἢ ὁποία περιβρέχει τὸ χωριὸν, ὅπως ἄλλως δὲλας τὰς ἄλλας πόλεις ἄς ἀνέφερον — ἦτο καθαρὸν καὶ ἔρρεεν ἡρέμα, καὶ ἡ φύσις ἡρεμοῦσε, καὶ οἱ κό-ρακες ἐπέτων ἦσυχον, καὶ μὲ ἦσυχον προσηύ-χετο εἰς τὸν Ἄλλᾳ ὁ Αἰγύπτιος ἄραφ γονυπε-τῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγροῦ του, καὶ μὲ ἡρεμίαν ἐσεῖοντο οἱ κλάδοι τῶν Φοινικιῶν, αἱ ὁποιαὶ κομ-ψαὶ καὶ θαλεραὶ διεγράφοντο ὀλίγον πέραν τοῦ ποταμοῦ.....

Τοιαύτῃ φύσις, καὶ τοιοῦτον περιβάλλον δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἐμπνέουν τὴν ἡρεμίαν τῆς ζωῆς.

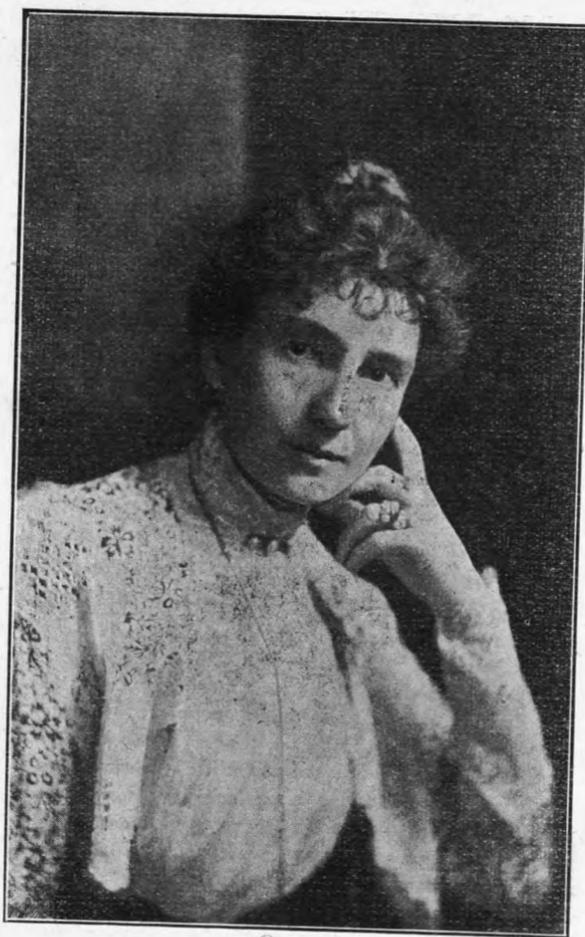
Ἐπίσης ἐδρον τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς ὀρμῆς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἀτομικὴν δράσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὸ Μινειτελγάμι, καὶ εἰς τὸ Βίλλεις χωρία κείμενα πλησίον τοῦ Ζαγαζίκ.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Τὸ ἀνώτατον πιστοποικὸν ἡμῶν ἱδρυμα, ἢ «Ἐθνι-κὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» τὸ ἀπολαῶν παγκοσμίου φήμης ἐστερέθη τὴν μὴνα αὐτὸν τῶν φῶτων, τῆς πείρας, τῆς ἐργατικῆς, τῆς φωτεινῆς, τῆς φτωκῆς διανοίας καὶ δράσεως τοῦ Διοικητοῦ του κ. Στεφάνου Στρέιτ. Ὁ κ. Στρέιτ διὰ λόγους ὑγιείας ὑποχρεωθεὶς νὰ ἀπέχη τῶν ἐργα-σιῶν τῆς Τραπεζῆς ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τῶ ἀξιώ-ματός του παραίτησιν, ἔσχε δὲ τὴν ἀγαθὴν ἐμπνευσιν νὰ ὑποδείξῃ τοῖς ἀρμοδίαις τὸν ἀριστον, ἔσως ἀνα-λάβῃ τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ καθήκοντα, ἅτινα ὅσως μετὰ σπανίας δύναιτο δεξιότητος, διὰ τὴν πρόδοσιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἔθνικου τούτου ἱδρυματος, διεχειρισθῇ. Καὶ ὁ ὑποδειχθεὶς εἶνε ὁ νῦν Ὑποδιοικητῆς τῆς Ἐ-θνικῆς Τραπεζῆς κ. Βαλαωρίτης, ὅστις καὶ λόγῳ ἀρ-χαϊότητος καὶ λόγῳ τῆς ἰδιοφυίας του, τῆς μορφῆ-σεώς του, καὶ τῶν συμπαθειῶν ὧν ἀπολαύει εἰς τοὺς Τραπεζιτικῶν καὶ οἰκονομολογικῶν ἐν γένει κύκλους εἶνε ἀναμφισβήτητος ὅτι θέλει τύχει τῆς ὁμοψήφου ἐκλογῆς τῶν μετόχων.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΦΘΙΣΙΑΤΡΕΙΟΥ

Μία θαυμασία ἐορτὴ ἐδόθη περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς εἰς τὸ Β. Θέατρον ὑπὸ τοῦ ευεργετικωτάτου ἱδρυματος τοῦ ὁποῖου εἰς φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα τῆς κ. Σχλιέμαν ἀνύψωσεν εἰς περιωπὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν ὑπὲρ τῆς κοινωνίας δρά-σιν. Τὸ ἔργον τῆς διακεκριμένης κυρίας ἐκετιμώμενον ὑπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἔσχε ἐν ἀμερίστου καὶ ἐνθέρμου κόσμου καταλαβόντος ἐν συρροῇ ἀσυνίθει δολοκλήρον τὸ Β. Θέατρον. Καὶ οἱ παρασιάντες μὲ ἐνθουσιασμόν ἐχειροκρότη-σαν τὰς εὐγενεῖς κυρίας αἰτινες διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς τὰς πλαστικὰς εἰκόνας ἐδημιούργησαν ἐορτὴν ἀλησμό-νητον, ἐορτὴν ἣτις ἐν φ' ἐξηφαλίξε τὴν ἀνακούφισιν τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πόνου παρεῖχε σιτηρῶν καλλιτεχνι-κῆς ἀπολαύσεως καὶ συνετέλει εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ καλλι-τεχνικοῦ αἰσθήματος. Ἡ «Πομπὴ τῶν Παναθηναίων» καὶ ἡ «Πιττῆ» θὰ παραμένωσιν ἀληθινοὶ εἰς τοὺς παρασιάντας.

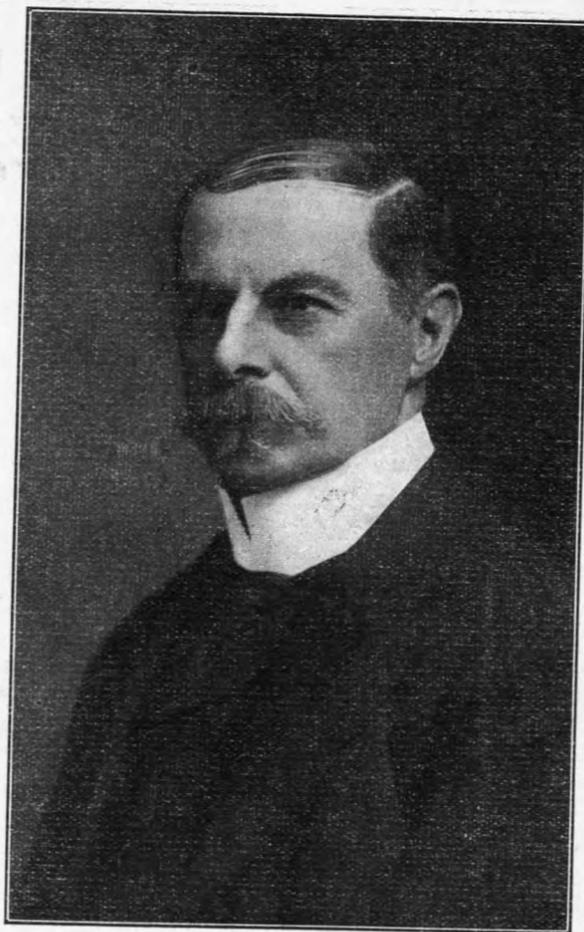
ΑΝΘΗ Ι. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Παρά το πλεονόν του κ. Ι. Γενναδίου φαίνεται γνήσιος ἀταξία του λόγου γένους, μορφώσεως, αίσθημάτων.

Ἡνυχίσωμεν τὰ τὴν γνωρίσωμεν καὶ μᾶς ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰς ὑπερόχους ἀρετὰς τῆς. Κατακτὰ μὲ μίαν πραότητα καὶ ἀπλότητα ἡ ὁποία ἐξαγγέλλει μεγαλοφάνως τὴν εὐγενῆ καταγωγήν τῆς καὶ τὴν ἀληθῆ μέρφωσιν καὶ ἀνατροφὴν τῆς.

Σύζυγος ἀφωσιωμένη, βοηθεῖ σοβαρῶς ἐν ταῖς ἀσχολίαις του τὸν σύντροφον τῆς ζωῆς τῆς, καθιστῶσα γλυκεῖαν τὴν δύσκολον καὶ βαρεῖαν ἐργασίαν τῶν μεγάλων καθηκόντων καὶ εὐδυνῶν αἰτίνας ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ἐψηλῆς αὐτοῦ θέσεως.

Ἄγγλις τὴν καταγωγήν, τῆς διακεκριμένης οἰκογενείας τῶν Laing, ἥτις ἀριθμεῖται μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς γνωστοτάτουσιν συγγραφεῖς, εἶνε ἑλληνικωτάτη τὰ αἰσθήματα, ἀληθῆς Ἑλληνίς τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν ἡ ὁποία ὡς πρῶτον σοβαρὸν δείγμα τῆς οὐραγῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐξέμαθε καὶ ὁμιλεῖ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τῆς εὐγενοῦς δεσποίνης τῆς κ. ΑΝΘΗΣ Ι. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Μία φυσιογνωμία τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ ἡ ὁποία ἀείπειτο ἐσκόρπισε τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματός τῆς, τὴν διαίρειαν τῆς διανοίας τῆς καὶ τὴν γενναϊότητα τῆς ψυχῆς τῆς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν τῆς πατρίδος μας δικαίων. Μία προσωπικότης ἐπιβληθεῖσα μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς ἀγγλικῆς κοινοῦτιας διὰ τῶν ὑπερόχων πνευματικῶν χαρακτηρισμάτων τῆς καὶ τῆς βαθείας γνώσεως τῶν ἀγγλικῶν τρόπων τοῦ ἐνεργεῖν καὶ φέρεσθαι.

Ἐν πνεῦμα ἀκαίον, βαθύ, ἐρευνητικόν, δυναμένον νὰ διαβλέπῃ ἐκεῖ ὅπου διὰ πάντα ἄλλον ἐπικρατεῖ σκότος καὶ νὰ εἰσδῆ εἰς βαθύτεραν ἀνιλήψιν προσώπων, πραγμάτων, περιστάσεων. Εἰς νοῦς ὀξύς, γοργός, ἀκοίμητος, ὑπερέχων, δυναμένον νὰ σκεφθῆ ἢ βιθῆως καὶ δημιουργήσῃ τι θγιές.

Μία κοινωνικὴ δύναμις διαλάμπουσα διὰ τῶν γνώσεών τῆς, διὰ τῆς πολυμαθείας τῆς.

Εἰς σοφὸς διαρκόμενος ἐν μελέτῃ τὰς σιγμὰς τῆς ἀναπαύσεώς του ἐν μέσῳ τῆς ἀπεράντου βιβλιοθήκης του.

Εἰς ὁμιλητὴς ἄβροτος εὐχαρῆς, ἔχων τὸ θέλγον σκῶμμα καὶ τὴν λεπτὴν εἰρωνείαν ὡς ὄπλον προσθέντων του λόγου του.

Εἰς ἀριστοκράτης τῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ γένους. Εἰς Ἑλληνα ἔμπειρος ἀπὸ μεγάλας οἰκογενειακῆς παραδόσεως οἰκων περιφανῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Μία διπλωματικὴ ἰδιοφρένεια, σπαγία μεταξὺ τῶν συναδέλφων του, δυναμένη νὰ τιμήσῃ, ἐξυπηρετήσῃ καὶ ὠφελήσῃ πᾶν ἔθνος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνηρέτῃ.

Τοιοῦτος εἰς γενικὰς γραμμὰς εἶνε ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ καὶ τοιοῦτος ἤρμοζε νὰ εἶνε ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος— εἶθε καὶ κάθε ἄλλος πρεσβευτὴς τῆς πατρίδος μας— εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἀγγλίας. Ἡ πατρίς δικαίως δυναται ν' ἀγαμένη παρ' αὐτοῦ ἔργα ἀντιτάξια τῆς φήμης του καὶ τῶν μεγάλων ἀρετῶν του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΚΑΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΤΟΥ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ (1)

ὑπὸ F. VOM BUHL

Ὁ οἶνος μᾶς ἀνυψώνει,
Μᾶς καθιστᾷ κυρίαρχον.
(Goethe)

Καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς ὁ οἶνος ἔπαιξε μέγαν ρόλον ὡς πάροχος ἀναψυχῆς καὶ δυνάμεως, χαρᾶς καὶ παρηγορίας.

Πολλοὶ τὸν ἐπήνεσαν καὶ τὸν ἔψαλον, ἄλλοι τὸν ἐχθρεύοντο, καὶ τ' ὄνομά του συνδέεται μὲ τὰς τύχας τῶν λαῶν, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Ὅτε ἀρχίζουσιν αἱ πρῶται ἱστορικαὶ εἰδήσεις, ἀκούομεν ἤδη διὰ τὸν οἶνον καὶ τὴν ἀπόλασίν του. Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων θεῶν ἀντιπρόσωπον ἔχει τὸν Βάχχον, τὸν υἱὸν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης καὶ ὡς τοιοῦτος ἐλατρεύετο ἰδιαιτέρως. Αἱ ἑορταὶ τῶν ἑλληνικῶν Διονυσίων ἄς ἐμμήθησαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὰ Βακχανάλια των, δεικνύουν τὴν μεγάλην σπουδαίότητα ἣν δίδουν οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου. Εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς δέ, ἀπὸ τῶν Φοινίκων καὶ Καρχηδονίων—οἵτινες ἤδη τὰ 550 π. χ. ἔφεραν ἱαματικούς οἶνους εἰς τὸ ἐμπόριον—μέχρι τῶν Αἰγυπτίων καὶ Περσῶν, ἀπὸ τὴν Ὀσυριν μέχρι τῶν βασιλέων τῆς Βαβυλώνας, ἀνευρίσκομεν τὴν λατρείαν τοῦ οἴνου εἰς ὑψιστον βαθμόν. Ἄν καὶ δὲν γνωρίζωμεν ἀκριβῶς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως τοῦ Βάχχου (Διονύσου), ἂν πρέπη νὰ τὸν ἀναζητήσωμεν εἰς τὰς Ἰνδίας, ἢ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἢ Τίγριν ἀδιάφορον, μὲ τὴν καταγωγήν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους συνδέεται στενῶς καὶ ἡ τοῦ οἴνου.

Ὁ Ὀμηρος καὶ ὁ Ἡρόδοτος ἐκθειάζουν τὸν τὴν «καρδίαν εὐφραίνοντα» οἶνον, καὶ ἐξαιροῦν τὰς ἰδιότητάς του, ἡ δὲ Ἱερά γραφὴ ἀναφέρει τὴν εὐλογίαν τῆς ἀμπέλου εἰς τὴν Παλαιστίνην, ὃ δὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ἔδωκεν εἰς τὸν οἶνον τὴν προσήκουσαν θέσιν ἐν τῷ Ἱερῷ Δείπνῳ πρὸς ἀνάμνησίν του. Ὑπῆρξαν ὅμως κατὰ τοὺς ἐπομένους αἰῶνας ἰσχυροὶ καὶ ἐνδοξοὶ ἐχθροὶ καὶ ἀντίπαλοι τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου. Ὁ Μωάμεθ ἐξεροῖζωσεν ὀλοτελῶς τὴν ἀμπέλον καὶ ἀπέστειλεν ἐναντίον αὐτῆς τοὺς πιστοὺς του, ἵνα τὴν καταπολεμήσωσιν ὡς ἐκ τοῦτου δὲ πολλοὶ εὐφοροὶ εἰς οἶνον χῶραι τῆς Ἀνατολῆς ἐστερηθῆσαν τοῦ προϊόντος

(1) Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν ὑπὸ τοῦ F. vom Buhl, ἐν τῷ φαρμακευτικῷ περιοδικῷ *Sueddeutsche Apotheker Zeitung* δημοσιευομένην πραγματείαν, ἥτις ἐκτὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὁπερ παρρουσιάζει, δὶον ἀφορᾷ τὴν ἱστορίαν τῶν φαρμακευτικῶν οἴνων ἐν γένει ἀλλὰ καὶ δεικνύει καὶ τὴν κατανάλωσιν τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γερμανίᾳ χρησιμοποιοιμένων πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν, καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ὁποίων ὀφείλεται εἰς τὸν ἐν Würzburg πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. F. C. Ott.

τούτου ἐπὶ χρόνους μακρούς, κατόπιν πολλῶν αἰῶνων ἐγκαταλείψεως τῆς καλλιέργειας. Ἀλλὰ ποῖαν τύχην ἔλαβεν ὁ Ἰσλαμισμός; Κατόπιν καταπληκτικῶν ἐπιτυχῶν ὃ φανατισμὸς τοῦ ἐψηχράνθη, ἡ κινητήριος δύναμις του κατεστράφη, ὃ προσηλυτισμὸς τοῦ ἐσβύσε καὶ ὃ λαὸς ὅστις τὸν ἠσπάσθη κατήνησεν ἐν σαπρὸν μίγμα, χωρὶς ἐθνικὸν μέλλον· ὁ ἴδιος (ὁ Ἰσλαμισμὸς) ἀποθνήσκει μὲ τοὺς σημερινούς ὁπαδούς του.

«Ὅποιος θέλει ἔτι ἀποδείξει.

— Πῶς καταστρέφεται ταχέως ἐν ἔθνος.

— Τὸ ὁποῖον δὲν ἐλκίει ἐνθουσιασμόν ἀπὸ τὸν οἶνον.

— Ἀλλὰ μόνον τὴν σπάθην ἔχει σύμμαχον.

— Ἀς κυττάξῃ τὰς χώρας τοῦ Τάγγου.

— Ἀς ἴδῃ τὰ ἔθνη παρὰ τὸ Βυζάντιον.

— Ἀς ἀκούσῃ πῶς μὲ λυπηρότερον πάντοτε ἤχον ἀγγέλλεται ἡ καταστροφή του.» θρηνεῖ ὁ Mirza Schaffy, εἰς τὴν ἀνατολικὴν ποιήσιν τοῦ Goethe. (*)

Ἡ ἀμπελοσ ὅμως ἐξηκολούθησεν νὰ θάλλῃ καὶ ὑπερενίκησε τοὺς ἐχθρούς τῆς, ἡ δὲ γερμανικὴ πυγμὴ, ὀδηγούμενη ἀπὸ οἰνοφιλεῖς ἄνδρας, κατετρόπωσε εἰς φοβεροὺς ἀγῶνας τοὺς Μωαμεθανούς καὶ ἐφύλαξε τὰς χριστιανικὰς μας χώρας καὶ μαζί των τὴν ἐγκώριον ἀμπελοφυτείαν, ἀπὸ παντελῆ καταστροφῆν.

Οἱ φαρμακευτικοὶ μας οἶνοι, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρως ἡ ἑλλειψὶς ὀξέων ἐπρομηθεύοντο ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν, ἕως τὰ τέλη τοῦ 15ου αἰῶνος.

Ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ἤκμαζεν ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῶν μοναστηρίων, ὅπου ἡ περιποίησις τῆς ἐφθασεν εἰς ὑψιστον βαθμόν, μεγάλα δὲ προμηθεῖαι Μονεμβασίας ἐστέλλοντο τότε εἰς τὴν Δύσιν, ὅπου εἶρον χρῆσιν εἰς τοὺς εὐγενεῖς οἴκους καὶ τὰ δημαρχικὰ ξενοδοχεῖα, ὡς καὶ εἰς τὰ νοσοκομεία τοῦ κράτους.—Εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν Ἑπαρχίαν καὶ εἰς τοὺς ἱππετικὸς πύργους, εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Δογῶν τῆς Βενετίας καὶ Γενούης, ἀπὸ τοὺς ψάλλας καὶ ὀδοιπόρους τοῦ μεσαιῶνος, ἐψάλλετο καὶ ἐξεθειάζετο μὲ τοὺς γλυκύτερους φθόγγους ὁ οἶνος τῆς Χίου, τῆς Κύπρου, ἐκ τῆς «χουσιῆς Ἀνατολῆς», πρὸ πάντων ὅμως ὁ τῆς Μονεμβασίας.

Οἱ μοναχοὶ τοῦ μεσαιῶνος, οἵτινες διέδωσαν τὴν ἀμπέλον ἀνά τὴν Γερμανίαν, ὡς γνωστὸν ἐνοῦντες μὲ τὴν θρησκευτικὴν τὴν ἰδιότητα καὶ ἄλλους κλάδους ἐπιστήμης, μάλιστα τὴν ἱατρικὴν, — διητύθουν

(*) Ὅλοι οἱ στίχοι εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο μεταφράζονται ἀπλῶς, χωρὶς μέτρον.

μετά μεγίστης επιτυχίας τὸ ἐμπόριον τοῦ οἴνου εἰς τὴν Γερμανίαν. Πρὸ πάντων «οἱ Cyster-siense» διέθετον μεγάλας ἀποθήκας οἴνου παρὰ τὸ Ulm καὶ συνετήρουν μὲ αὐτὰς τὰ μοναστήρια τῆς Βαυαρίας καὶ Σουαβίας, ὡς μᾶς πληροφορεῖ παλαιὸν ἔγγραφον τοῦ 1292.

Γνωστὸς δὲ μοναχικὸς στίχος δηλοῖ ὅτι «ἐρυθρὸν οἶνον» ὠνόμαζον τότε πάντας τοὺς μεσημβρινοὺς οἴνους, οἵτινες ἐθεωροῦντο πάντοτε ὡς περιέχοντες ἰαματικὴν ἰδιότητα.

Μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, 1453, ἡ Γερμανία ἠναγκάσθη νὰ προμηθευθῇ ἀλλαχόθεν τοὺς οἴνους τῆς. Οἱ λιμένες τῆς μεσογείου ἠρημώθησαν, ἡ φύτευσις τῆς ἀμπέλου κατεστράφη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ ἀνατολῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τότε ἡ Πορτογαλία, ἡ Μαδέιρα, αἱ Κανάριοι νῆσοι, ὡς καὶ ἡ νότιος Γαλλία καὶ Οὐγγαρία ἐπρομήθειον τὸν γλυκὴν οἶνον διὰ τὴν φαρμακευτικὴν. Καλοὶ οἶνοι ἐγίνοντο τόσον ἀκριβεῖς, ὥστε ἠτο ἀδύνατον εἰς τοὺς ἀπορωτέρους ν' ἀγοράσωσιν ἔστω καὶ μίαν φιάλην οἴνου οὐγγρικοῦ, Πόρτου ἢ Μαδέιρα. — Τότε ἤρχισαν αἱ διάφοροι νοθεύσεις, ὡς μανθάνομεν καὶ ἀπὸ ἐν παλαιὸν μεσαιωνικὸν ἔγγραφον, καὶ ὅλοι ἐκείνοι οἱ οἶνοι ἔχαιρον κακῆς φήμης. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ 18ου καὶ κατ' ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος τὸ καθεστὼς ἤλλαξεν ἐν Ἀνατολῇ. Ὁ ἔνδοξος κατακτητὴς τῶν Χριστιανῶν εἶχε καταστῆ πλεόν ὁ «ἀσθενὴς ἀνὴρ», τὰ δὲ μὴ μωαμεθ. θρησκείας ἔθνη ἀπέστησαν, καὶ ἐν πρώτῃ γραμμῇ οἱ Ἕλληνες, οἵτινες μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐπανήρχισαν τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, ζητοῦντες οὕτω νὰ ἐπανακτήσωσιν τὴν παλαιὰν τῶν θεσῶν ἐν τῷ σπουδαίῳ τοῦτο κλάδῳ τῆς ἀγρονομίας. Ἡ μεγάλως ἀνεπτυγμένη καλλιέργεια τῶν (ἀμπέλων) τοῦ Ρήνου ἐχρησίμωσε πολλὰς ὡς παράδειγμα ἀξιον μιμήσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου τὸ κλίμα πρὸ παντὸς ἐν ταῖς νήσοις εἶνε τοσοῦτον κατάλληλον διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ οἴνου. — Ὑστερον ἀπὸ πολλὰς ἀποπειράς καταρτίθη τέλος περὶ τὰ 70 τοῦ περασμένου αἰῶνος νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ παλαιαὶ ἐμπορικαὶ σχέσεις μετὰ τὴν Ἀνατολήν, ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον τοῦ οἴνου. Ὑπάρχει ὅμως καὶ τὴν σήμερον ἡ ἀμύλλα τῆς παραγωγῆς, ἣτις δὲν σκέπτεται τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ προσωπικὸν ἔλικὸν συμφέρον. Οὕτω συγχρόνως μετὰ τὴν εἰσχώρησιν τῶν οἴνων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν παλαιὰν χώραν τῆς εἰσαγωγῆς (τῆς Γερμανίας) ἐν τῇ Δύσει εἰσῆλθον καὶ ἄλλοι «νεωτερισμοί», οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὴν ἔνδοξον φήμην τῆς Μονεμβασίας ἐλαβον τ' ὄνομα, ἀλλ' αὐτὸ μόνον.

Μόλις λοιπὸν ἠκούσθη, ὅτι ὀλίγοι τιγὲς οἰκοὶ εἰσήγαγον ἀληθινούς εὐγενεῖς οἴνους ἐξ Ἑλλάδος (εἰς Γερμανίαν), εὐθὺς διεχύθη χεῖμαρος ἡμιτελῶν, κακῶν ἀπομιμήσεων, μὲ ὅλας τὰς δυνατάς ὀνομασίας, μὲ ἀρχαιοπρεπὴ πτερά στολισμένους ἀνὰ τὴν Γερμανίαν, ἵνα ἐπενδυμίσθῃ ἐκεῖ εἰς ἔτι χειρότερον βαθμὸν τὰς νοθεύσεις τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς. Καὶ ἐκ τῶν καλῶν εἰσέτι οἰκῶν εἰσαγωγῆς, πολλοὶ ἐπαυσαν τὸ ἐμπόριον τῶν, ἄλλοι δὲ ἐστράφησαν πρὸς ἑτέρους κλάδους. Τὸ καλὸν ὅμως, ἂν καὶ βραδέως, πολλὰς εὐρίσκει τὸν ὁρθὸν δρόμον· οὕτως γνωρίζομεν — μετὰ τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἀποκλειστικῶς ἑλληνικοῦ οἴνου εἰσαγόντων καταστημάτων — ἐν πρώτῃ γραμμῇ, ἐν τοῦ ὁποίου οἱ γνήσιοι «εὐγενεῖς» ἑλληνι-

κοὶ οἶνοι θεωροῦνται παρ' ἡμῖν ὡς ἐκείνοι οἵτινες ἐπαναφέρουν τὴν παλαιὰν φήμην τῶν ἀνατολικῶν οἴνων εἰς τὴν παλαιὰν τῶν θεσῶν καὶ μᾶς ἔδωσαν τὰ καλλίτερα συστατικά διὰ τοὺς φαρμακευτικοὺς οἴνους: Εἶνε, ὁ ἀπὸ 35 περίπου ἐτῶν ἐργαζόμενος οἶκος Friedr. Carl Ott τοῦ Würzburg. Ὁ,τι λείπει εἰς τοὺς πορτογαλικούς, ἰσπανικούς καὶ οὐγγρικούς οἴνους διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἰαματικῶν οἴνων, τὸ ἀναπληροῦν εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν οἱ ἑλληνικοὶ οἶνοι τοῦ Ott καὶ ὑπερβαίνουν τοὺς μέχρι τοῦδε εἰς χρῆσιν δυναμωτικούς εἰς φωσφατίνην, ὀρθὴν ἀναλογίαν οἰνοπνεύματος, εὐχάριστον γεῦσιν καὶ εὐθιότητα, ἐκπληροῦν ἐντελῶς τὰς ἀπαιτήσεις, ἃς θέτει ἡ ἐπίσημος φαρμακοποιία (ἐν Γερμανίᾳ) εἰς τοὺς ἰαματικούς οἴνους· εἶνε ἡ ἐκπλήρωσις ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐξητήθη ἐπὶ πολὺ ματαίως εἰς τὴν θεραπευτικὴν.

Ἄν καὶ δὲν γίνεται χρῆσις πλέον σήμερον τῆς οἰνοθεραπείας, ὅπως κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ὑπὸ τοῦ περιφήμου καθηγητοῦ ἱατροῦ Hoffmann, μ' ὅλα ταῦτα καὶ νῦν σπουδαῖοι σύγχρονοι ἱατροὶ ὡς ὁ Nussbaum ἐκ Μονάχου κ. ἄ. γνωμοδοτοῦν ὅτι οἱ οἴνω κατασκευασμένοι οἶνοι εἶνε κατάλληλον μέσον πρὸς ἐξέγερσιν τῶν δυνάμεων τοῦ σώματός τε καὶ πνεύματος, ὡς μέγα βοηθητικὸν διὰ τὴν πέψιν καὶ ὠφέλιμο διὰ τὴν ἀποβολὴν (ἐκκρισιν) ἀχρήστων οὐσιῶν διὰ τοῦ δέρματος, τῶν νεφρῶν καὶ τοῦ πεπτικῶ σιελήνος, τοιουτοτρόπως δὲ θὰ καταλάβοι τὴν πρωτίστην θέσιν μετὰ τῶν ἰαματικῶν καὶ φαρμακευτικῶν οἴνων. — Ἄς περατώσωμεν τὴν μικρὰν ἐκθεσὴν μετὰ τοὺς στίχους τοῦ Schiller:

- Πιὲ τὸ ὄλον, τὸ κύπελλον τῆς λήθης,
- Καὶ λησμόνει τὸν μέγαν πόνον!
- Τί λαμπρὸν εἶνε τοῦ Βάχου τὸ δῶρον,
- Βάλαμιον διὰ τὴν ραγισμένη καρδίαν!

Α. Ν. Δ.

ΤΟ ΨΕΜΜΑ ΤΩΝ ΧΑΡΤΙΩΝ

Πάνω στὸ ἔρημο βουνό
Πάνω στὸ ἔρημο βουνό, μίαν ἀτσιγγάνα,
ἀντάμισσα μὴ μάρτην ἀτσιγγάνα
πάνω στὸ ἔρημο βουνό.

Μοῦ ρίξε τὰ χαρτιά,
μοῦ ρίξε τὰ χαρτιά τὰ στοιχειωμένα
Καὶ μοῦ πε: «καρτερὰ σὰ ξένα»
καὶ μοῦ πε: «λαχταρὰ, σὰ ξένα
κεῖνη ποῦ σ' ἀγαπᾷ.»

— Περνοῦσαν στὸ βουνό, ἄσπρη ἀρμονία,
κάτασπρο ἀννεφο, τ' ἀρνάκια
καὶ τραγουδοῦσανε σὰν λιανία
τὰ ὀλόχρυσά τους κουδουνάκια...

Μοῦ ρίξε τὰ χαρτιά,
μοῦ ρίξε τὰ χαρτιά τὰ στοιχειωμένα
Καὶ μοῦ πε: «ἀρρώστια σὰ ξένα»
καὶ μοῦ πε «χάθηκε σὰ ξένα
κεῖνη ποῦ σ' ἀγαπᾷ...»

Πάνω στὸ ἔρημο βουνό
βουβὴ καὶ μόν., εἴμεινε ἡ μάρτη ἀτσιγγάνα.
Καὶ τῶν χαρτιῶν τὸ ψεμμα συμπληρώνει.
μὴ βαρειοστέναχτη καρδιάνα...

ΤΕΛΗΣ ΚΛΕΙΤΟΣ

Προκειμένου ὁ κ. Σπυρ. Δε-Βιάζης νὰ συνεχίσῃ τὴν περισπούδαστον καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαν μελέτην του «Περὶ τῶν Διαπρεπῶν Ἑλληνίδων κατὰ τὸν 19 αἰῶνα» παρακαλοῦνται αἱ

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ οἰκογένεια αἱ συνδεόμενα μετὰ τῶν διαπρεπῶν καὶ εὐπαιδευτῶν γυναικῶν **Μπέτσου, Σούτσου, Σαμαρτζίδου, Ἀλταμούρα, Παπαρρηγοπούλου, Οἰκονόμου ἐξ Οἰκονόμου**, αἵτινες διεκρίθησαν διὰ τὴν πνευματικὴν τὴν ἀνάπτυξιν καθὼς καὶ αἱ οἰκογένεια αἱ συγγενεῖσιν αἱ μὲ τὰς διαπρεψάσας γυναικας τοῦ ἀγῶνος, ἦτοι μετὰ τὴν Μαυρογένους, τὴν Μάνου, τὴν Μπουμπουλίαν, τὴν Ραλλοῦ Μουροῦζη, τὴν Μαυρομυχάλη, τὴν Βάσου καὶ λοιπὰς ἄλλας γυναικας διακριθεῖσας ἐπὶ παιδείᾳ ἢ πατριωτισμῷ νὰ εὐαρεστηθῶσιν ἀποστείλωσιν εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρησεως εἴτε εἰς τὸν ἐν Ζακύνθῳ κ. Δε-Βιάζην πᾶν ὅτι δύναται νὰ συντελέσῃ ὅπως ἐξαρτῆ τὸ ἔργον τῶν καὶ γνωστῇ ἐπαξίως ἡ δρασίς τῶν καὶ ἡ ἀξία τῶν.

Εὐχαρίστως θὰ δημοσιευθῶσιν καὶ αἱ εἰκόνες τῶν ἐν σταλῶσιν αὐταὶ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας,

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

Ἡ συναυλία τοῦ κ. Μανώλη Καλομοίρη ὑπῆρξε μουσικὸν γεγονός.

Ἡ «Ρωμαϊκὴ συνίτα» διηρημένη εἰς πέντε μέρη εἶνε ἓνα μεγάλο συμφωνικὸν ποίημα τοῦ ὁποίου ἡ ἐμπνευσις ξεκινᾷ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἑλληνικὰ ἐπεισόδια ἢ θέματα. Τὸ «Παραμῦθι τῆς γρηᾶς» μ' ἓνα συμφωνικὸν πλοῦτον πρωτάκουστον, τὸ «Παιγνίδι», ὁ «Ἐρωτόκριτος» καὶ ὁ «Χορὸς» μετὰ τὰς μουσικὰς φράσεις τὰς χρωματισμένας τόσον ζωηρῶς συνεχλόνισαν βαθύτατα τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τὸ ὅποσον συνέρρευσε ν' ἀκούσῃ τὸν Ἑλληνα συνθέτην, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς συμφωνίας τὸ «Παλάτι» ἐπροξένησε κατάπληξιν.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ μουσικὴ μαζὺ μετὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἀποτελοῦν τὴν ἐκφραστικὴν (expressive) μορφήν τῆς τέχνης σύμφωνα μετὰ τὴν κλασσικὴν διάκρισιν τὴν ὁποῖαν ἐπέβαλεν ἡ αἰσθητικὴ τοῦ Ταῖν. Ἀλλὰ πολλοὶ μεγάλοι συνθέται ἐξήγησαν νὰ δώσουν εἰς τὴν μουσικὴν μίαν ποῦ ἐντατικὴ, ποῦ ὕλικὴ μορφή, ἡ ὁποῖα φθάνει μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ μουσικὴ νὰ γίνῃ ἱκανὴ νὰ μιμηθῇ τὴν φύσιν.

Καὶ ὁ κ. Καλομοίρης μὲς ἔδωκεν ἰσχυρὸν δείγμα τῆς μιμητικῆς (imitative) μουσικῆς. Αἱ συγχορδία τῶν βιολιῶν μετὰ τὴ ρυθμικὴ παρεμβολὴ τῶν βαρυτέρων ἤχων ἔδιδον τέλεια τὴν ἀκουστικὴν εἰκόνα τοῦ ῥόχθου τῶν κόμεσα εἰς τὰ ὅποια ὁ τεχνίτης τοῦ τραγουδιοῦ ἐσώρευε τοὺς βράχους καὶ δταν τὰ θριαμβευτικὰ φινάλε μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ θεμελιώδους μοτίβου ἀπὸ τὰ χάλκινα ἐξέσπασαν καὶ ἐπεφοίτησαν ὡσάν λαίλαπες εἰς τὴν ἀρμονισμένην ψυχὴν τῶν ἀκροατῶν τὸ μυθικὸν παλάτι ἀνέδουσε σὰν φανταστικὴ ἀτλαντὶς μέσα ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῶν ἤχων εἰς τὴν ὅποιαν ἐκυλλοτο διαδοχικῶς οἱ ἀπαλώτεροι τόνοι τῶν βιολιῶν καὶ οἱ βαρβαρικοὶ διονυσιασμοὶ τῶν

χαλκίνων, αἱ μουσικαὶ κραυγαὶ τῆς ἀγαλλιᾶσεως τοῦ δημιουργοῦ τεχνίτη.

Ἡ εἰσοδος τῶν δούλων μετὰ τὰ δῶρα τοῦ ρῆγα ἀπὸ τὸν «Μαυριανὸ» μελόδραμα τοῦ συνθέτου τοῦ ὁποίου ἡ ὑπόθεσις ἔχει ἐξαχθῆ ἀπὸ τὸ γνωστὸ ἐμῶνυμο δημοτικὸ τραγοῦδι ἐξετυλίχθη μετὰ μίαν νοητέλειαν ἐκτάκτως υποβλητικὴν καὶ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν «Στέλλα Βιολάντη» ἔδωσε ἓνα τέλειον μουσικὸν χαρακτηρισμὸς τῆς λυρικῆς ἀγωνίας τῆς φυλακισμένης κόρης ποῦ διετῆρει ἀκόμη θαλπερῆ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ «ἀναξίου ἀγαπητικοῦ».

Ὁ «Ἀργαλειὸς» τοῦ Ἑφταλιώτη, ἡ «Ἐλῆα» τοῦ Παλαμά καὶ ἡ «Στυλιανὴ» τοῦ Πάλλη εἶνε ἀπὸ τὰς ἰσχυρὰς ἐμπνεύσεις εἰς τὰς ὁποίας ὁ κ. Καλομοίρης κατάρθωσε νὰ συλλάβῃ τὴν σεραφικὴν ψυχὴν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ποῦ μύρεται μετὰ τὸ ποιμενικὸν σουράβλι. Ἀλλὰ «ἡ Γρηᾶ Ζωὴ» τοῦ Παλαμά, ἓνα τραγοῦδι ποῦ κλείνει ὅλη τὴν ἀνίατη νοσταλγία, ἔδωκε τὸν παθητικὸν ρεμβασμὸν, ἔδωκε τὸ κλάμμα καὶ ἔδωκε τὸ μάραμμα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας συντροφευμένο μετὰ μίαν σφωτάτην ἐνοσχήστρωσιν ἐστάλαξε σὰν μίαν μαγικὴν σπουδῆ, σὰν μίαν βασκανία καὶ σὰν ἓνα φίλτρο.

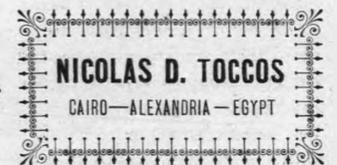
Ὁ κ. Καλομοίρης ἀπέδειξε ὅτι εἶνε maitre contra pontiste ὑπέροχος. — Ἡ ἐμπνευσις τοῦ καθαρῆ καὶ διαυγῆς συνθετικῆς τῆς γνήσιον ἑλληνικὸν μετὰ τὸ ξενικὸν μέλος βοηθημένη ἀπὸ μίαν ἐντελεστάτην γνῶσιν τῆ: ὀρχήστρας θὰ τὸν ὀδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὰς μεγάλας συνθέσεις.

Τὴν μουσικὴν περίοδον ἐγκαινίασεν ἡ πρώτη συναυλία τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπαίχθη ἡ μεγάλη συμφωνία Sgambati τοῦ μεγαλειτέρου νεοῖταλοῦ συνθέτου συμφωνιῶν καὶ τὸ Siegfried-Idyll τοῦ Wagner. Καὶ ἦτο μίαν ἀπὸ τὰς ἐκλεκτοτέρας καλλιτεχνικὰς ἀπολαύσεις αἱ ὁποῖαι διακρίπτουν τὴν μονοτονίαν καὶ τὴν μετριότητα τῶν κοινῶν θεατρικῶν παραστάσεων. Ἡ τελευταία συναυλία τοῦ Ὁδείου ἀφιερῶθη ἀποκλειστικῶς εἰς ἔργα τοῦ Beethoven. Ὁ κόσμος ὁ ὅποτος κατέκλυσε τὸ Δημοτικὸν ἐχειροκρότησε ἐπανειλημμένως τὴν ἀριστοτεχνικὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηγητῶν καὶ τῆς ὀρχήστρας.

Γ. Σ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Μετὰ ἰδιαίτερον χαρὰν ἀναγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τῆς ἡμετέρας ἐν Λάρνακι ἀντιπροσώπου Δ^ο: Ἑλένης Χατζηλοῦζου κόρης πεποικισμένης μετὰ ἀφῶνα τὰ δῶρα τῆς εὐφροσύνης, τῆς καλλονῆς, τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς μετὰ τοῦ ἀριστοῦ ἐμπόρου τῆς πόλεως κ. Ἰωσήφ Ποῦρτζη. Ἀποστ' ἔλλει ἡ Ἑλλην. Ἐπιθεωρησις εἰς τὴν καλὴν φίλην τῆς τῆς πλεόν εὐκρινεῖς καὶ θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῆς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

Ἐξέπνευσε καὶ ὁ τελευταῖος μῆν τοῦ ἔτους 1910, τὸ ὁποῖον ἀπῆρξεν ἀξιοσημείωτον κατὰ τοῦτο κυρίως, ὅτι ἐπραγματώθη κατ' αὐτὸ ἡ ἰδέα τῆς Διπλῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἣτις ἀπῆρξε διέξοδος τῆς δημονορηγείας ἐπαναστατικῆς καταστάσεως ἐν τῇ χώρῃ. Ὁ μῆν Δεκέμβριος παραδίδει εἰς τὸν διάδοχόν του τὴν ὑπαρξίν Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπορρέει τώρα καὶ ἐφ' ἧς στηρίζεται μία κυβέρνησις ἰσχυρά, ἐκπροσωποῦσα πρᾶγματι τὸ δόγμα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἡ ἀνορθωτικὴ Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἡ Ἀνορθωτικὴ Κυβέρνησις ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον τῆς μελέτης καὶ ἀνασυντάξεως. Ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν μὴν προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας, ἣτις λαμβάνουσα τὴν μορφήν τοῦ πρᾶγματος καὶ τοῦ νόμου θέλει ἀσφαλῶς καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἀνακαινίσῃ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς Δημοσίας ἑπιχειρήσεως, οἷς πρότερον ἐλυμαίνετο ἡ κατάχρησις καὶ ἡ ἀναρχία. Ἡ αἰσθητὰ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης, ἡ ἀνασυντάξις καὶ ἀποκατάστασις τῆς πειθαρχίας τοῦ στρατοῦ, ἡ βελτίωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τῆς δημοσίας ὑγιείας, καὶ ἡ πλουτοπαραγωγικὴ ἐνίσχυσις καὶ ἐκμετάλλεσις τῆς χώρας, εἶναι θέματα τῆς προπαρασκευαστικῆς ταύτης ἐργασίας ἧς ἡ δροσερὰ πνοὴ ἤρξατο ἤδη νὰ φαστῇ τὸ πρόσωπον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

*

Ἐκ παραλλήλου ὁμοῦ παρετηρήθη κατὰ τὸ διαρθεῖσαν διάστημα τοῦ μηνὸς τούτου καὶ τις ἐπιτηδεῖα πολεμικὴ κατὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς πορείας τῆς κυβερνήσεως ταύτης. Εἶναι ἡ κραυγὴ τῆς ὀργῆς τῶν ἠτηγμένων, τῶν βλαβέντων, τῶν δυσηρεστημένων, ἡ ὁποία λαμβάνουσα μορφήν ἐπιτετηδευμένου ἐλέγχου ἐκσπᾷ εἰς ἐπίκρισιν κυβερνητικῆς ἀνεπαρκείας. Ὑπολογίζουσιν ἐπὶ τῶν ἀδυναμιῶν καὶ τοῦ ἀπικόρου τοῦ Ἑλλήν. Λαοῦ ὃν οὕτω διεπαιδαγώγησαν μέχρι τοῦδε. Καὶ ζητοῦν νὰ τὸν παρῶσιν εἰς ἐλάττωσιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ἣτις γὰρ ἐπιτέθεικεν ἐκ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ καὶ ἦτις μόλις ἤρξατο νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους.

*

Ἀντιθέτως ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος καὶ τὰ Ἀνακτοβοῦλῖα τῆς Ἐδρώπης περιβάλλοντι μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου, τὰς προσηλαθείας καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς. Ἀνὰ μὲν νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὴν στιγμὴν ταύτην ἅπασα ἡ Ἐδρώπη τυγχάνει οὖσα Βενιζελική. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ πολυτιμότερον κεφάλαιον τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς. Ἡ χώρα ἡμῶν ἔχει μεγίστην ἀνάγκην τῶν οὐμπανθῶν τῆς Ἐδρώπης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, ἣν αὕτη δύναται νὰ στηρίξῃ εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐξελλισόμενον νέον καθεστῶς. Ὅσον καὶ ἂν φανταζώμεθα τὸ ἐναντίον, ἡμεῖς οἱ μικροὶ λαοὶ διατελοῦμεν ἐπὶ τὴν κηδεμονίαν τῆς Ἐδρώπης, καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἡμῶν ζητήματα δὲν δύναται νὰ εὐδοθῶ-

σιν ἐφόσον δὲν παρακολουθοῦνται καὶ ἐπὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐμπιστοσύνης τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη ὑφίσταται κατὰ τὸ δυνατόν σήμερον. Ἀντὶ ἐξασθενήσεως ἂς ζητήσωμεν τὴν ἐκμετάλλευσίν τῆς.

Τοῦτο θὰ κατορθωθῇ ὅταν στηρίζωμεν ὡς οὐδὲν τε πλεόντερον τὸ νέον καθεστῶς. Χρειάζεται πολιτικὴ πειθαρχία, ὑποταγὴ καὶ σεβασμὸς πρὸς τὰς καθεστηκυίας Ἀρχάς, ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ νέον καθεστῶς. Χρειάζεται νὰ ἀναμένωμεν νὰ κρῖνωμεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν προτέρων διὰ προκαταλήψεως, ὅπως ἐπιτευχθῇ τὸ κοινῶς ποθούμενον, ἡ πραγματικὴ Ἀνορθωσις.

*

Ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου ἐκπροσωπεῖ σήμερον τὴν κατ' ἐξοχὴν ἰδέαν τῆς Ἀνορθώσεως. Αὕτη διετύπωσε καὶ ἐπέβαλε ἐν ἀληθινὸν πρόγραμμα Ἀνορθώσεως. Ἠσχίσεν ἡ Ἐπαναστάσις ἀνοργάνωτος. Εὖρε διέξοδον εἰς τὴν Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν, ἄνευ πάλιν ὀρισμένου προγράμματος. Ἄλλ' ἐκ τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς ἀπέρρευσεν ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου, καὶ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἀπέρρευσεν ἐν ἄριστον πρόγραμμα Ἀνορθώσεως, μὲ ἀρχήν, μὲ τέλος, μὲ σκοπὸν, μὲ θετικότητα καὶ μὲ πατριωτισμὸν.

Ἐνισχύσωμεν λοιπὸν τὴν νέαν κατάστασιν καὶ ἀναμένωμεν μετ' ἐμπιστοσύνης τὰ ἀποτελέσματα. Οὕτως ἐργάζονται καὶ πολιτεύονται οἱ προοδεύοντες εὐρωπαϊκοὶ λαοί.

Εὐ. Ζ.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

— Πανηγυρικός Λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτοῦ κληρικοῦ κ. Γεῶ. Βελλανιδιώτου Ἀρχιμανδρίτου εἰς τὴν Τεργεσίτη ἐκκλησίᾳ τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς τῶν Ὁρθόδοξων Κοινοτήτος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῆς τῆς ἐξεδήθη εἰς κομψὸν τομιδιον, ὁ Λόγος οὗτος εἶνε ἕννος ἀληθῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν.

— Νέον Πνεῦμα. Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ Δεκεμβρίου μὲ ὄλιγ. ποιήματα καὶ ἐνδιαφέροντα. Περιεχόμενα: Ἐκατονταετηρίδα Βερολίνου Πανεπιστημίου.— Πινελίαι.— Τὸ Ἀρχ. Μουσεῖον Κ'πόλεως, Ἀθηνᾶς Γαϊτανοπούλου.— Γράμματα ἀπὸ τὰς Ἀθηνᾶς κτλ. κτλ.

— Ἄρτα. Νέον περιοδικὸν ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἐν Ἄργεῖ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω τίτλων εἶνε δεκαπενθήμερον. Ἐσχόμεθα εὐδοκίμῃσιν θεωροῦμεν δὲ ἀρκετὴν πρὸδον τῶν Ἐπαρχιῶν μας τὴν συντήρησιν τοιούτων ὀργάνων.

— Ἡ Ἀγωγή. Αἱ εὐπαιδευτοὶ δεσποινίδες τῆς Σμύρνης Δ. καὶ Π. Λασκάρως—ἐξ ἂν ἡ δεσπ. Πολύμνια πολέμιος καὶ τακτικὴ συνεργάτις τῆς Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως—μετέφρασαν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τὸ πολύκροτον σύγγραμμα τοῦ Ἐρ. Σπένσερ ἢ «Ἀγωγή». Ἡ αὕτη ἀνθρώπος καὶ ἀπαλότης εἶναι, ἡ αὕτη εὐστροφία τῆς ἐκφράσεως ἣτις χαρακτηρίζει πᾶν ἔργον τοῦ καλῆμου τῶν δεσποινίδων Λασκάρως ἀφθονεῖ καὶ εἰς τὴν μετάφρασιν ταύτην ἣτις καθίσταται οὕτω πολέμιον ἐφόδιον διὰ πάντα φιλομαθῆ.

LA GRANDE FABRIQUE
S. STEIN

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS
ROBES, MANTEAUX ETC. POUR DAMES & FILLETS
BONNETERIE, CHEMISERIE, PARFUMERIE, GANTERIE, MERCERIE,
LINGERIE FINE, ARTICLES DE BLANC, MAROQUINERIE
CHAUSSURES, ARTICLES DE VOYAGE ETC. ETC.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, SALONIQUE, CON-
STANTINOPLE (CALATA ET STAMPOUL).

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
Σ. ΣΤΕΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ
ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ

ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΙΔΗ
ΥΪΛΙΚΩΝ, ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΞΩΡΡΟΥΧΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ Η ΜΗ,
ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

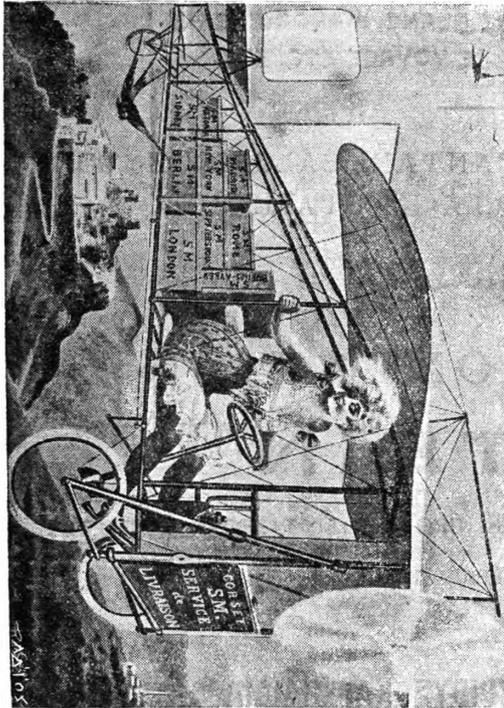
ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΟΔΩΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ (ΜΕΓΑΡΟΝ Ι. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ)

Εἶνε γνωστὴ ἀπὸ ἐπταετίας τοῦ Δραγατσείου ἐν Πειραιεὶ ἡ ἐργασία ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ παιδεύσει, ἐν ταῖς ξέναις γλώσσαις καὶ ἐν τῇ πρακτικωτέρῳ διδασκαλίᾳ. Τὴν ἐργασίαν ταύτην νοῶν νὰ μεταδώσῃ ὁ πρόην γυμνασιάρχης Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Ἰάκ. Χ. Δραγάτος εἰς εὐρύτερον κύκλον ἐρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ Σεπτεμβρίου μὲ τὴν πανοπλίαν τῆς ὑγιούς ἐν πᾶσι παιδεύσεως, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς προπαρασκευῆς πρώτων καὶ κυριώτατα χρηστῶν ἀνθρώπων, χρηστῶν πολιτῶν.

Προσωρινὸν γραφεῖον μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου :

ΕΝ ΟΔῳ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΝΘΩΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ «ΑΒΕΡΩΦ»

ΕΦΘΑΣΑΝ

οἱ ἀναπαυκώτατοι κορσέδες a la Parisienne, οἱ καθιστώντες τὰ σώματα ἀγαματιώδη, συμφώνως μὲ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς Μόδας, εἰς τοῦ κ.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - Ἑρμοῦ 60

60

Οἱ καλλίτεροι Ἀθηναῖοι ἰατροὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. **Μαγγίνας, Βάφας, Ζαῖμης, Λούρος, Καλλικούνης, Καλλιωντζῆς, Μαλανδρινός, Παπαβασιλείου, Βλαβιανός, Γκίζης, Τονφεξῆς, Κυτταριόπουλος, Μπίστης, Πούμπουρας, Σωτηριάδης, Τσάκωνας, Φαραντάτος, Καπρουλάς, Ρόκκος, Κανέλλης, Σκάσης, Ἀραβαντινός, Ἀντωνίου, Κεφαλόπουλος, Νικολοῦδης, Ἀδιμῆς, Δεδούσης, Σακόρραφος, Λαμπικῆς, Καῖρης, Πρωτόπουλος** κλπ. Συνησθῶν δι' ἐπιστολῶν των

ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΣΑΡΙΖΗΣ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΣΑΓΕΖΙ
ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 17—21)

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ

ὅτι, ἐκτὸ τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ ἐκατοσταδράχμων τραπεζικῶν γραμματίων, τίθησι κατ' αὐτὰς εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἕτερα τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν 100 ἐκατῶν δραχμῶν, νῦν τύπου, πλάτους 87 χιλιοστῶν καὶ μήκους 178 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, διακριτόμενα διὰ τῶν ἑξῆς κυριωτέρων γνωρισμῶν.

Πρόσופις

Ἡ πρόσופις φέρει πρὸς τὰ ἄνω τοξοειδῶς διὰ μελανῶν κεφαλαίων γραμματίων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» κάτω δὲ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ μέσῳ ἐν πλασιῶν πεποικιλίμενῳ διὰ δαντελλοειδοῦ ποικιλίματος τὸν ἀριθμὸν 100 διὰ μετ' ἄλλων ἀραβικῶν στοιχείων. Ὑπὸ τοῦτον ἐν μελαγρῷ πλυσίῳ σχήματος ταινίας τὰς λέξεις «δραχμαὶ ἑκατὸν» διὰ κεφαλαίων λευκῶν γραμμάτων.

Κατωτέρω φέρονται ἀριστερῶς ἡ ὑπογραφή τοῦ ταμίου τῆς Τραπεζῆς, ἐν τῇ μέσῳ ἡ τοῦ Διοικητοῦ καὶ δεξιᾷ ἡ τοῦ Βασιλικῆς Ἐπιτρόπου, τοθετημένα αἱ μὴν δύο πρώται διὰ σφραγιστήρος, ἡ δὲ τελευταία ἰδιοχειρῶς.

Ἀριστερῶς τοῦ γραμματίου εὐρηται ἐν πλασιῶν σχήματος κυκλοειδοῦς ἡ εἰκὼν τοῦ ἱεροῦ τῆς Τραπεζῆς Γ. Σταύρου, δεξιᾷ δὲ τὸ Βασιλικὸν Στέμμα.

Ἡ πρόσופις χρώματος ἰσθῶδες πλασιοῦται ὑπὸ δαντελλοειδῶν ἡμικυκλικῶν ποικιλίμων χρώματος πρᾶσινον.

Ὅπισθία ὄψις

Ἡ ὀπισθία ὄψις, πλασιονομένη διὰ πρᾶσινον δαντελλοειδοῦς ποικιλίματος, φέρει ἐν τῇ μέσῳ εἰκόνα τοῦ σωζομένου ἀρχαίου ἀγάλματος τῆς Εὐφρόνης φερούσης τῶν Πλοῦτων. ὡς ἀναγινώσκειται καὶ ἐπὶ τοῦ βάρου αὐτοῦ διὰ κεφαλαίων μελανῶν γραμμάτων.

Ἐκατέρωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Εὐφρόνης φέρονται ἐν θυρεοῖς διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 100, ὑπ' αὐτὸ δὲ σημειοῦται ἡ ἐκδοσις διὰ τῶν λέξεων «ἐκδοσις ἐννάτη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1910.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς

Α. Ι. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν				
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 9.20 Βιβλιάρ. 7.65	7.30 6.40	4.60 3.85	
» Ἀργος	Εἰσιτήρ. 15.70 Βιβλιάρ. 12.20	12.50 10.16	7.85 6.40	
» Τεττολίον	Εἰσιτήρ. 23.20 Βιβλιάρ. 18.—	18.80 15.—	11.60 9.—	
» Μεγαλόπολιν	Εἰσιτήρ. 29.20 Βιβλιάρ. 21.95	22.— 18.30	14.60 11.—	
» Κυπαρισσίαν	Εἰσιτήρ. 34.50 Βιβλιάρ. 27.80	25.75 23.20	17.25 13.90	
» Ἀκράταν	Εἰσιτήρ. 19.50 Βιβλιάρ. 13.05	15.50 10.85	9.20 6.55	
» Πάτρας	Εἰσιτήρ. 25.— Βιβλιάρ. 19.65	18.— 15.55	10.— 9.35	
» Πύργον	Εἰσιτήρ. 37.70 Βιβλιάρ. 27.05	18.10 22.55	16.35 13.55	
Ἐκ Πατρῶν				
Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ. 12.70 Βιβλιάρ. 8.38	10.40 6.95	6.35 4.15	
» Λεχαινά	Εἰσιτήρ. 7.60 Βιβλιάρ. 4.98	6.— 4.05	3.80 2.45	
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ. 5.10 Βιβλιάρ. 3.35	4.— 2.80	2.55 1.70	
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 16.50 Βιβλιάρ. 11.—	13.10 9.20	8.25 5.50	
Ἐκ Τριπόλεως				
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ. 13.70 Βιβλιάρ. 9.65	12.25 8.05	7.35 4.85	
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ. 9.50 Βιβλιάρ. 6.75	7.80 5.60	4.70 3.40	

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟ-ΙΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν δδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς δδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν δδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὁδοντοίατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποιοῦ αἱ τρεῖς σκευασαὶ **Ἐλιξίρια, Ὀδοντόκοκκις** καὶ **Ἀδαμαντίνη**, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ **Ἐλιξήριου** παύει ἡ ὀδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶναι σκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικὴ.

Πωλεῖται παρὰ τῆς ἰδίας ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον.

3 — Κοραῆ — 3

ΟΛΗΡΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ & ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Πρακτικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς καὶ τῆς εἰδικῆς Μονοταξίου Λογιστικῆς Σχολῆς.

1ον) Α' Βαθμῆς «Ἐγκυκλοπαιδείας Ἐμπορικῆς Μορφώσεως» Δρ. 10. Διὰ Ἑσῶν. Ἐξῶν τοὺς συνδρομητὰς «Ἐμπορίου» Δρ. 8 Φρ. 8		
2ον) Β' Βαθμῆς «Ἐγκυκλοπαιδείας Ἐμπορικῆς Μορφώσεως» καὶ τὸ «Ἐμπόριον» Γ' Ἑτους (Συνδρομὴ ἐτησίᾳ 1910—1911).....	7	8
3ον) «Τὸ Ἐμπόριον» Β' Ἑτους.....	7	8
4ον) «Τὸ Ἐμπόριον» Α' Ἑτους.....	7	8

Δρ. 29 Φρ. 32

Εἰς τοὺς Ἀγαράζοντας ὅλην τὴν σειρὰν χορηγεῖται ἔκπτωσης 10%.

Ἄμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου πέμπονται ἐπὶ συστάσει ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν ἐξόδων.

Δωρεὰν στέλλονται κανονισμοὶ καὶ προγράμματα ἀμφοτέρων τῶν Σχολῶν, ὡς καὶ Ἀγγελία, πίνακες περιεχομένων «Ἐγκυκλοπαιδείας» καὶ Ἐμπορίου» κλπ. Ὁδὸς Νοταρᾶ 68, ἐν Πειραιεὶ.

ΠΕΛΟΠ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ (Σοφοκλείου)

AVIATION

Un jenne homme Français, ayant longue pratique dans la constructions et les essais d'aéroplanes de tous systèmes; comme mécanicien, metteur au point, et pilote.

Demande, soit emploi dans la mécanique en Grèce, ou commanditaires pour la construction de divers aéroplanes de son invention. — Pour renseignements Ecrire : Foulon Heury Aviateur 24 Rue Ferdinand Fabre à Paris.

(France)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 50,000,000 - ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 10,275,000
 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Έν Πειραιεί, Πάτραις, Σύρω, Καβάμαις, Τριπόλει, Βόλω και Αζορσίω.
 ΕΝ ΚΡΗΤΗ: Έν Χανίοις, Ήρακλείω και Ρεθύμνω.
 ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ: Έν Κωνσταντινουπόλει (Υποκατάστημα έν Γαλατῇ μετά Πρακτορείου έν Σταμπούλ), έν Άμισώ, Τραπεζούντι, Κεραισούντι, Σμύρνῃ, Μερσίνη, Θεσσαλονίκη, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ξάνθη, Ίων- νίνοις και Χίω.
 ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Έν Άλεξανδρείῃ, (Μετά παραρτήματος έν τῇ συνοικίῃ Midan), Καίρω, (Μετά παραρτήματος έν τῇ συνοικίῃ Mousky), Ζαχαζίκῳ και Μανσούρα.
 ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ: (N° 22 Fenchurch Street) έν Λεμεσῷ (Κύπρου) και έν Χαρτὸν (Σουδάν).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1910

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα:			
Έν τῷ Ταμείῳ και παρ' ἐγγυητοῦς Τραπεζαίς	Δρ.	14,460,342.05	
Παρὶ Τραπεζαίς έν Ἐδρῶν και Συναλλάγματα έν χαρτοφυλάκιῳ		20,521,691.80	Δρ.
Προεξοφλήσεις και Προκαταβολαὶ ἐγγυημάτων			31,982,033.85
Ἠγγυημένοι Λογαριασμοί:			31,956,289.22
Έπί ἐνεχύρω χρεωγράφων	Δρ.	59,740,065.78	
Δι' ἐμπορικῶν και ἄλλων ἐγγυήσεων.		58,304,578.40	128,619,119.28
Έπί ὑποθήκῃ ἀκινήτων		10,574,475.10	
Τρέχοντες λογαριασμοὶ χρεωστικοί			30,651,695.18
Όμολογιαὶ Ἐθνικῶν Δανείων, Ἀμερικῶν Ταμείων και Ἄνων-μων Ἐταιριῶν.			14,617,557.43
Χρεόγραφα και τοκομερίδια			9,070,880.30
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις			3,391,827.20
Κτήματα Τραπεζῆς			4,812,382.89
Έγκαταστάσεις και ἔπιπλα Κεντρικοῦ και Ὑποκαταστημάτων.			980,670.48
			256,082,455.83

ΠΛΗΡΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἐταιρικῶν.			
Κεφάλαιον τακτικῶν Ἀποθεματικῶν.	Δρ.	50,000,000.00	
Ἀποθεματικῶν Προνοίας.		5,275,000.00	
Καταθέσεις		-5,000,000.00	
Ταμειντήριον	Δρ.	96,197,303.54	
Τρέχοντες λογαριασμοὶ πιστωτικοί		13,611,718.76	109,809,022.30
Ὑποκαταστήματα			32,436,683.16
Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοί			5,612,299.45
Προσωρινοὶ λογαριασμοὶ και διάφορα			39,107,042.70
	Δρ.	256,082,455.83	256,082,455.83

Ὁ Γεν. Διευθυντής
Z. K. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Διευθ. τοῦ Λογιστηρίου
Φ. Η. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ Προεξοφλήσεις, Ἐισπράξεις γραμματίων, Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων και ἐμ- πορευμάτων. Ἀνοίγει τρεχομένους λογαριασμοὺς ἠγγυημένους και ἐν γένει ἀναδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τραπεζι- κῆς και ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ συμφερόσάτους ὅρων. Δέχεται χρεόγραφα πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δι- καιομάτων. Ἐνοικιάζει χρηματοκομβήτρια εἰς ἰδιώτας. Δέχεται καταθέσεις χρημάτων εἰς χρῆσιν και τραπεζογραμματί- α πληρώνουσα τόκον:

3	0/100	εἰς πρώτην ἡμέτην
3 1/2	0/100	διὰ καταθέσεις ἕξ μηνῶν
4	0/100	ένός ἔτους
5	0/100	δύο ἔτων και ἐπέκεινα.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμειντήριόν της, λειτουργοῦν καθ' ἐκάστην, καταθέσεις ὡς και τὰς χίτων ἀγαθοῦτων ἀποπῶν, πληρῶναι τόκον 4 0/100.

ΠΛΟΥΤΟΣ
ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ
 ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Ἐπιδοσῶμεν τὸ Σὸν κοινὸν τῆς προστασίας και τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ εἰς τὰ ἐν Σπολίοις Λευκοκομεία και φυτοκομεία μας εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν και εἰς τιμὰς ἀναγωνίστους ἅπαντα τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη τῶν Καρποφόρων δένδρων ἵταν εἴρωστα και ὑγιεῖ. Ὅμοίως ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν Φοινικοειδῶν και Ἐσπεροειδῶν φυτῶν.

Ἄγαλαμβάγομεν τὸν καταρτιστὸν Κήπων και Λευ- κοκομιῶν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΝΤΟΡΟΙ

ΥΠὸ Τῆν Ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Εἰδικαὶ σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν.
 ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΜΗΧΑ- ΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Φοιτηταὶ διετής. Γίνονται δεκτοὶ και μαθητῆραι Ἐγγράφαί ἀπὸ τῆς 20 Ἀγούστου. Μαθητῆραι ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου Γραφεῖα Ἀκαδημίας και Δελτίου ἐπὶ τῆς πλατείας Κάνιγγος ἐν Ἀθήναις, τὴν διδάκτρα ἡλα- τώθησαν εἰς τὸ 1/3 σχεδόν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τεχνικῶν σπουδῶν.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὀλόκληρος σελὶς εἰς ἐν τεύχος	Δραχ.	60
Ἡμίσεια	»	35
Τέταρτον σελίδος	»	20
Ὀγδοον	»	12

Διὰ χρόνον μικρότερον τιμαὶ ἀνάλογοι
 Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις δι' εἴς τεύχη ἢ περισσότερα ἰδι- αίτηραι συμφωνίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 50.000.000

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΠΕΝΔΥΣΗΜΑΤΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΠΑΝΤΙ Τῷ ΑΓΙΟΥΤΙ

ΕΤΑΙΡ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 50.000.000 (Ποσὶς 20 ἡμερησίως)

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

Ἐάν αἱ Ἀθήναι δύνανται νὰ ὑπερηφανώωνται διὰ τὰς τελευταίας σημιο- θέσας καταπληκτικὰς προόδους τῶν μίᾳ ἐποχῆς πρὸς τοῦτο εἶπε και τὸ μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον συνεκινεργώθη πλουσία ἐπίκλωσις, ἀπαστρέφουσα καθαρ- ωμένης, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία και ποικιλία δίων τῶν εἰδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικῆς και τῆς Γαλακτοκομίας. Πρώτων αὐτὸ ἐκαινοτόμη- σεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐδηγῆς διανομῆς και ὁλον ἀγνοῦ και γωποῦ Ἀγελα- θενοῦ Γάλακτος !! Τὰ Γιαούρτια τὴν κατέστησαν ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχονται ἀφθονα, εὐδηνά, και μὲ δλικὰ ἐκλεκτὰ και ἐπιμαλημένα. Τὰ δὲ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς γαργαλιστικώτατα, γευ- στικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν δίων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κεν- τρον δίου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκονται θέσιν μόνον ὁ προσημικὸ ποδ φρονιζῶντες ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι και ἀκίμη δικαιοτέρον δλοι οἱ συγκρίνοντες εἰς τὰ θέματα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασιν τῶν κλήρη ἀν δὲν πά- ρουσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναρνητικῶν τῶν, ἢ τὸ παγωμένον γάλα τῶν, ἢ τὴν ἀβρὸν κρέμαν τῶν, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20.000.000

Διηρημένον εις 80.000 μετοχάς φράγκα χρυσά 250 έκαστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικός Διευθυντής Τραπεζης Ἀθηνῶν).
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἰωάννης Εὐταξίας Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος).
ΜΕΛΗ: Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Δ. Γεωργιάδης, Δ. Ἡλιόπουλος, Ν. Μιδυρ-
 λης, E. Bawron, E. D'Erlanger, A. Ζαρίφης, Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

*Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος Ἡλιόπουλος, Γενικός Γραμματεὺς
 Δημ. Γαλανόπουλος, Γενικός Ἐπιθεωρητὴς Γ. Κυριακός.*

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεία: Εἰς Πάρας, Αἴγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεφαλληνίαν, Ζά-
 κυνθον, Λευκάδα, Μεσσηνίην, Μελιγαλᾶ, Πύλον, Κορώνην Φιλιατρᾶ, Μάραθον, Λεκανά, Ἀγυρινί-
 τσαν, Κριεκοῦσι, Ζαχάρων, Ξυλόκαστρον καὶ Γύθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Πρότασις ἐν γένει τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς Ἐμπορίας τῆς Σταφίδος.
 Παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ σταφιδοκάκρου ἀποταμιευμένον εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς μέχρι τῶν 4/5 τῆς ἀξίας αὐτοῦ
 καὶ ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνετῆρα τῶν 6 0/0 ἐτησίως.
 Ἀγορὰ προσφερομένου αὐτῆ σταφιδοκάκρου εἰς τὰς ὁρισμένας ἐν τῇ συμβάσει τιμὰς, πρὸς ἐξασφάλησιν τοῦ κατα-
 τᾶτου ὁρίου τιμῆς. Διαφήμισις τοῦ προϊόντος εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς πρὸς ἐπαύθησιν τῆς σημερινῆς κατανα-
 λώσεώς του κ. τ. λ.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ				ΑΝΕΚΔΟΤΑ		
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	Α'	τόμος	Φρ.	3.00	Η ΜΟΝΑΧΗ	δράμα βυζαντινὸν τριπρακτον
»	Β'	»	»	2.00	Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ	» κοινωνικὸν »
»	Γ'	»	»	1.50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ	» ιστορικὸν »
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	»	»	»	2.00	Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ	κοινωνικὸν
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ	Ἱστορικὸν μυθιστόρημα, ἐξ ὑπερεπτακοσίων σελίδων.			5.00	δραμάτιον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλῆν.	

Στρεπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ
 Γραφεῖά μας πρὸς 18 φρ. ἐκάστην.